

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΑΖ'

Τετάρτη 8 Δεκεμβρίου 2010

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 2275, 2306
2. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το 2ο Δημοτικό Σχολείο Νέου Ψυχικού, το 7ο Δημοτικό Σχολείο Χαλκίδας και το 4ο Γυμνάσιο Λιβαδειάς "Πλουταρχείο", σελ. 2280, 2287, 2293
3. Επί προσωπικού θέματος, σελ. 2286

Β. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

Ανακοίνωση του δελτίου επικαιρών ερωτήσεων της Πέμπτης 9 Δεκεμβρίου 2010, σελ. 2275

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Συζήτηση επί των άρθρων και των τροπολογιών του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων "Εξορθολογισμός διαδικασιών και επιτάχυνση της διοικητικής δίκης και άλλες διατάξεις", σελ. 2275

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί προσωπικού θέματος:

ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ Ε. , σελ. 2286
ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ Χ. , σελ. 2286

Β. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων:

ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ Ε. , σελ. 2284
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Σ. , σελ. 2287, 2288
ΔΙΩΤΗ Η. , σελ. 2283
ΔΡΙΤΣΑΣ Θ. , σελ. 2302
ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ Γ. , σελ. 2288
ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ Χ. , σελ. 2283, 2285, 2286,
2290, 2292, 2294,
2303
ΜΠΕΚΙΡΗΣ Μ. , σελ. 2286
ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Π. , σελ. 2275, 2302
ΠΛΕΥΡΗΣ Α. , σελ. 2281, 2303
ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ Η. , σελ. 2289
ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ Α. , σελ. 2280, 2281, 2303
ΤΖΑΒΑΡΑΣ Κ. , σελ. 2293
ΤΣΟΝΟΓΛΟΥ-ΒΥΛΛΙΩΤΗ Β., σελ. 2277

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΓ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΑΖ'

Τετάρτη 8 Δεκεμβρίου 2010

Αθήνα, σήμερα στις 8 Δεκεμβρίου 2010, ημέρα Τετάρτη και ώρα 10.20' συνήλθε στην Αίθουσα συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Γ' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΑΡΓΥΡΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 7 Δεκεμβρίου 2010 εξουσιοδότηση του Σώματος, επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα Πρακτικά της ΑΣΤ' συνεδριάσεώς του, της Τρίτης 7 Δεκεμβρίου 2010, σε ό,τι αφορά την ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου: «Σύσταση Εθνικού Συμβουλίου Οδικής Ασφάλειας και Γενικής Διεύθυνσης Οδικής Ασφάλειας, εποπτεία και βελτίωση του θεσμού, του Τεχνικού Ελέγχου οχημάτων για την προαγωγή της οδικής ασφάλειας και την προστασία του Περιβάλλοντος, Κύρωση Σύμβασης μεταξύ Ελληνικού Δημοσίου και ΟΑΣΘ και άλλες διατάξεις».)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο επικαιρών ερωτήσεων της Πέμπτης 9 Δεκεμβρίου 2010.

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής):

1. Η με αριθμό 287/6-12-2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Ηλία Καρανίκα προς την Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, σχετικά με το πρόγραμμα ανέγερσης εργατικών κατοικιών κ.λπ..

2. Η με αριθμό 293/6-12-2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Ιωάννη Λαμπρόπουλου προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με τη στήριξη της τιμής του ελαιολάδου κ.λπ..

3. Η με αριθμό 306/6-12-2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Σπυρίδωνος Χαλβατζή προς τον Υπουργό Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, σχετικά με την απόλυση συμβασιούχων εργαζόμενων του Ενιαίου Συνδέσμου Δήμων και Κοινοτήτων Νομού Αττικής (ΕΣΔΚΝΑ), τον κίνδυνο για τη δημόσια υγεία λόγω των σκουπιδιών κ.λπ..

4. Η με αριθμό 298/6-12-2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Κυριάκου Βελόπουλου προς την Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, σχετικά με τον έλεγχο των ποσοτήτων πετρελαίου στον Πρίνο κ.λπ..

5. Η με αριθμό 304/6-12-2010 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Ηρούς Διώτη προς τον Υπουργό Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, σχετικά με τη δίκη έντεκα ανηλίκων που κατηγορούνται με βάση τον «τρομονόμο» στη Λάρισα κ.λπ..

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφος 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής):

1. Η με αριθμό 286/6-12-2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Σπυρίδωνος Μαργέλη προς τον Υπουργό Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, σχετικά με την επίσπευση των εργασιών για την αποπεράτωση του έργου των λαϊκών πολυκατοικιών του Δήμου Λευκάδας κ.λπ..

2. Η με αριθμό 294/6-12-2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Γεράσιμου Γιακουμάτου προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με τις Μονάδες Φροντίδας Ηλικιωμένων, την εξαίρεση καταβολής ΦΠΑ κ.λπ..

3. Η με αριθμό 305/6-12-2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Αγγελου Τζέκη προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με την αντιμετώπιση των προβλημάτων των βερυκοπαραγωγών της περιοχής Πορταριάς του Δήμου Νέων Μουδανιών Νομού Χαλκιδικής κ.λπ..

4. Η με αριθμό 301/6-12-2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Παύλου Μαρκάκη προς τον Υπουργό Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, σχετικά με τη διευκόλυνση των μικρομεσαίων επιχειρήσεων για δάνεια προς το ΤΕΜΠΜΕ κ.λπ..

5. Η με αριθμό 303/6-12-2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Παναγιώτη Λαφάζηνι προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο, το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων και την Αγροτική Τράπεζα κ.λπ..

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων «Εξορθολογισμός διαδικασιών και επιτάχυνση της διοικητικής δίκης και άλλες διατάξεις».

Στη χθεσινή συνεδρίαση το νομοσχέδιο ψηφίστηκε επί της αρχής. Στη σημερινή συνεδρίαση θα συζητηθούν τα άρθρα και οι τροπολογίες ως μία ενότητα.

Το λόγο έχει ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας, κ. Προκόπης Παυλόπουλος, ο οποίος θα προηγηθεί λόγω κάποιου προσωπικού κωλύματος.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε και ζητώ συγγνώμη από τους συναδέλφους για αυτήν την αλλαγή σειράς.

Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, τα περισσότερα σε ό,τι

αφορά την ουσία και την αρχή του νομοσχεδίου ελέγχθησαν κατά τη χθεσινή συζήτηση. Θα μείνω σε ορισμένα ζητήματα που αφορούν άρθρα, τα οποία δεν μπορούμε να ψηφίσουμε.

Τόνισα χθες ότι ψηφίζουμε το νομοσχέδιο επί της αρχής. Είναι προς τη σωστή κατεύθυνση, αλλά υπάρχουν συγκεκριμένες ρυθμίσεις οι οποίες δεν νομίζω ότι, όπως έχουν, διευκολύνουν την επιτάχυνση της δίκης, επιπλέον δε παρουσιάζουν έντονα προβλήματα συνταγματικότητας.

Με δεδομένο δε το γεγονός ότι αυτές οι διατάξεις -ή ορισμένες απ' αυτές- δεν προέρχονται από επεξεργασία που έχει κάνει το Συμβούλιο της Επικρατείας, θεωρώ σχεδόν βέβαιο ότι η ίδια η νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας, σε συνδυασμό με τη νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, θα τις θέσει εκτός έννομης τάξης λόγω αντισυνταγματικότητας.

Θα αναφερθώ, λοιπόν, στα σπουδαιότερα από τα άρθρα που μας αφορούν. Επαναλαμβάνω ότι στο άρθρο 1 είμαστε υπέρ της πρότυπης, πιλοτικής δίκης. Ελπίζω η νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας να περιορίσει τον αριθμό των παρεμβαλλόντων, ώστε πράγματι να πάει προς τη σωστή κατεύθυνση αυτή η διάταξη.

Ευχαριστώ τον κύριο Υπουργό για την αλλαγή που έγινε χθες και το συνδυασμό του άρθρου 1 με το άρθρο 12, ώστε να είναι δυνατόν η αλλαγή της νομολογίας να επισυμβεί και μέσα από την πιλοτική δίκη με την έννοια της ερμηνείας της υπόθεσης, η οποία έχει ιδιαίτερο ενδιαφέρον, ότι καταλαμβάνει και ζητήματα που αφορούν την αλλαγή της νομολογίας του Συμβουλίου της Επικρατείας. Ψηφίζουμε βεβαίως το άρθρο 1.

Σε ό,τι αφορά το άρθρο 3 θα το υπερψηφίσουμε, αλλά, κύριε Υπουργέ -το τονίζω για άλλη μία φορά- γνωρίζω ότι ο λόγος για τον οποίο θεσμοθετείται αυτή η προηγούμενη γνωμοδότηση του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους οφείλεται στο ότι δεν μπορεί να κάνει το δημόσιο αναίρεσεις, οι οποίες δεν έχουν νόημα. Θα δείτε, όμως, στην πράξη τι συμβαίνει. Το ζήτημα δεν είναι θεωρητικά να θεσμοθετούμε κάτι, αλλά αν αυτό μπορεί να αποδώσει στην πράξη.

Είναι βέβαιο -σας το λέω- ότι τα μέλη του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, τα οποία θα κληθούν να γνωμοδοτήσουν αν πρέπει να γίνει η αναίρεση για υποθέσεις του δημοσίου, λόγω και του κλίματος που έχει δημιουργηθεί πάντοτε θα λένε ότι πρέπει να ασκηθεί αναίρεση. Κι επειδή θα έχουν γνωμοδοτήσει εκ των προτέρων, όταν ασκηθεί αναίρεση και μολοντί θα βλέπουν ότι η αναίρεση αυτή δεν πρόκειται να ευδοκιμήσει εν πολλοίς, εν τούτοις δεν θα μπορούν λόγω του προηγούμενου να παραιτηθούν. Ενώ σήμερα γίνεται η αναίρεση, αλλά υπάρχει αυτή η διακριτική ευχέρεια -επειδή δεν υπάρχει προηγούμενη γνωμοδότηση- να παραιτηθούν. Συνήθως παραιτούνται.

Το έχετε ζήσει σαν Υπουργός, το έζησα κι εγώ πεντέμισι χρόνια ως Υπουργός. Σε πάμπολλες περιπτώσεις εγώ υπέγραφα να αποσυρθεί η αναίρεση, να παραιτηθεί από το δικόγραφο το δημόσιο, κάτι το οποίο δεν θα μπορούσε τώρα να γίνει. Επειδή και το Συμβούλιο της Επικρατείας κι εσείς θεωρείτε ότι αυτό μπορεί να αποδώσει περισσότερα, παρά τις δικές μου αντιρρήσεις, εμείς θα το ψηφίσουμε. Αν χρειαστεί, όμως, στην πορεία αλλάξετε το, εφόσον αποδειχθεί ότι τα πράγματα δεν βαίνουν προς την κατεύθυνση την οποία θέλουμε.

Το άρθρο 6. Το Συμβούλιο της Επικρατείας θέλει να αλλάξει αυτόν τον εμβληματικό -όπως το είπα προηγούμενος- θεσμό, που λέγεται εισηγητής σε ό,τι αφορά το όλο ανακριτικό σύστημα. Εν πάση περιπτώσει, θέλω να τονίσω ότι είναι λάθος -και το επαναλαμβάνω- να συνδέουμε το γεγονός της αλλαγής αυτής με το ότι δήθεν αυτό που προκύπτει από τη νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου από τις δύο υποθέσεις: Κρες και Μαρτίνα. Δεν είναι αυτός ο λόγος. Δεν το θέλει το Συμβούλιο της Επικρατείας. Τότε, από εκεί και πέρα καταργείται, ουσιαστικά, ο θεσμός του εισηγητή και γίνεται μία εισήγηση η οποία αφορά το ιστορικό της υπόθεσης. Αυτό, όμως, το θέλει το Συμβούλιο της Επικρατείας και αναλαμβάνει και την ευθύνη. Σέβομαι, όμως, το γεγονός ότι χρειάζεται να πάει με ταχύτερους ρυθμούς και με αυτή την έννοια το δέχομαι. Ξέρω όμως, ότι θα είναι μία απώλεια για την αρχή της νομιμότητας, για

τους ίδιους τους διαδίκους και ιδίως για το δημόσιο. Γιατί σε πάμπολλες περιπτώσεις ο εισηγητής είχε διορθώσει πολλά από τα κακώς κείμενα της εκπροσώπησης του ελληνικού δημοσίου.

Σε ό,τι αφορά το άρθρο 7 -σας είχα πει και το επαναλαμβάνω, δείτε το- θα πρέπει να προστεθεί η δυνατότητα του διαδίκου να υποβάλλει υπόμνημα, όταν έρχεται η Επιτροπή του Συμβουλίου της Επικρατείας και αποφαίνεται ότι η αίτηση η οποία έχει υποβληθεί, είτε αίτηση ακυρώσεως είτε αίτηση αναιρέσεως, είναι προφανώς απαράδεκτη. Το να κάνει ένα υπόμνημα όταν βγει η σχετική εισήγηση, για να μπορέσει να αμυνθεί ο διάδικος μπροστά σε μία τόσο δύσκολη γι' αυτόν στιγμή και κυρίως για μία τόσο σημαντική κρίση, όπως είναι το προφανώς απαράδεκτο, νομίζω ότι είναι κάτι το οποίο συνάδει με την αρχή της κατ' αντιμωλία διεξαγωγής της δίκης και κατά την εκτίμησή μου, αυτό συνάδει και με το άρθρο 20 παράγραφος 1 και 2 του Συντάγματος. Παρ' όλα αυτά τη διάταξη αυτή την ψηφίζουμε.

Το άρθρο 9. Σας λέω στην περίπτωση αυτή, σε συνδυασμό με το άρθρο 45, ότι ο εικοσαπλασιασμός του παραβόλου είναι μια πάρα πολύ σημαντική επιβάρυνση, η οποία πλήττει το δικαίωμα δικαστικής προστασίας. Επειδή υπάρχει διεξοδος των δικαστικών εξόδων, δηλαδή το να αυξηθούν τα δικαστικά έξοδα τα οποία επιδικάζει με δική του ευθύνη το Συμβούλιο της Επικρατείας και ξέροντας ποιοι είναι προπετείς διάδικοι -εκείνοι δηλαδή οι δικομανείς οι οποίοι επιβαρύνουν τις διαδικασίες- νομίζω, ότι θα μπορούσε να λύσει το πρόβλημα. Γι' αυτό και το άρθρο 9, όπως και το άρθρο 45, δεν μπορούμε να τα ψηφίσουμε.

Έρχομαι στο άρθρο 12, το οποίο είναι πολύ σημαντικό και το είπαμε και την άλλη φορά. Είναι η εισαγωγή του προηγούμενου, αγγλοσαξονικής προέλευσης θεσμού, στην ελληνική πραγματικότητα.

Εγώ θεωρώ, ότι η διάταξη αυτή θα οδηγήσει σε μία ακινησία της νομολογίας. Και αυτή η ακινησία της νομολογίας δεν συνάδει με την ελληνική πραγματικότητα και με τη συγκυρία την οποία ζούμε. Δεν μπορεί μία ευκαιριακή απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας, παραδείγματος χάριν, ακόμη και της Ολομέλειας, να δεσμεύει το Συμβούλιο για μεγάλο χρονικό διάστημα.

Το λέω δε αυτό, γιατί ο θεσμός του προηγούμενου -το τόνισα και στην επιτροπή, μου δίνεται και τώρα η ευκαιρία να το πω- έχει τη σημασία του στον αγγλοσαξονικό χώρο. Γιατί; Διότι εκεί δεν υπάρχει ταχύτητα εξέλιξης των κοινωνικών σχέσεων που βλέπουμε εδώ στο χώρο των διαφορών δημοσίου δικαίου, επειδή δεν υπάρχει ουσιαστική διαφορά μεταξύ δημόσιου και ιδιωτικού δικαίου. Η έννοια της διαφοράς δημόσιου και ιδιωτικού δικαίου, άρα ιδιωτικών διαφορών και δημοσίου δικαίου διαφορών, δεν υπάρχει στο αγγλοσαξονικό δικαίο. Υπάρχει σε εμάς, συνδέεται με το ανακριτικό σύστημα, συνδέεται με την ανάγκη αλλαγής της νομολογίας, όταν και όπου η πορεία του κρατικού παρεμβατισμού, όπως ακριβώς αυτήν τη στιγμή ζούμε, το επιβάλλει.

Παρ' όλα αυτά, θα ψηφίσουμε αυτήν τη διάταξη, δεδομένου ότι συνδέσατε -και ορθώς- τη ρύθμιση αυτή με την ρύθμιση πιλοτικής δίκης. Και ελπίζω το Συμβούλιο της Επικρατείας, όπου εκείνο βλέπει ότι κάνει λάθος σε ό,τι αφορά τη διαμόρφωση μίας νομολογίας, στις περιπτώσεις αυτές να χρησιμοποιεί τη σχετική διάταξη, για να αλλάξει τη νομολογία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Νομίζω επίσης ότι υπάρχει σημαντικό θέμα στα άρθρα 13 και 48. Θα τα ψηφίσουμε τα άρθρα αυτά. Αλλά να θυμηθείτε, κύριε Υπουργέ, ότι το ανέκκλητο το οποίο καθιερώνεται στις περισσότερες περιπτώσεις από αυτές, πρώτα-πρώτα είναι πολύ γενικευμένο. Έχουμε γενικευμένη καθιέρωση του ανεκκλήτου. Όπως επίσης, η σε πρώτο και τελευταίο βαθμό εκδίκαση από το εφετείο με μονομελή σύνθεση και αυτό νομίζω ότι πλήττει το άρθρο 20 του Συντάγματος και το άρθρο 6 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου. Γνωρίζω καλά, -τη γνωρίζετε και εσείς, τη γνωρίζουν και οι συνάδελφοι- τη νομολογία η οποία λέει: «Ναι. Υπό τον όρο ότι είναι ανώτερο το δικαστήριο, μπορούμε να έχουμε σύμπτυξη του πρώτου και του δεύτερου βαθμού». Όχι όμως, σε τόσο γενικευμένη έκταση. Και όχι με μονομελή σύνθεση του Εφετείου.

Παρ' όλα αυτά το τονίζω, επειδή και θεωρητικά δεν θεωρώ και

δεν κρίνω ότι κατέχω την εξ αποκαλύψεως αλήθεια για την ερμηνεία της σχετικής νομολογίας και μολονότι είναι επιβαρυντικό για τους διαδίκους, χάριν της επιτάχυνσης της διαδικασίας και αυτών τη διάταξη θα την ψηφίσουμε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα χρειαστώ, κύριε Πρόεδρε, δύο λεπτά.

Και από εκεί και πέρα ερχόμαστε σε ορισμένα άρθρα, τα οποία είναι εξαιρετικά κρίσιμα και για τα οποία έχουμε σημαντικές αντιρρήσεις. Μιλώ πρώτα-πρώτα για το άρθρο 20. Δεν μπορούμε, κύριε Υπουργέ, να ψηφίσουμε το άρθρο 20. Το άρθρο 20 αναιρεί σημαντικό τμήμα του ανακριτικού συστήματος, για τους εξής τρεις λόγους: Πρώτα-πρώτα ο περιορισμός του αυτεπάγγελτου ελέγχου του δικαστή μόνο στην παράβαση δεδικασμένου, πλήττει την έννοια του κράτους δικαίου και την αρχή της νομιμότητας.

Ο διοικητικός δικαστής γι' αυτό καθιερώθηκε τόσα χρόνια στην Ελλάδα, γιατί δεν μπορεί να κρίνει τη νομιμότητα της διοικητικής πράξης από το τι προτείνουν οι διάδικοι. Δεν μπορεί να βλέπει την παρανομία της διοικητικής πράξης προ οφθαλμών και να λέει «τι να κάνουμε». Δεν είναι *secundum allegata et probata* η σχετική διαδικασία. Δεν έχει κανείς τη δυνατότητα διάθεσης του αντικειμένου της δίκης. Υπό αυτές τις προϋποθέσεις, λοιπόν, εγώ νομίζω ότι είναι αδιανόητο να το περιορίσουμε τόσο σημαντικά.

Σε συνδυασμό δε με την άλλη ρύθμιση του άρθρου 20, όπου εκεί στο θέμα της προβολής του λόγου, ο οποίος αφορά την εξωτερική νομιμότητα, δηλαδή την αναρμοδιότητα και την παράβαση ουσιώδους τύπου, πρέπει για να το προτείνει ο διάδικος να αποδεικνύει ότι δεν μπορεί να επανορθωθεί βλάβη, την οποίαν έχει υποστεί παραμόνο με την προβολή και την αποδοχή του σχετικού λόγου, συγχωρέστε με, αλλά είναι πάρα πολύ μεγάλος ο περιορισμός, όταν ξέρουμε ότι η εξωτερική νομιμότητα, ιδίως η αναρμοδιότητα, αλλά και η παράβαση ουσιώδους σε ορισμένες περιπτώσεις, όπως το δικαίωμα ακρόασης, είναι σημαντικά θέματα της αρχής της νομιμότητας.

Εκεί όμως που η αντίρρησή μου είναι πια βασική -και δείτε το, δεν ξέρω ποιος το πρότεινε αυτό το πράγμα, θεωρώ αδύνατο να μην το δείτε γιατί είναι λάθος- είναι η ρύθμιση εκείνη στην παράγραφο 5, περίπτωση γ', που έρχεται και λέει ότι εάν δεν έχει ασκήσει το όργανο της φορολογικής, τελωνιακής αρχής, διακριτική ευχέρεια, ή την έχει ασκήσει εσφαλμένα, τότε την ασκεί πρωτογενώς ο δικαστής και από εκεί και πέρα μπορεί να αναμορφώσει το περιεχόμενο της πράξης. Το περιεχόμενο της πράξης, έχουμε δεχθεί και δέχεται η νομολογία, ότι μπορεί να αναμορφωθεί μόνο επί δεσμίας αρμοδιότητας, όπως παραδείγματος χάριν συμβαίνει με τα θέματα των προστίμων και άλλων. Αλλά άσκηση πρωτογενώς διακριτικής ευχέρειας από το διοικητικό δικαστή -από το δικαστή γενικότερα, ιδίως όμως από το διοικητικό δικαστή- δεν είναι νοητή. Ξέρουμε όλοι ότι ο διοικητικός δικαστής έχει την ιδιομορφία να ξανακάνει το συλλογισμό που κάνει το διοικητικό όργανο, όταν εκδίδει τη διοικητική πράξη, γιατί έτσι ελέγχει τη νομιμότητα. Όταν κάνει όμως το συλλογισμό, αυτό έχει έναν περιορισμό, ότι δεν μπορεί να ασκήσει τη διακριτική ευχέρεια. Γιατί η διακριτική ευχέρεια είναι έννοια η οποία ταιριάζει μόνο στα διοικητικά όργανα. Δεν νοείται τέτοια διακριτική ευχέρεια δικαστικού οργάνου. Όταν, λοιπόν, υποκαθίσταται στα έργα του διοικητικού οργάνου, τότε από εκεί και πέρα παραβιάζει την αρχή της διάκρισης των εξουσιών.

Η ρύθμιση είναι εσφαλμένη, αντισυνταγματική. Αυτοί είναι οι τρεις λόγοι, για τους οποίους δεν μπορούμε να ψηφίσουμε το άρθρο 20.

Δεν μπορούμε να ψηφίσουμε και το άρθρο 22, δεδομένου ότι θεωρούμε ιδιαίτερος επιβαρυντικό τον ορισμό εκείνον σύμφωνα με τον οποίο ο διάδικος, πρέπει να πληρώσει το 50% του ποσού που έχει επιδικαστεί πρωτοδικώς, για να ασκήσει παραδειγματος χάριν, την έφεση.

Θεωρώ κύριε Υπουργέ, στην περίπτωση αυτή, ότι δεν μπορούμε επειδή δεν μπορεί να εισπραχθεί το 20% και δίνεται εύκολα αναστολή εκτελέσεως, να φθάνουμε σε αυτήν την κατάσταση. Από τη στιγμή που βάζετε τη διάταξη πλέον, που λέει ποιες είναι οι προϋποθέσεις υπό τις οποίες δίνεται η αναστολή

εκτελέσεως, ως λειτουργήσουν και οι μηχανισμοί του κράτους και ως εισπράττουν το 20%. Ας μη δίνουν αναστολή εκτελέσεως τα δικαστήρια, έτσι. Αλλά, δεν μπορεί να τους ζητάς το 50%, όποια και εάν είναι η απόφαση, ακόμη και εάν η απόφαση βλέπουμε ότι είναι εσφαλμένη. Και δεν μπορούμε να το αφήσουμε αυτό στη διακριτική ευχέρεια του οποιουδήποτε δικαστηρίου.

Θεωρώ, λοιπόν, ότι αυτό είναι σαφώς αντίθετο με το άρθρο 20, παράγραφος 1 του Συντάγματος και με το άρθρο 6 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου. Και γι' αυτό τη σχετική διάταξη δεν μπορούμε να την ψηφίσουμε.

Στο άρθρο 23 σας υπενθυμίζω ότι θεωρούμε -και σας το έχει προτείνει και η Ένωση για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου- ότι η αίτηση επανάλωσης της διαδικασίας πρέπει εκτός από την απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, να γίνεται και όπου έχουμε και συντρέχουν ίδιες προϋποθέσεις με απόφαση του δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, όταν υπάρχει αίτηση της Commission κατά κράτους-μέλους, άρα, στην περίπτωση αυτή κατά της Ελλάδας. Και αυτό πρέπει να το δείτε.

Δεν μπορούμε να ψηφίσουμε τη διάταξη του άρθρου 34. Ο περιορισμός της προσωρινής δικαστικής προστασίας είναι υπέρμετρος. Δηλαδή, το να λέμε ότι πρέπει να είναι ανεπανόρθωτη βλάβη και να αποδεικνύει την ανεπανόρθωτη βλάβη ο αδικούμενος και να κάνουμε πίσω τόσο πολύ σε σχέση με τη νομολογία που μέχρι σήμερα δέχεται ότι μπορεί να δοθεί αναστολή εκτελέσεως και όταν είναι δυσχερώς επανορθώσιμη και αυτό είναι στην εκτίμηση του δικαστή, σε ένα δικαστή ο οποίος λειτουργεί με το ανακριτικό σύστημα νομίζω ότι εδώ έχουμε παραβίαση του άρθρου 20, παράγραφος 1, αλλά και της νομολογίας του δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, μετά την απόφαση Τζόνστον, όπου ξέρουμε ότι εκεί πλέον έχει και κοινοτικό έρεισμα η προσωρινή δικαστική προστασία.

Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο δεν μπορούμε να ψηφίσουμε τη σχετική διάταξη. Σας το είπα πριν ότι δεν γίνεται σε συνδυασμό με το άρθρο 9 να ψηφίσουμε τη διάταξη του άρθρου 45, δεδομένου ότι η διάταξη αυτή υπερβάλλει σε ό,τι αφορά τα παράβολα. Γίνεται πάρα πολύ σημαντική επιβάρυνση του διαδίκου, αφού υπάρχει η δυνατότητα των δικαστικών εξόδων.

Και τέλος, προβληματισμό εκφράζουμε και δεν θα ψηφίσουμε μόνο με το άρθρο 9 να ψηφίσουμε τη διάταξη του άρθρου 49. Δεν πρέπει, ιδίως σε μια πρώτη περίοδο ως προς τα ζητήματα που αφορούν τις διοικητικές διαφορές ερμηνείας των διατάξεων του κώδικα για την ιθαγένεια, δεν μπορεί, πριν διαμορφωθεί, πριν παγιωθεί η νομολογία σχετικά με το πώς ερμηνεύονται οι διατάξεις αυτήν την εποχή, την τόσο κρίσιμη εποχή, με τόσο μεγάλα ποσοστά παράνομης μετανάστευσης, να μην υπάρχει μια παγίωση της νομολογίας η οποία να μας λέει τουλάχιστον πώς θα πρέπει να ερμηνευτούν αυτές οι σχετικές διατάξεις.

Με αυτές, λοιπόν, τις σκέψεις, σας επαναλαμβάνω ότι δεν μπορούμε να ψηφίσουμε τις διατάξεις των άρθρων 9, 20, 22, 34, 45 και 49.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Η εισηγήτρια της Πλειοψηφίας η κ. Βασιλική Τσόνου-Βυλλιώτη έχει το λόγο.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΤΣΟΝΟΥ-ΒΥΛΛΙΩΤΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το σύστημα απονομής της διοικητικής δικαιοσύνης στη χώρα μας νοσεί βαρύντως. Ο πολιτής εκτεθειμένος στην παράνομη διοικητική δραστηριότητα έχει ανάγκη προστασίας, που πρέπει και μπορεί να του παρέχει η διοικητική δικαιοσύνη. Δυστυχώς, όμως, ο υπέρτοκος αριθμός των εκκρεμών υποθέσεων, οι θεσμικές δυσλειτουργίες της συνιστούν εμπόδια τα οποία δυσχεραίνουν το έργο της και την καθιστούν αναποτελεσματική.

Το Υπουργείο Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, με την υψίστου κύρους και αξίας σημερινή του νομοθετική πρωτοβουλία, κινείται με στόχο τη λήψη μέτρων άμεσης εφαρμογής χωρίς οικονομικό κόστος, προκειμένου να βρεθεί λύση στην υπερφόρτωση των διοικητικών δικαστηρίων και να αναμορφωθεί το οργανωτικό και λειτουργικό τους πλαίσιο.

Για πρώτη φορά με τη σημερινή νομοθετική πρωτοβουλία ει-

σάγονται toλμηρές δικονομικές τομές, άγνωστες μέχρι σήμερα στο Διοικητικό Δικονομικό Δίκαιο και αναδιαμορφώνονται οι ήδη υπάρχουσες. Εν όψει όλων αυτών των διατάξεων που προτείνονται, σκοπεύει επίσης και στοχεύει αυτή η νομοθετική πρωτοβουλία στο να ελαφρυνθεί ο κρατικός προϋπολογισμός, με την έννοια ότι περατώνονται πλέον με τις διατάξεις αυτές ταχύτερα οι φορολογικές, τελωνιακές και με οικονομικό αντικείμενο διοικητικές υποθέσεις, οι οποίες, λόγω της υπερφόρτωσης των πινάκων και του μακρού χρόνου εκδικάσεώς τους, επιβάρυναν υπέρμετρα τον κρατικό προϋπολογισμό.

Ειδικότερα οι προτεινόμενες ρυθμίσεις είναι οι ακόλουθες. Στο πρώτο κεφάλαιο περιλαμβάνονται οι γενικές διατάξεις. Στο άρθρο 1 καθιερώνεται η «πilotική δίκη» που εγκαθιδρύει απευθείας τις υποθέσεις από το Συμβούλιο Επικρατείας σε θέματα γενικότερου ενδιαφέροντος, ώστε να χαράζεται μια και μόνο νομολογιακή γραμμή και όπως και χθες συζητήθηκε, βελτίωση και προσθήκη και όταν τίθεται ζήτημα και ανάγκη αλλαγής της νομολογίας.

Στο άρθρο 2 εγκαθιδρύεται απευθείας αρμοδιότητα του Συμβουλίου Επικρατείας, όταν πρόκειται για κρίση προκειμένου για θέμα συνταγματικότητας του νόμου.

Στο άρθρο 3 επαναφέρεται η προηγούμενη γνωμοδότηση του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους για την άσκηση αιτήσεων αναιρέσεως εκ μέρους του δημοσίου, προς αποφυγή ασκήσεως προφανών αβασίμων ενδίκων βοηθημάτων, διάταξη που είχε καταργηθεί με το ν. 3790/2009. Στο δεύτερο κεφάλαιο περιλαμβάνονται τροποποιήσεις της νομοθεσίας του Συμβουλίου Επικρατείας.

Στο άρθρο 4 ο καθορισμός των αρμοδιοτήτων των τμημάτων του Συμβουλίου Επικρατείας γίνεται απευθείας με απόφαση της Ολομελείας του Συμβουλίου Επικρατείας.

Στο άρθρο 6 τα καθήκοντα του δικαστή εισηγητή στις ακυρωτικές διαφορές περιορίζονται στην παράθεση του ιστορικού της υποθέσεως και των παρεμπιπτόντων ζητημάτων, χωρίς να εκφέρεται γνώμη και ο εισηγητής δικαστής πλέον μετέχει στη σύνθεση του δικαστηρίου, γεγονός που αφ' ενός μεν εξοικονομεί χρόνο για τον δικαστή και κατ' επέκταση για το δικαστήριο, αλλά και αποφεύγεται ο προϊδεασμός του δικαστηρίου.

Στο άρθρο 7 εγκαθιδρύεται ο προληπτικός έλεγχος. Προβλέπεται εδώ αντικατάσταση του άρθρου 33 του ν. 3772/2009, με τη δυνατότητα δικαστικός σχηματισμός με ομοφωνία του να απορρίπτει προδήλως απαράδεκτα και αβάσιμα ένδικα μέσα και να παραπέμψει στο αρμόδιο δικαστήριο αιτήσεις που αναρμοδίως εισάγονται στο Συμβούλιο Επικρατείας.

Στο άρθρο 8 προβλέπεται λελογισμένη αύξηση του παραβόλου αναλόγως της φύσεως της υποθέσεως.

Στο άρθρο 9 περιορίζονται τα ένδικα μέσα λόγω επιβολής ως ποινής του εικοσαπλασιασμού του παραβόλου, παράγοντα ανασχετικού του δικαιώματος του πολίτη να ασκεί προπετή ένδικα μέσα. Σε αυτήν την περίπτωση αναφέρεται ο εικοσαπλασιασμός του παραβόλου, διότι είναι σύνηθες με οποιαδήποτε αιτία να ασκούνται προφανώς αβάσιμα και απαράδεκτα ένδικα μέσα.

Στο άρθρο 10 η Τριμελής Επιτροπή Αναστολών αποφαινεται, πλην της συνδρομής βλάβης και επί νομικών θεμάτων, όπου παράλληλα συστήνεται πενταμελής σχηματισμός, όταν πρόκειται να εκδικαστούν σπουδαία ζητήματα.

Στο άρθρο 11 ρυθμίζεται η αυτοδικαίη αναστολή εκτελέσεως οικοδομικών αδειών, εφόσον κατ' αυτών έχει ασκηθεί αίτηση ακύρωσης με χρονική διάρκεια εξήντα ημερών, χάριν προστασίας και πρόνοιας των δικαιούχων και ορίζονται προϋποθέσεις άρσεως της αναστολής αυτής προ του εξηνταήμερου, κατάπτωσης του παραβόλου, με συμπληρωματική ισχύ του άρθρου 52 του π.δ. 18/1989.

Στο άρθρο 12 καθιερώνεται το «Φίλτρο Διαλογής». Περιορίζονται οι λόγοι παραδεκτού των αιτήσεων αναρέσεων και εφέσεων, χάριν ταχύτητας, χάριν ενότητας της νομολογίας και του παραδεκτού αυτών, είτε όταν δεν υπάρχει νομολογία είτε όταν υπάρχει αντίθεση της προβαλλομένης απόφασης προς τη νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας, ή ανέκκλητη απόφαση διοικητικού δικαστηρίου, ενώ διατηρείται το χρονικό όριο για το παραδεκτό της άσκησης αιτήσεως αναρέσεων κατά το άρθρο 35 του

ν. 3792/2009.

Στο τρίτο κεφάλαιο τροποποιούνται διατάξεις του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας. Στο άρθρο 13 ρυθμίζεται η καθ' ύλην αρμοδιότητα των διοικητικών πρωτοδικείων, τριμελών, μονομελών. Το μεγαλύτερο μέρος των εκκρεμών απροσδιορίστων υποθέσεων, όπως είπαμε και χθες, είναι φορολογικές, τελωνειακές και υποθέσεις δασμών, όπου ο μέσος όρος εκδικασής τους κυμαίνεται δυστυχώς μεταξύ πέντε και έξι ετών. Μετέφερε την εμπειρία του εδώ και ο κ. Φαλκέτας, ο οποίος ήταν στην επιτροπή μας και μας έδωσε στοιχεία ότι τετρακόσιες χιλιάδες υποθέσεις εκκρεμούν και Κύριος οίδη πότε θα εκδικαστούν.

Η διαπίστωση αυτή οδήγησε στην ανάγκη σε αυτές τις ειδικές περιπτώσεις να υπάρξει ταχύτερη εκκαθάριση. Γι' αυτό με την παρούσα νομοθετική ρύθμιση προβλέπεται η λήψη αποτελεσματικών μέτρων, χάριν της έγκαιρης και αποτελεσματικής ταχείας εκδικασής τους και δη η εκδίκαση των υποθέσεων αυτών με αντικείμενο πάνω από 150.000 ευρώ να εκδικάζεται στο διοικητικό εφετείο σε πρώτο και τελευταίο βαθμό, ρύθμιση η οποία είναι σύμφωνη και με τις διατάξεις της ΕΣΔΑ.

Προβλέπεται, επίσης, να ανατίθεται η υπαγωγή της εκδίκασης νέας κατηγορίας υποθέσεων στους προέδρους των κατά τόπων διοικητικών πρωτοδικείων, να συστήνονται ειδικά τμήματα στους μεγάλους δικαστικούς σχηματισμούς, όταν πρόκειται για τέτοιες υποθέσεις φορολογικές, τελωνειακές και λοιπών καταβολής δασμών, τελών κ.λπ. και να εκδικάζονται οι εφέσεις κατ' αποφάσεως του μονομελούς διοικητικού πρωτοδικείου από τα μονομελή διοικητικά εφετεία. Παράλληλα, δίνεται και η δυνατότητα ακύρωσης της πράξης μόνο στην περίπτωση συνδρομής βλάβης.

Στο άρθρο 14 ρυθμίζονται θέματα δωσιδικίας των διοικητικών δικαστηρίων επί αγωγών αξιώσεων κατά πλειόνων αρχών.

Περαιτέρω, με το παρόν νομοσχέδιο ρυθμίζονται ζητήματα σχετικά με την υπεράσπιση του ελληνικού δημοσίου σε δίκες με σοβαρό οικονομικό αντικείμενο, σχετικά με την προάσπιση των οικονομικών τους συμφερόντων στο άρθρο 15. Ρυθμίζεται, επίσης, η δυνατότητα του εισηγητή δικαστή να αποστείλει αντίγραφο της δικαστικής απόφασης στο γενικό επιθεωρητή, όπως επίσης και ο περιορισμός του ορίου του εκκλητού των φορολογικών υποθέσεων στο άρθρο 17.

Στο άρθρο 18 εγκαθιδρύεται η απαγόρευση ασκήσεως ενδίκων βοηθημάτων στο δημόσιο και στα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου κατά πράξεων των δικών τους οργάνων για περιορισμό των ενδίκων βοηθημάτων.

Στο άρθρο 19, όπως και στην πολιτική δίκη, τα έννομα αποτελέσματα για τον εναγόμενο της διοικητικής δίκης αρχίζουν από την επίδοση της αγωγής στον εναγόμενο.

Στο άρθρο 20 ορίζεται η έκταση της δικαιοδοσίας του διοικητικού δικαστηρίου, που εξικνείται αυτεπάγγελα στην παραβίαση του δεδικασμένου στη συνδρομή της βλάβης, όταν πρόκειται για φορολογικές και τελωνειακές δίκες και αυτεπάγγελα στον έλεγχο και την αναπλήρωση τυχόν ελλείψεων της διοίκησης.

Στο άρθρο 21 ρυθμίζεται συμψηφισμός με τα εισοδήματα των επομένων ετών και ορίζεται το όριο του εκκλητού κατά την αξία της διαφοράς.

Ορίζεται, επίσης, η καταβολή ποσοστού 50% της αξίας επί του ασκηθέντος ενδίκου μέσου επί ποινή απαραδέκτου, εκτός αν ήδη έχει χορηγηθεί αναστολή κατ' άρθρου 209 του κώδικα, δηλαδή αν έχει κριθεί ότι η έφεση είναι προδήλως αβάσιμη, ώστε να περιοριστεί ο αριθμός των ασκουμένων ενδίκων μέσων. Η ρύθμιση αυτή είναι στο άρθρο 22.

Παράλληλα, ρυθμίζεται η δυνατότητα της άμεσης και αμέριστης επανόρθωσης της παράβασης, όταν διαπιστώνεται παράβαση του δικαίου χαρακτήρα της δίκης ή του ουσιαστικού δικαιώματος, ώστε να ενισχύεται η δεσμευτικότητα των αποφάσεων του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Ο ορισμός διαδικασιών εκδικάσεως τέτοιου είδους αιτήσεως βρίσκεται στο άρθρο 23.

Προβλέπεται άρση αμφισβητήσεων σε ζητήματα συνάφειας επί υποθέσεων που στηρίζονται σε αυτή τη νομική βάση, αλλά δεν υπάρχει τούτη ως προς τα πραγματικά περιστατικά, ώστε να αποφεύγεται ο κίνδυνος εκδόσεως αντιφατικών αποφάσεων.

Αυτό ρυθμίζεται στο άρθρο 26.

Περαιτέρω ορίζονται οι προϋποθέσεις, οι διαδικασίες και ο χρόνος εκδίκασης των ένδικων βοηθημάτων επί των φορολογικών και τελωνειακών υποθέσεων στα άρθρα 27 και 28, η αποφυγή πολλαπλών αναβολών με μείωση του χρονικού διαστήματος αποστολής του φακέλου από τη διοίκηση επ' απειλή πειθαρχικών ποινών κατά των υπαλλήλων που αμέλησαν στο άρθρο 29 και η δυνατότητα κατάργησης της δίκης κατά την παράγραφο 7 του άρθρου 143 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας στο άρθρο 30.

Προβλέπεται η κατάργηση της υποχρεωτικής αιτιολογίας στις δικαστικές διατάξεις σχετικά με την εξέταση μαρτύρων, ώστε να καθίσταται ευχερής η αποδοχή της σχετικής πρότασης του διαδίκου και να διευκολύνεται επιτυχέστερα η αποδεικτική διαδικασία υπέρ των διαδίκων στο άρθρο 31.

Περαιτέρω παρέχεται η δυνατότητα μετατροπής της αναγνωριστικής απόφασης σε καταψηφιστική με την καταβολή τέλους δικαστικού ενσήμου, προκειμένου να εκτελεστεί εκ των υστέρων και μετά την τελική έκβαση της δίκης, όπως ισχύει και στις πολιτικές δίκες στο άρθρο 33.

Απαλείφονται προβλήματα σχετικά με την προσωρινή δικαστική προστασία, τα όρια αυτής, την εκτέλεση της διοικητικής πράξης, την εφαρμογή των σχετικών περί αυτών διατάξεων του ΚΕΔΕ, των προϋποθέσεων αναστολής εκτελέσεως της προσβαλλόμενης πράξεως επί των φορολογικών και τελωνειακών υποθέσεων, μόνον επί συνδρομής ανεπανόρθωτης βλάβης κατά τροποποίηση της παλαιάς ρύθμισης της δυσεπανόρθωτης βλάβης, η οποία είχε πάρει τεράστια έκταση και είχε ασκηθεί καταχρηστικώς, όπως και επί χορηγώσεως προσωρινής διαταγής και ανακλήσεως της καταθέσεως εγγυητικής επιστολής στα άρθρα 34, 35, 36 και 37 και η προσωρινή επιδίκαση απαιτήσεως κατά του δημοσίου και των ΝΠΔΔ στο άρθρο 40.

Ρυθμίζονται διατάξεις για επαρκείς προθεσμίες άσκησης ένδικων μέσων και βοηθημάτων στο άρθρο 43. Ρυθμίζονται και τροποποιούνται διατάξεις που αφορούν το ευεργέτημα πένιας στο άρθρο 44. Αναπροσαρμόζονται τα ποσά του παραβόλου στις διοικητικές δίκες, ώστε να είναι δίκαια, εύλογα και να αποτρέπουν τους διαδίκους προς άσκηση πρόδλης, αβάσιμης αιτήσεως και προσφυγών και αστήρικτων ένδικων βοηθημάτων στο άρθρο 45.

Στο τέταρτο κεφάλαιο ρυθμίζονται ζητήματα μεταφοράς αρμοδιοτήτων. Έτσι, μεταφέρονται από τα διοικητικά δικαστήρια στα πολιτικά αρμοδιότητες υποθέσεων αστικών, αυτοκινητιστικών διαφορών, χάριν αποσυμφορήσεως των διοικητικών δικαστηρίων στα άρθρα 46, 47 και 48.

Στα άρθρα 49 και 50 ρυθμίζονται διαδικασίες εκδίκασης ακυρωτικών διαφορών επί υποθέσεων όπου προβλέπεται ήδη η υφιστάμενη νομοθεσία περί αλλοδαπών και ρυθμίζονται ήδη εκκρεμείς αιτήσεις.

Κατά τη δεύτερη τροπολογία εισάγεται η καινοτομία περί της δυνατότητας ασκήσεως παρεμβάσεως της Ύπατης Αρμοστείας του ΟΗΕ επί υποθέσεων αλλοδαπών, ως πρόσφυγα. Έτσι, ορίζεται προσδιορισμός συντόμου δικασίμου προκειμένης επί φορολογικών παραβάσεων προσωρινής παύσης λειτουργίας επαγγελματικής εγκατάστασης λόγω οφειλής προς το δημόσιο, δικαστικής αναστολής εκτελέσεως τοιούτου είδους κατά άρθρο 200 ΕΠ του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας στο άρθρο 51.

Ρυθμίζονται η διαδικασία και οι προϋποθέσεις εκδίκασεως προσφυγών κατά αποφάσεων και πράξεων της Επιτροπής Ανταγωνισμού, της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς ενώπιον του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών και η διαδικασία αναστολής εκτελέσεως από τον Πρόεδρο του Διοικητικού Εφετείου στο άρθρο 52.

Ρυθμίζεται η επίλυση διαφορών για παράβαση της νομοθεσίας για την προστασία του περιβάλλοντος με την καθιέρωση δυνατότητας ασκήσεως προσφυγής ουσίας κατά των σχετικών πράξεων επιβολής προστίμου ενώπιον του αρμόδιου διοικητικού πρωτοδικείου και ενώπιον του διοικητικού εφετείου σε πρώτο και τελευταίο βαθμό, όταν το πρόστιμο υπερβαίνει το ποσό των 5 εκατομμυρίων ευρώ.

Ρυθμίζονται απλουστευμένες και αποτελεσματικές διαδικασίες επί αιτήσεων ακυρώσεως και αναστολής εκτελέσεως επί της νομοθεσίας περί αλλοδαπών στο άρθρο 53.

Στο έκτο κεφάλαιο περιλαμβάνονται τροποποιήσεις της νομοθεσίας περί συμμορφώσεως της διοίκησης στις αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας και των διοικητικών δικαστηρίων.

Ρυθμίζονται ζητήματα σχετικά με τον έλεγχο της συμμόρφωσης της διοίκησης προς τις αποφάσεις των διοικητικών δικαστηρίων λειτουργίας του Συμβουλίου Επιθεωρήσεως, διαδικασίες επιλογής των δικαστικών λειτουργών και πειθαρχικής τους δίωξης στα άρθρα 58, 59 και 60, μεταφοράς αρμοδιοτήτων στο Συμβούλιο της Επικρατείας, στα διοικητικά εφετεία σε πρώτο και τελευταίο βαθμό στο άρθρο 61, την αύξηση των θέσεων των διοικητικών δικαστών, την κωδικοποίηση αρμοδιοτήτων των διοικητικών δικαστηρίων, της λειτουργίας των πειθαρχικών τους συμβουλίων στο άρθρο 62, θέματα συνταξιοδοτήσεως των δημοσίων υπαλλήλων στο άρθρο 63, ετήσιων επιχορηγήσεων με τη μεταβίβαση αντίστοιχων πιστώσεων στα δικαστήρια και υπηρεσίες προς αντιμετώπιση των αναγκών τους στο άρθρο 64, αλλά και ο προσδιορισμός της αρμοδιότητας των πειθαρχικών τους συμβουλίων μετά τη δημοσιότητα του ν.3852/2010 «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ».

Κατά το άρθρο 66 αποτρέπονται αμφισβητήσεις ως προς την κατά τόπον αρμοδιότητα λόγω της νέας αυτής δομής και τελικώς στα άρθρα 67 και 68 αναφέρονται οι καταργούμενες διατάξεις και η έναρξη ισχύος του νόμου.

Με τις εισαγόμενες τροπολογίες ρυθμίζονται ζητήματα που αφορούν αποζημιώσεις από υπερωριακή απασχόληση, εργασία κατά Κυριακές και εξαιρέσιμες ημέρες και νυχτερινές ώρες στους απασχολούμενους στα καταστήματα κράτησης.

Με τη δεύτερη τροπολογία ρυθμίζονται ζητήματα επιδόσεων υπό πλειστηριασμών ανακοπών και δικαστικών αποφάσεων του χρόνου καταθέσεως της εκθέσεως του εισηγητή δικαστή που είναι τρεις μέρες πριν από τη συζήτηση, γεγονός που επιταχύνει τη συζήτηση και την καθαρογραφία των δικαστικών αποφάσεων και θέματα που αφορούν δικαιώματα αλλοδαπών επί απελάσεως, όπου διατυπώνονται οι αντιρρήσεις τους ακόμα και αυτοπροσώπως.

Τρίτον, εξαιρετική ρύθμιση αποτελεί η σύσταση ειδικών τμημάτων εκδίκασης φορολογικών και τελωνειακών διαφορών από τα μεγάλα δικαστήρια, όταν πρόκειται επί σπουδαίων ζητημάτων τελωνειακών για την αποσυμφόρηση και την ταχύτερη εκδίκασή τους και την ταχύτερη απονομή της δικαιοσύνης. Ρυθμίζεται η δυνατότητα παρέμβασης της Ύπατης Αρμοστείας του ΟΗΕ σε περιπτώσεις εκδίκασεως προσφυγών αλλοδαπών δικαιούχων προστασίας παροχής ασύλου.

Κατά τη συζήτηση επί της αρχής έγινε βελτίωση και τροποποιήθηκε το άρθρο 45 παράγραφος 1 όπου εξαιρούνται από την καταβολή εκατό ευρώ οι ομόδικοι σε περιπτώσεις ομοδικίας και οι εκκρεμείς ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας υποθέσεις του ν.3836/2010 που αφορούν τον έλεγχο των δημοσίων συμβάσεων εξακολουθούν να εκδικάζονται από το Συμβούλιο της Επικρατείας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η νομοθετική πρωτοβουλία που ψηφίζουμε σήμερα ευθυγραμμίζεται με το συμπύκνωμα της εμπειρίας και της γνώσης της ολομέλειας όλων των διοικητικών δικαστηρίων και των πρωτοβάθμιων και των δευτεροβάθμιων του Συμβουλίου της Επικρατείας, διασφαλίζει τη δίκαιη δίκη υπέρ του πολίτη και προάγει το νομικό πολιτισμό μας. Οι διατάξεις του σημερινού νομοσχεδίου υποδηλώνουν την πολιτική βούληση του Γιώργου Παπανδρέου και του ΠΑΣΟΚ να ανατρέψει τις κακοδαμμένες και τις στρεβλώσεις του πολυδαίδαλου διοικητικού δικαστικού συστήματος και όχι μόνο. Αν και πρέπει να γίνουν ακόμα πολλά σ' αυτόν τον ιδιαίτερο και ευπαθή χώρο της δικαιοσύνης, το σημαντικό αυτό βήμα αποτελεί έναν αισιόδοξο και σπουδαίο διασκελισμό, γι' αυτό και πρέπει να το υπερψηφίσουμε.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το ότι έχετε καλύψει τη δευτερολογία σας είναι σίγουρο, αλλά χρωστάτε και από επόμενη εισήγηση!

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΤΣΟΝΟΓΛΟΥ-ΒΥΛΛΙΩΤΗ: Είναι τόσα άρθρα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ο κύριος Υπουργός φταίει που φέρνει σημαντικά νομοσχέδια και δεν καλύπτονται με

λίγο χρόνο!

Γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα οκτώ μαθητές και μαθήτριες και δύο εκπαιδευτικοί από το 2ο Δημοτικό Σχολείο Νέου Ψυχικού.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Σκυλλάκος.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Εμείς είμαστε αντίθετοι με τα άρθρα 1 και 2 διότι στο όνομα της ενιαίας νομολογίας καταργείται ο διάχυτος συνταγματικός έλεγχος που προβλέπεται από το Σύνταγμα και πλήττεται το δικαίωμα ακρόασης και το δικαίωμα στον φυσικό δικαστή. Αυτά είναι άρθρα που προβλέπονται από το Σύνταγμα.

Είμαστε αντίθετοι με το άρθρο 3 διότι το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους δεν αποτελεί το εχέγγυο για το σε ποιες υποθέσεις το δημόσιο θα ασκήσει ένδικα μέσα. Είπα και χθες γι' αυτό το ζήτημα. Εν πάση περιπτώσει υπάρχει και πείρα. Πρόσφατο είναι το σκάνδαλο του Βατοπεδίου.

Τρίτη παρατήρηση: Στο άρθρο 4 και ιδιαίτερα στις παραγράφους 4 και 5 δίνονται νέες εξουσίες στον πρόεδρο και σε σχέση με την επιλογή σχηματισμού και σε σχέση με τμήματα από την Ολομέλεια ή από το επταμελές τμήμα για να μπορούν να πάνε στο πενταμελές και να αποφασίζει ο πρόεδρος. Είμαστε αντίθετοι.

Το άρθρο 6 περιορίζει την έκθεση του εισηγητή. Ο εισηγητής δεν θα εκφράζει γνώμη, δεν θα μιλάει για το ποια είναι τα προβλήματα της υπόθεσης, δεν θα επιχειρηματολογεί.

Αυτό είναι σε βάρος της δίκαιης δίκης, σε βάρος του περιεχομένου της δίκης και βάζει σε δυσμενέστερη θέση αυτόν που προσφεύγει, ο οποίος δεν ακούει τα επιχειρήματα του εισηγητή.

Στο άρθρο 8 και στο άρθρο 9 έχουμε στον μεν πρώτο δεκαπλασιασμό των παραβόλων, στο δε άρθρο 9 είκοσι φορές παραπάνω τα σχετικά παράβολα.

Στο άρθρο 10 αναφέρει σε σχέση με τις αναστολές ότι θα μπορούν να πηγαίνουν από τριμελή επιτροπή σε πενταμελή λόγω σπουδαιότητας με απόφαση του προέδρου. Επίσης από την Επιτροπή Αναστολών του Τμήματος θα μεταφέρεται το αίτημα αναστολής στην Ολομέλεια, όταν πρόκειται για προσφυγές που στηρίζονται σε αντίθετη νομολογία απ' ό,τι υπάρχει. Είμαστε αντίθετοι με την καθιέρωση τέτοιας λογικής για το θέσφατο της νομολογίας της Ολομέλειας.

Δεν συμφωνούμε με τις εξήντα μέρες αναστολής του κτισίματος, της οικοδόμησης κ.λπ., με το άρθρο 11. Βλέπουμε ότι εύκολα θα μπορεί ο ιδιοκτήτης, ο κατασκευαστής να σταματάει την αναστολή.

Στο άρθρο 12 περιορίζονται τα ένδικα μέσα και στην αναίρεση και στην έφεση ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας και όλα αυτά στο όνομα του να μην έρχονται σε αντίθεση με την υπάρχουσα νομολογία.

Τώρα, είμαστε αντίθετοι με το άρθρο 13, γιατί περιορίζονται σε τρεις περιπτώσεις τα ένδικα μέσα. Δεν θέλουμε να προστατεύσουμε τους φοροφυγάδες, τους μεγαλοσχήμονες που θέλουν να αποφεύγουν να πληρώνουν τους φόρους. Θα μπορούσε όλη αυτή η λογική να έχει διαφοροποίηση ανάμεσα στα μεγάλα ποσά και στα μικρότερα ποσά, ώστε να εξασφαλίζεται ο μικρός και ο μεσαίος και να μη χάνει τα δικαιώματά του.

Ένα είναι, λοιπόν, η περίπτωση πάνω από 150 χιλιάδες. Η δεύτερη περίπτωση είναι ότι αφαιρείται ο β' βαθμός δικαιοδοσίας και να δικάζει σε μια σειρά υποθέσεις μόνο ο πρόεδρος πρωτοδικών.

Επίσης, είμαστε αντίθετοι με τη μονοπρόσωπη σύνθεση στο εφετείο και γενικά με τα πολυμελή δικαστήρια που μετατρέπονται σε μονομελή στο όνομα της έλλειψης δικαστών.

Είμαστε αντίθετοι με το άρθρο 20. Περιορίζεται ο αυτεπάγγελτος έλεγχος του δικαστηρίου σε τυχόν παράβαση του δεδικασμένου. Καταργείται, δηλαδή, αυτό που είπαμε και χθες, το

ανακριτικό σύστημα. Δεν θα μπορεί να ελέγχεται από το δικαστήριο αν έχουν παραμεριστεί άλλες πλευρές, πέραν από αυτές που ο αιτών έχει προβάλει. Πρέπει να αποδείξει ο προσφεύγων ότι παθαίνει πολύ σοβαρή βλάβη. Αυτό δυσκολεύει και περιορίζει το δικαίωμα για την αίτηση αναστολής.

Στο άρθρο 21 λέμε «ΟΧΙ», διότι δυσκολεύεται ακόμη περισσότερο η έφεση. Ανεβαίνει το όριο του εκκλητού και φτάνει μέχρι τις 15.000 ευρώ. Αλλιώς, μέχρι τις 15.000 ευρώ δεν θα μπορεί να υπάρξει έφεση.

Στο άρθρο 22 είμαστε αντίθετοι, να μην είναι το ποσό με δεύτερη πληρωμή, μία με το 20%, για να ξεκινήσει η διαδικασία και μία για να ασκηθεί έφεση, να πληρώσει το 50%.

Ιδιαίτερα για τους μικροφειλέτες αυτό είναι μεγάλη ζημιά. Επαναλαμβάνω, για τους μεγάλους οφειλέτες ίσως θα χρειάζονταν διαφορετικές ρυθμίσεις και να τους ξεχωρίζουμε από τους μικρούς και τους μεσαίους.

Στο άρθρο 23, δεν συμφωνούμε με την επανάληψη της δίκης, επειδή έχει βγει απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου. Θα αναφέρω ένα παράδειγμα: Η Μονή Βατοπεδίου χάνει στα ελληνικά δικαστήρια και προσφεύγει στα ευρωπαϊκά δικαστήρια -στο δικαστήριο αυτό για το οποίο γίνεται λόγος- στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο, και κερδίζει την υπόθεση. Θα έρθουμε να επανεξετάσουμε την υπόθεση στα ελληνικά δικαστήρια; Δεν συμφωνούμε σε αυτό. Κυρίως σε αυτά τα δικαστήρια δεν προσφεύγουν απλοί πολίτες, - που δεν έχουν και τις δυνατότητες- προσφεύγουν επιχειρηματίες, προσφεύγουν όμιλοι για να διεκδικήσουν τα δικαιώματά τους και πολλοί δικαιώνονται. Δεν μπορούμε λοιπόν, να πάμε σε αυτήν τη λογική.

Στο άρθρο 27 αναφέρεται ότι για να μειωθεί η δουλειά των γραμματειών επιβαρύνεται ο προσφεύγων. Δεν συμφωνούμε. Αυτό ισχύει για την κοινοποίηση νομίζω, για τη διαβίβαση των προσφυγών.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Όσον αφορά το άρθρο 29, θεωρούμε ότι επιβάλλεται να υπάρχει έγκαιρη αποστολή φακέλων από τους υπαλλήλους στις διοικητικές δίκες. Το να φτάνουμε όμως, στο σημείο να πληρώσει ο υπάλληλος για τη ζημία που έπαθε το δημόσιο είτε να υπάρξει πειθαρχική ευθύνη η απόσταση είναι μεγάλη. Δεν συμφωνούμε στα μέτρα σε βάρος των υπαλλήλων.

Στο άρθρο 32, δεν συμφωνούμε με τη μετακύλιση στους δικούς της υποχρέωσης καθαρογραφής. Το δικαστήριο θα έπρεπε να κάνει αυτή τη δουλειά. Όλα αυτά οδηγούν σε ακριβότερη δικαιοσύνη και σε κόπο για τον προσφεύγοντα. Αυτή είναι δουλειά του δημοσίου, δουλειά των δικαστηρίων.

Με το άρθρο 34 δυσκολεύεται έως και ανατρέπεται το δικαίωμα για αναστολή εκτέλεσης. Αυτό, διότι πρέπει να αποδείξει εκείνος που ζητάει την αναστολή εκτέλεσης ότι αν δεν υπάρξει αναστολή θα πάθει ανεπανόρθωτη βλάβη, ενώ παλαιότερα ήταν δυσχερώς επανορθώσιμη. Αν δεν κάνω λάθος, χθες είπατε ότι θα κάνατε κάποια αλλαγή σε αυτό το ζήτημα;

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Όχι.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Λάθος κατάλαβα.

Στο άρθρο 35 που αναφέρεται σε φορολογικές και τελωνειακές διαφορές, είμαστε αντίθετοι γιατί στο χρονικό διάστημα των ενενήντα ημερών ισχύει μόνο η αναστολή εκτέλεσης. Η επανεξέταση τότε μπορεί να γίνει για να δει το δικαστήριο αν υπάρχουν λόγοι δημοσίου συμφέροντος.

Στο άρθρο 36, δεν συμφωνούμε στο να υποχρεώνεται ο φτωχός, ο μικρός και ο μεσαίος να δίνει εγγυητική επιστολή υποχρεωτικά για να πάρει την αναστολή.

Στο άρθρο 37, το οποίο αναφέρεται πάλι σε φορολογικές και τελωνειακές διαφορές, δεν συμφωνούμε με την εκτέλεση δυσμενούς διοικητικής πράξης στο σύνολό της όταν εκ του νόμου προβλέπεται η αναστολή εκτέλεσης.

Με το άρθρο 38 προβλέπεται ότι η αναστολή της προσβαλλομένης απόφασης καθίσταται ιδιαίτερα δυσχερής. Αποτέλεσμα αυτού είναι να καθίσταται ιδιαίτερα δυσχερής έως αδύνατη η χορήγηση αναστολής εκτέλεσης της προσβαλλομένης απόφασης σε περίπτωση άσκησης του ενδίκου μέσου. Αυτό γίνεται με το

άρθρο 38 και είμαστε αντίθετοι.

Στο άρθρο 45 έχουμε τριπλασιασμό και τετραπλασιασμό παραβόλων για να ασκηθούν τα ένδικα μέσα. Δεν καλύπτεται αυτό που συμβαίνει με το να περιορίζονται οι προσφυγές στα 25 ευρώ για εκείνους που προσφεύγουν, κατά αποφάσεων των ασφαλιστικών τους ταμείων. Είναι γενικότερο το πρόβλημα. Πάμε σε ακριβότερη δικαιοσύνη που δυσκολεύει τους πολίτες στην προσφυγή δικαστικής προστασίας.

Δεύτερον, το ίδιο ισχύει και για το 2% επί του ύψους της διαφοράς -του παραβόλου δηλαδή- που προβλέπεται και μάλιστα μπαίνει και πλαφόν 10.000 ευρώ. Δηλαδή για μεγαλοφειλέτες κ.λπ., για πάνω από 10.000 δεν θα ισχύει το 2%. Σταματάει στο 10.000. Αυτό είναι ευνοϊκό για τους πλούσιους και δυσμενές για τους φτωχούς και τους μεσαίους. Και μάλιστα, προβλέπεται σ' αυτό το άρθρο και αναδρομική αύξηση των παραβόλων. Δεν συμφωνούμε.

Τώρα υπάρχει το τέταρτο κεφάλαιο, άρθρα 46 έως 50, με το οποίο μεταφέρονται οι αρμοδιότητες από το Συμβούλιο της Επικρατείας στα τακτικά διοικητικά δικαστήρια. Έχουμε το γενικό σχόλιο, που είπαμε και επί της αρχής, ότι όλα αυτά γίνονται εξ' ανάγκης επειδή δεν υπάρχουν δικαστές και όχι γιατί έτσι είναι καλύτερα και γιατί αυτό είναι το πρέπει. Δηλαδή, κάναμε λάθος μέχρι τώρα και τώρα ανακαλύψαμε το λάθος μας; Απλώς, υπάρχει έλλειψη προσωπικού.

Στο άρθρο 46 θα ψηφίσουμε «ΟΧΙ». Δεν συμφωνούμε να αλλάζει η δικαιοδοσία των δικαστηρίων με προεδρικά διατάγματα. Αυτό θα πρέπει να γίνεται με νόμο. Αυτή είναι η δική μας άποψη.

Στο άρθρο 47 δεν συμφωνούμε να φύγουν από το Συμβούλιο της Επικρατείας τα ζητήματα που αφορούν τα δάση. Υπάρχει μία νομολογία στο Συμβούλιο της Επικρατείας που προστατεύει τα δάση. Έχω ακούσει επανειλημμένα τα κόμματα εξουσίας και το ΛΑΟΣ να καταφέρνουν κατά του Συμβουλίου της Επικρατείας και να λένε ότι το τραβάει πολύ. Έτσι όμως προστατεύουμε το περιβάλλον εν μέρει, γιατί στην πράξη πολλά γίνονται. Τώρα με το να πάει σε διοικητικά εφετεία μπορεί να αρχίσει άλλη εφαρμογή νομολογίας. Δεν συμφωνούμε λοιπόν μ' αυτήν τη λύση.

Επίσης, δεν συμφωνούμε σε πράξεις που αφορούν ενέργειες και την προδικασία προ της σύμβασης με το δημόσιο να υπάγονται στην αρμοδιότητα των τριμελών διοικητικών εφετειών που αποφασίζουν ανέκκλητα, χωρίς το δικαίωμα άσκησης έφεσης.

Τελειώνω κύριε Πρόεδρε, κάντε λίγο υπομονή, είναι εξήντα επτά άρθρα.

Στο άρθρο 51 είμαστε αντίθετοι, γιατί είμαστε αντίθετοι να παίρνουν τις αποφάσεις τα μονομελή όργανα, από πολυμελή που ήταν. Δυσκολεύεται η αίτηση της αναστολής όταν πρόκειται για επαγγελματικές εγκαταστάσεις που τις κλείνουν. Αυτό είναι πολύ άδικο.

Δεν συμφωνούμε με το άρθρο 52. Δεν συμφωνούμε με το άρθρο 53 με το οποίο επιβαρύνονται τα διοικητικά πρωτοδικεία για προσφυγές που αφορούν περιβαλλοντολογικά πρόστιμα.

Στο άρθρο 54 δηλώνουμε «ΠΑΡΩΝ». Στα άρθρα με τα οποία συμφωνούμε ή που θα ψηφίσουμε «ΠΑΡΩΝ» δεν αναφέρομαι καθόλου διότι δεν προλαβαίνω. Όταν θα γίνει η ψηφοφορία θα τοποθετηθούμε με την ψήφο μας.

Έρχομαι στο άρθρο 56. Ο έλεγχος εφαρμογής, δηλαδή αν εφαρμόζονται από το δημόσιο οι διάφορες αποφάσεις των διοικητικών δικαστηρίων, μέχρι τώρα ήταν στο Συμβούλιο της Επικρατείας. Τώρα πάει παρακάτω και δεν συμφωνούμε. Γίνεται για την γνωστή αιτία αποσυμφόρησης κ.λπ..

Όσον αφορά το άρθρο 57, είμαστε και σ' αυτό αντίθετοι, διότι ο πολίτης στερείται το δικαίωμα του φυσικού δικαστή και του δικαιώματος ακρόασης, γιατί διευρύνεται η δυνατότητα του Γενικού Επιτρόπου Επικρατείας στα τακτικά διοικητικά δικαστήρια να ασκεί αίτηση αναιρέσης ή έφεση υπέρ του νόμου.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επαναληπτικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Πρέπει να ολοκληρώσετε, κύριε συνάδελφε.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, με μια-δύο παρατηρήσεις.

Όσον αφορά το άρθρο 58, λέμε «ΟΧΙ», γιατί δεν θέλουμε να

υπάρχει επιθεώρηση στους προέδρους των εφετών.

Επίσης, λέμε «ΟΧΙ» στο άρθρο 59 που έχει σχέση με την επιθεώρηση, μ' αυτά που είπαμε νωρίτερα για το προηγούμενο άρθρο.

Ακόμα, λέμε «ΟΧΙ» στο άρθρο 63. Δεν μπορούμε να επεκτείνουμε το όριο ηλικίας, ακόμα και αν το θέλουν κάποιοι εργαζόμενοι, κατά τρία χρόνια και μάλιστα γι' αυτούς που έχουν συμπληρώσει από το καλοκαίρι τα τρία χρόνια. Αυτό είναι απαράδεκτο.

Όσον αφορά στο άρθρο 64, τώρα, λέμε επίσης «ΟΧΙ», χωρίς αυτό να σημαίνει ότι δεν θα πρέπει το Υπουργείο να αντιμετωπίζει τα ζητήματα, αλλά επειδή είμαστε αντίθετοι στο να ιδιωτικοποιούνται τομείς, όπως η καθαριότητα, η συντήρηση, η φύλαξη, η μαγνητοφώνηση και η απομαγνητοφώνηση. Ξεκινώντας, λοιπόν, από αυτό, είμαστε αντίθετοι με το άρθρο 64.

Τέλος, λέμε «ΟΧΙ» και στο άρθρο 67, διότι σε δύο περιπτώσεις δεν βλέπουμε το λόγο να καταργηθούν αυτές οι διατάξεις.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κύριε Σκυλλάκο, έχετε καλύψει και την τριτολογία σας σαν Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Αφού ξέρετε, κύριε Πρόεδρε, ότι δεν θα κάνουμε χρήση της δευτερολογίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Για να δούμε τώρα αν ο νέος σε ηλικία, αλλά παλιός και έγκριτος δικηγόρος θα καταφέρει να καλύψει όλα τα άρθρα του σχεδίου νόμου στα οκτώ λεπτά που έχει στη διάθεσή του.

Κύριε Πλεύρη, έχετε το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Θα προσπαθήσω, κύριε Πρόεδρε, να τα καταφέρω με το χρόνο.

Όσον αφορά τα άρθρα 1 και 2, συμφωνούμε με την πρότυπη δική.

Όσον αφορά το άρθρο 3, κύριε Υπουργέ, διαφωνούμε, διότι η εμπειρία με το Βατοπέδι έχει δείξει ότι απλώς θα επιβαρύνουμε το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους, διότι δεν θα μπορεί να ελέγχει αν θα γίνει ή δεν θα γίνει αναιρέση. Υπάρχει τέτοια ευθυνοφοβία που όλες τις υποθέσεις θα τις στέλνουν.

Όσον αφορά τα άρθρα 4 και 5, συμφωνούμε.

Στο άρθρο 6 διαφωνούμε, κύριε Υπουργέ, γιατί δεν θέλουμε να αλλάξει η φυσιογνωμία του Συμβουλίου της Επικρατείας και θέλουμε τον εισηγητή, όπως τον γνωρίζαμε έως τώρα, να κάνει δηλαδή πρόταση.

Όσον αφορά τώρα τα άρθρα 7, 8, 9 και 10, συμφωνούμε. Και εμείς πιστεύουμε στη λελογισμένη αύξηση των παραβόλων, καθώς και στον εικοσαπλασιασμό, όταν έχουμε προδήλως αβάσιμα ένδικα μέσα και άρα ουσιαστικά απλά στρεψοδικεί ο διάδικος, προκειμένου να καθυστερήσει την καταβολή σ' αυτόν των διοικητικών κυρώσεων.

Όσον αφορά το άρθρο 11, διαφωνούμε, διότι θεωρούμε ότι περιορίζουμε πολύ το δικαίωμα. Δηλαδή, με την άμεση αναστολή των οικοδομικών εργασιών για εξήντα μέρες, ουσιαστικά και χωρίς να προστατεύουμε τον πολίτη, δίνουμε τη δυνατότητα ο οποιοσδήποτε να κάνει μια αίτηση ακυρώσεως και να καθυστερεί τη διαδικασία. Αυτό μπορούμε με τις αναστολές απευθείας να το λύσουμε.

Όσον αφορά το άρθρο 12, κάναμε μεγάλη κουβέντα χθες, κύριε Υπουργέ. Εμείς, λοιπόν, διαφωνούμε μ' αυτό, γιατί θεωρούμε ότι εδώ φέρνουμε ρυθμίσεις του αγγλοσαξονικού δικαίου. Δύσκολα θα γίνει μεταστροφή της παγιωμένης νομολογίας. Και κατά την άποψή μας, το Συμβούλιο της Επικρατείας ουσιαστικά μετατρέπεται σε πηγή δικαίου από αμιγώς δικαστικό όργανο, κάτι που είναι αντίθετο με το άρθρο 26 παράγραφος 1 του Συντάγματος, που λέει ότι η νομοθετική εξουσία ασκείται από τη Βουλή.

Όσον αφορά το άρθρο 13, σε συνδυασμό με τα άρθρα 15, 21 και 22, που έχουν να κάνουν με τις φορολογικές υποθέσεις, τα καταψηφίζουμε, διότι πιστεύουμε ότι περιορίζεται το δικαίωμα της δικαστικής προστασίας. Κάναμε μεγάλη κουβέντα χθες.

Θεωρούμε ότι δεν είναι δυνατόν αφ' ενός -σε μετέπειτα άρθρο θα το δούμε αυτό- να δυσκολεύεται η δυνατότητα αναστολής, εν συνεχεία να έχει πληρωθεί το 20%, να χάνει τον Α' βαθμό, να

πρέπει να πληρώσει το 50% για να πάει στο Β' βαθμό ή υπό όρους να υπάρχει μόνο ένας βαθμός. Πιστεύουμε ότι όταν έχουμε σαθρούς ελεγκτικούς μηχανισμούς, δημιουργείται ο κίνδυνος απλώς να ενδυναμώσουμε τη συνδιαλλαγή που γίνεται μεταξύ αυτών των μηχανισμών και του πολίτη, του επιχειρηματία.

Θεωρούμε, κύριε Υπουργέ, ότι θα μπορούσαμε να πάμε σε μία άλλη κατεύθυνση – κινήτρου, να μην πάει κάποιος στο εφετείο.

Σας φέρνω ένα παράδειγμα: Για ποιο λόγο αντί να βάλετε αυτές τις κυρώσεις, δεν λέγατε: Σε περίπτωση που καταδικαστεί πρωτόδικα και επιλέξει το μέρος να μην κάνει έφεση, να απαλλάσσεται των προσουξήσεων. Να του δώσετε ένα κίνητρο. Δηλαδή να πείτε: Εγώ σου δίνω κίνητρο. Έχασες μία πρωτόδικη απόφαση. Η διοικητική πράξη σου έχει καταλογιστεί. Εάν εσύ δεν ασκήσεις το βοήθημα της έφεσης, απαλλάσσεται από τις προσουξήσεις.

Εκεί πέρα του δίνουμε ένα κίνητρο και πετυχαίνουμε και την αποσυμφόρηση της δικαιοσύνης.

Με τα άρθρα 14, 16, 17, 18, 19 συμφωνούμε και τα ψηφίζουμε.

Στο άρθρο 20 πιστεύουμε ότι περιορίζεται ο ανακριτικός χαρακτήρας του συστήματος, γι' αυτό το καταψηφίζουμε.

Το άρθρο 23 το καταψηφίζουμε, κύριε Υπουργέ. Σας εξηγήσαμε μία διαφορετική αντίληψη που έχουμε. Εμείς θεωρούμε ότι δεν μπορεί σε αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, ακόμα και στο στάδιο της διοίκησης, των διοικητικών δικαστηρίων, πόσω μάλλον αργότερα, αν συζητούσαμε σε πολιτικές υποθέσεις, να βάλουμε έναν επιπλέον βαθμό. Έχουμε ένα κυρίαρχο έθνος – κράτος, το οποίο αποφασίζει ότι εάν καταδικαστούμε από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, πληρώνουμε αποζημιώσεις. Διαφορετικά, δεν μπορούμε να δημιουργούμε αίτηση επανάληψης της διαδικασίας, διότι με αυτόν τον τρόπο τις αποφάσεις του Ανωτάτου Ελληνικού Δικαστηρίου τις θέτουμε υπό την κρίση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.

Τα άρθρα 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32 και 33 τα ψηφίζουμε.

Στο άρθρο 34 κάνουμε μεγάλη κουβέντα και χθες, κύριε Υπουργέ. Θεωρούμε ότι περιορίζεται πολύ η δυνατότητα της αναστολής. Το γεγονός ότι σήμερα αφ' ενός δεν λειτουργούν, κατά την άποψή μας, ορθά οι δικαστές, που δίνουν εύκολα τις αναστολές και αφ' ετέρου δεν λειτουργεί η διοίκηση γιατί πολλές φορές δεν εμφανίζεται να υποστηρίξει ότι ο συγκεκριμένος πολίτης δεν χρήζει αναστολής, γι' αυτούς τους λόγους δεν μπορούμε να περιορίσουμε σε στιγμές δημοσιονομικής κρίσης και σε στιγμές κρίσης στην αγορά τόσο πολύ τις δυνατότητες αναστολής και να πνίξουμε ουσιαστικά τις επιχειρήσεις.

Το άρθρο 35 θα το καταψηφίσουμε, γιατί πιστεύουμε ότι βάζετε μία διαδικασία –αυτή των ενενήντα ημερών- με την οποία ουσιαστικά θα επιβαρύνετε με έναν δεύτερο έλεγχο τα θέματα της αναστολής και δεν θα βοηθήσετε στην επιτάχυνση της δικαιοσύνης.

Τα άρθρα 36 μέχρι και 48 τα ψηφίζουμε. Δεν έχουμε να κάνουμε κάποιες παρατηρήσεις.

Με το άρθρο 49, όπου μεταφέρετε τα θέματα του ελέγχου της ιθαγένειας από το Συμβούλιο της Επικρατείας στα διοικητικά δικαστήρια, διαφωνούμε. Ήδη έχετε ψηφίσει ένα νόμο για την ιθαγένεια, ο οποίος θεωρούμε ότι είναι πάρα πολύ προβληματικός. Πόσω μάλλον όταν πηγαίνετε σε κάποια κατώτερα δικαστήρια να κρίνουν τα θέματα αυτά. Πρέπει να μείνει στο Συμβούλιο της Επικρατείας.

Συμφωνούμε με τα άρθρα 50, 51, 52 και 53.

Επίσης, συμφωνούμε με τα άρθρα από το 56 μέχρι και το 68, το τέλος.

Θα αναφερθώ τώρα στα άρθρα 54, 55, σε συνδυασμό με την τροπολογία με γενικό αριθμό 246 και ειδικό 28, όπου ρυθμίζονται θέματα που έχουν να κάνουν με όσους αιτούνται άσυλο ή αιτούνται να μην απελαθούν μέχρι να εκδικαστεί η αίτηση ακυρώσεως.

Εμείς γενικότερα, όσο ενδυναμώνετε αυτά τα δικαιώματα, τη στιγμή που η χώρα πλήττεται από λαθρομετανάστες, θεωρούμε ότι πρέπει να περιορίζονται αυτά τα δικαιώματα και όχι να ενδυναμώνονται με τον τρόπο με τον οποίο γίνεται εδώ.

Στο άρθρο 54 τι ίσχυε μέχρι τώρα και τι κάνετε: Μέχρι τώρα

έκανε κάποιος αίτηση ακυρώσεως και για να πάρει αναστολή θα έπρεπε να έχει κατατεθειμένη αίτηση ακυρώσεως.

Έρχεστε εδώ με ένα σκεπτικό και λέτε το εξής: Επειδή πολλές φορές γίνονταν αιτήσεις ακυρώσεως που ήταν προσχηματικές, δίνετε τη δυνατότητα να κριθεί η αναστολή σε ένα προηγούμενο στάδιο, ώστε εάν τυχόν δεν την πάρει, προφανώς δεν θα πάει μετά να κάνει αίτηση ακυρώσεως και εάν πάρει την αναστολή, να μπορεί μέσα σε ένα μήνα να κάνει αίτηση ακυρώσεως.

Αντιλαμβάνομαστε το σκεπτικό σας, αλλά πολύ φοβόμαστε ότι όταν δεν υπάρχει κείμενο με αίτηση ακυρώσεως, θα δίνονται πιο εύκολα οι αναστολές, κύριε Υπουργέ. Η αίτηση ακυρώσεως σημαίνει ότι θα μπορεί να αξιολογεί ένα δικόγραφο ο δικαστής που δικάζει την προσωρινή διαταγή. Θα βλέπει ένα κείμενο αίτησης ακυρώσεως και θα μπορεί να αξιολογεί τους πραγματικούς λόγους, για να δοθεί ή όχι. Εάν δεν υπάρχει αυτή η δυνατότητα, μπορεί με ένα πιο πρόχειρο σκεπτικό να δώσει αυτήν την αναστολή και μετά να γίνει αίτηση ακυρώσεως. Άρα, εμείς διαφωνούμε.

Με το άρθρο 55 διαφωνούμε, διότι την προθεσμία που μέχρι τώρα ήταν υποχρεωτική την κάνετε δυνητική, με το σκεπτικό στην αιτιολογική έκθεσή σας ότι ούτως ή άλλως για πρακτικούς λόγους δεν εφαρμόζοταν. Το θέμα της διοίκησης είναι να εφαρμόζει αυτήν την προθεσμία των τριάντα ημερών που έχει κάποιος, ο οποίος είναι παράνομα εδώ, για να εγκαταλείψει τη χώρα. Αυτή είναι η μοναδική υποχρέωση της πολιτείας και όχι επειδή πρακτικά αυτό δεν εφαρμόζεται, να κάνουμε δυνητική την προθεσμία. Να λειτουργήσει η διοίκηση και αυτός που είναι να φύγει εντός τριάντα ημερών να φεύγει, να μην κάθεται εδώ, να μην επιβαρύνει αυτήν εδώ τη χώρα. Δεν είναι δυνατόν, επειδή ο άλλος παραβιάζει για δεύτερη φορά το νόμο και δεν φεύγει, εμείς ουσιαστικά να παραιτηθούμε αυτού του δικαιώματος.

Κύριε Υπουργέ, την τροπολογία που συνδέεται με αυτό το θέμα, εμείς την καταψηφίζουμε, καθώς, όπως ξέρετε, έχουμε μία ευαισθησία σε όλα αυτά τα θέματα. Τι κάνετε εδώ; Πραγματικά δεν μπορώ να καταλάβω το σκεπτικό σας. Λέτε ότι σε δίκες που αφορούν το να χαρακτηριστεί κάποιος πρόσφυγας θα μπορεί να κάνει πρόσθετη παρέμβαση η Ύπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ. Διευκρινίζεται, βέβαια, ότι αυτή η πρόσθετη παρέμβαση δεν θα είναι υπέρ προσώπου, αλλά θα είναι, για να μας εξηγήσει κάποια διαδικαστικά ή αντικειμενικά δεδομένα.

Εγώ δεν μπορώ να καταλάβω το σκεπτικό. Δεν υπάρχει τέτοιας φυσιογνωμίας πρόσθετη παρέμβαση στο δικαϊκό μας πολιτισμό. Η πρόσθετη παρέμβαση γίνεται στην Ελλάδα μόνο όταν ο άλλος έχει έννομο συμφέρον ως άμεσος θιγόμενο πρόσωπο ή νομικό πρόσωπο. Δεν είναι δυνατόν, απλώς μόνο και μόνο για να μας πει η Ύπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ δύο-τρία θεωρητικά θέματα για τα ανθρώπινα δικαιώματα ή για το Αφγανιστάν, όπου πλήττονται τα ανθρώπινα δικαιώματα, ή για το Ιράκ, να τους δίνουμε τη δυνατότητα να παρεμβαίνουν. Δεν ξέρουμε, δηλαδή, εμείς τι γίνεται; Δεν μπορούμε να αξιολογήσουμε; Γιατί να έχει αυτήν τη δυνατότητα η Ύπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ;

Εάν ανοίξετε αυτό το κεφάλαιο, μετά θα σας ζητούν διάφοροι σύλλογοι να μπορούν σε άλλα θέματα να κάνουν πρόσθετη παρέμβαση ανά πάσα στιγμή ως πρόσωπα που έχουν έννομο συμφέρον. Δεν μπορούμε να καταλάβουμε τη φιλοσοφία σας. Εμείς διαφωνούμε. Ειδικά για την Ύπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ, έτσι όπως λειτουργεί, ξέρουμε τι θα γίνει. Θα κάνει πρόσθετες παρεμβάσεις, ώστε στις χίλιες υποθέσεις που θα δικάζονται χίλιες φορές να λέει ότι έχουμε να κάνουμε με έναν πρόσφυγα και πρέπει να μείνει εδώ. Αυτή είναι η πρακτική.

Κύριε Υπουργέ, μιλάτε για επιτάχυνση της δικαιοσύνης και επιβαρύνετε τα δικαστήρια με μία πρόσθετη παρέμβαση -ατελώς μάλιστα, χωρίς να πληρώνει- χωρίς να μπορούμε να καταλάβουμε ούτε το σκεπτικό ούτε την ουσία, παρά μόνο για επικονωνιακούς λόγους. Συνεπώς, καταψηφίζουμε και αυτήν την τροπολογία.

Την άλλη τροπολογία που φέρνετε την ψηφίζουμε -όπως φαντάζομαι θα γίνει με όλους- που είναι για τα θέματα των νυχτερινών.

Επίσης, βλέπουμε με μεγάλη συμπάθεια την τροπολογία που

κατέθεσε ο συνάδελφος του ΠΑΣΟΚ, αναφορικά με τα θέματα των δικαστικών λειτουργιών, ένα θέμα που ίσως θα πρέπει να σας απασχολήσει, εάν όχι τώρα, πάντως σε ένα άλλο στάδιο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κλείνοντας, κύριε Πρόεδρε, κάνω κατάχρηση της δευτερολογίας μου, δεν παίρνω περισσότερο χρόνο.

Κύριε Υπουργέ, θα ήθελα να πω ότι εμείς θεωρούμε ότι μία λελογισμένη αύξηση των παραβόλων που κάνετε είναι σωστή. Και ο εικοσαπλασιασμός είναι σωστός και τα μονομελή εφετεία πραγματικά μπορούν να οδηγήσουν σε λύση του θέματος. Εμείς σας κάνουμε μία πρόταση και λέμε ότι θα πρέπει να υπάρχει ένα κίνητρο, όχι μία ποινή, εάν πας σε δεύτερο βαθμό. Δώστε κίνητρα στα θέματα των φορολογικών, για να μην πάει ο άλλος σε ανώτερο βαθμό. Εκεί πραγματικά δεν θα πάει, διότι αυτός που τελικά έχει το 50% θα το δώσει και θα προχωρήσει. Εάν του δώσετε ένα κίνητρο, μπορεί να προβληματισθεί, αλλά το μεγάλο θέμα στις φορολογικές υποθέσεις –και πιστεύω ότι εδώ υπάρχει κάτι στο νομοσχέδιο στο οποίο, ασχέτως των διαφορών μας, θα συμφωνήσετε και εσείς- είναι ότι δυστυχώς πολλές φορές η διοίκηση δεν κάνει σωστά τη δουλειά της.

Διότι εάν έκανε σωστά τη δουλειά της η διοίκηση στα θέματα του καταλογισμού προστίμων, θεωρώ ότι πολύ λιγότερη διαδικασία θα είχαμε στα διοικητικά δικαστήρια. Όταν, όμως, αυτή τη στιγμή μπαίνουν κάποιοι σε μια επιχείρηση και αρχίζουν με κάθε μπουτζούρα που βρίσκουν σε ένα τιμολόγιο, να ρίχνουν 5.000 και 10.000 ευρώ πρόστιμο και να φτιάχνουν ένα πρόστιμο που είναι μεγαλύτερο από τον κύκλο εργασιών της εταιρείας, ε, αυτομάτως αυτός ο άνθρωπος θα προσφυγεί στη δικαιοσύνη.

Εάν και οι έλεγχοι ήταν πραγματικοί, χωρίς διαφθορά και χωρίς εκβιασμό του επιχειρηματία, του πολίτη από τον λεγόμενο αδιάφθορο που μπαίνει μέσα στην επιχείρηση, εάν ήταν σωστό το πρόστιμο και από την άλλη πλευρά λελογισμένο, βάσει της παράβασης που έχει γίνει και όχι αυθαίρετο σε ένα ποσό που δεν μπορεί αντικειμενικά να ανταποκριθεί ο φορολογούμενος, θεωρούμε ότι αυτή θα ήταν η πραγματική τομή. Σε άλλο Υπουργείο απευθύνεται βέβαια, όχι σε εσάς, που θα περιόριζε και την προσφυγή των πολιτών στα διοικητικά δικαστήρια.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κύριε Πρόεδρε, το λόγο παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ένα πολύ σύντομο σχόλιο σχετικά με το δικαίωμα που παρέχουμε στην Ύπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ να παρεμβαίνει σε δίκες ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας ή άλλων διοικητικών δικαστηρίων. Το εξήτησε η ίδια η Ύπατη Αρμοστεία του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών και πιστεύω ότι έχει βάση το αίτημά της. Δεν πρόκειται για οποιαδήποτε δίκη, δεν πρόκειται για οποιαδήποτε προσβαλλόμενη, παρά μόνον για εκείνη που αφορά κάποιες μορφές διεθνή προστασία που δικαιούται ένας μετανάστης, όπως το να χαρακτηριστεί πρόσφυγας. Σε αυτές τις περιπτώσεις και μόνο αναφερόμαστε.

Η Ύπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ έχει τη δυνατότητα να παράσχει στο δικαστήριο πληροφορίες που αφορούν κρίσιμες ανθρωπιστικές πλευρές της υπόθεσης ή πληροφορίες που αφορούν το άσυλο. Αυτό διευκολύνει στο σχηματισμό δικανικής πεποίθησης, διευκολύνει το δικαστήριο να εκδώσει την ορθότερη απόφαση. Γι' αυτό επισημαίνεται στην αιτιολογική έκθεση ότι η παρέμβαση δεν γίνεται με τη μορφή παρεμβάσεως υπέρ του μετανάστη, αλλά για να παρασχεθούν οι πληροφορίες που είναι αναγκαίες, προκειμένου να καταλήξουμε στο ορθό δικαστικό συμπέρασμα.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει η ειδική αγωγήτρια του ΣΥΡΙΖΑ η κ. Ηρώ Διώτη.

ΗΡΩ ΔΙΩΤΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η αναφορά μας επί των άρθρων

θα επικεντρωθεί σε αυτά που κρίνουμε σημαντικότερα στην κριτική μας.

Ο Συνασπισμός Ριζοσπαστικής Αριστεράς είπαμε και χθες, θα καταψηφίσει την πλειοψηφία των άρθρων, ακριβώς επειδή ο εξορθολογισμός γίνεται εις βάρος της δικαστικής προστασίας των πολιτών, καθιστώντας την πρόσβαση στο φυσικό δικαστή ένα αγαθό πολυτελείας. Η ταχεία απονομή δικαιοσύνης είναι ουσιώδες στοιχείο του πυρήνα του δικαίωματος δικαστικής προστασίας. Οι δίκες που καταλήγουν ύστερα από πολύχρονες διαδικασίες αναιρούν το δικαίωμα προσφυγής στα δικαστήρια, απειλώντας θεμελιώδεις πλευρές του κράτους δικαίου.

Θα αναφέρουμε, επίσης, ρητά εκείνα τα μεμονωμένα άρθρα που υπερψηφίζουμε και θα ψηφίσουμε παρών για τα άρθρα τα οποία, χωρίς να προβλέπουν σημαντικά εμπόδια στη δικαστική προστασία, ταυτόχρονα δεν συμβάλουν αποφασιστικά στον εξορθολογισμό των διαδικασιών της διοικητικής δίκης.

Για το πρώτο κεφάλαιο και τις γενικές διατάξεις. Επαναλαμβάνοντας την επί της αρχής θέση μας, πιστεύουμε ότι θα συνέτεινε στον εξορθολογισμό της νομοθεσίας, εάν αυτές οι γενικές διατάξεις εντάσσονταν στα τρία ισχύοντα νομοθετήματα. Το π.δ. 18/1989, τον Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας και το ν. 702/1977.

Για το άρθρο 1 είναι σαφές, από την επί της αρχής τοποθέτησή μας, πως διαφωνούμε με τη λογική μιας πρότυπης δίκης, την οποία κανάγει. Στην ελληνική έννομη τάξη, ιδίως σε συμφωνία ενός ενάσμενου δικαίου με το Σύνταγμα, ή με υπερεθνικό κανόνα, επαφίεται στο διάχυτο έλεγχο από τον αποκεντρωμένο φυσικό δικαστή.

Εάν διαβάσουμε, λοιπόν, το άρθρο 1 σε συσχετισμό με το άρθρο 12, βλέπουμε ότι μεταφέρεται στο δικαιοκτικό σύστημα ένα είδος του αγγλοσαξονικού θεσμού. Καθίσταται να αυτών τον τρόπο σταθερή πηγή του δικαίου η νομολογία και παραδόξως μάλιστα η ερμηνεία του νόμου τείνει να είναι πιο δυσμετάβλητη από τον ίδιο το νόμο ο οποίος τροποποιείται με νεότερο.

Με τις ρυθμίσεις, λοιπόν, αυτές δυσχεραίνεται εξαιρετικά, αν δεν αποκλείεται διά νόμου, η ερμηνευτική εξέλιξη της νομολογίας ανάλογα με τις μεταβαλλόμενες κοινωνικές συνθήκες ή τους υπερεθνικούς κανόνες. Σε κάθε περίπτωση είναι ένα ζήτημα προς διευκρίνιση το κατά πόσο στη κρίση του τριμελούς δικαστικού σχηματισμού του Συμβουλίου της Επικρατείας διασφαλίζεται πως οι διάδικοι θα έχουν τη δυνατότητα να εκθέτουν με πρόσφορο τρόπο τις απόψεις τους. Το βάρος της επίκλησης μη ύπαρξης αντίθετης νομολογίας είναι ανεπίτρεπτο να πέφτει στον διάδικο και μάλιστα να γίνεται όρος για το παραδεκτό μιας προσφυγής ή αίτησης ακύρωσης.

Το δεύτερο κεφάλαιο αναφέρεται στην τροποποίηση της νομοθεσίας του Συμβουλίου της Επικρατείας. Με το άρθρο 6 καταλαβαίνουμε πως καταργείται η γνώμη του εισηγητή. Η έκθεση περιορίζεται στο ιστορικό, στα στοιχεία που βεβαιώνονται με έγγραφα και στα ζητήματα που ανακύπτουν. Εδώ θα πρέπει να διευκρινιστεί εάν γίνεται ο απαιτούμενος νομικός χαρακτηρισμός των γεγονότων της υπόθεσης σύμφωνα με τις απαιτήσεις της νομολογίας του ΕΔΑ. Θεωρούμε πως η διατύπωση γνώμης με την εισήγηση, γνώμης που ο ίδιος ο εισηγητής πρέπει να διατυπώσει κατά τη διάσκεψη, δεν επιβραδύνει τη δίκη. Αντιθέτως προάγει το διάλογο και την ανταλλαγή επιχειρημάτων εκ μέρους του διαδίκου.

Σχετικά με το άρθρο 7 παρατηρούμε πως αφορά στην απόρριψη ένδικων βοηθημάτων και μέσων από τριμελή δικαστικό σχηματισμό, όταν αυτά είναι προδήλως απαράδεκτα ή προδήλως αβάσιμα. Ο διάδικος μπορεί παρ' όλα αυτά να ζητήσει τη συζήτηση της υπόθεσης, καταβάλλοντας τριπλάσιο παράβολο. Η λογική αυτή εν προκειμένω είναι στην περίπτωση που κάποιος είναι δικομανής τουλάχιστον να κερδίσει κάτι από το δημόσιο; Η απορία αυτή ενισχύεται από το γεγονός ότι οι δυσκολίες πρόσβασης στη δικαιοσύνη με το αυξημένο παράβολο ισχύουν μόνο για τους ιδιώτες, ενώ το δημόσιο, ο μεγαλύτερος υπεύθυνος για την αύξηση αχρείαστων δικών, δεν έχει αυτό το εμπόδιο. Γιατί να μην τιμωρείται το δημόσιο σε αντίστοιχη περίπτωση με το να καταδικάζεται για παράδειγμα σε δικαστική δαπάνη; Συμπεραίνει, λοιπόν, κανείς με βεβαιότητα ότι αυτή συμβαίνει, γιατί ο στόχος του νομοσχεδίου είναι κατ' ουσίαν εισπρακτικός.

Ακόμα πιο προκλητική ανισότητα για εισπρακτικούς λόγους προκαλεί το άρθρο 9. Όταν απορρίπτεται το ένδικο βοήθημα ως προδήλως απαράδεκτο ή αβάσιμο, το Συμβούλιο της Επικρατείας μπορεί να επιβάλλει εν είδει ποινής το εικοσαπλάσιο του παραβόλου, αλλά φυσικά μόνο στον ιδιώτη.

Το κεφάλαιο 3 αναφέρεται στις τροποποιήσεις του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας. Στο άρθρο 22 ορίζεται ως προϋπόθεση για να γίνει παραδεκτή η έφεση σε φορολογικές υποθέσεις η καταβολή του 50% του οφειλόμενου φόρου ή δασμού. Όμως, η ελληνική νομολογία και θεωρία έχουν κρίνει πως όταν τίθεται προϋπόθεση για να ασκηθεί παραδεκτώς έφεση, η καταβολή υψηλού χρηματικού ποσού αντίκειται στο δικαίωμα δικαστικής προστασίας του άρθρου 20 παράγραφος 1 του Συντάγματος, γιατί καθιστά υπέρμετρα δυσχερή την άσκηση του δικαστικού μέσου. Άρα το καταψηφίζουμε.

Σχετικά με το άρθρο 23 που προβλέπει την επανάληψη της διαδικασίας σε περίπτωση καταδίκης από το ΕΔΑ για λόγους παράβασης της ΕΣΔΑ, δηλώνουμε ότι είναι θετική διάταξη και γι' αυτό την υπερψηφίζουμε.

Για το άρθρο 29 πιστεύουμε ότι κινείται προς τη σωστή κατεύθυνση, αυτή της αποθάρρυνσης της αδικαιολόγητης μη αποστολής ή εκπρόθεσμης αποστολής του φακέλου από το δημόσιο. Επειδή προβλέπεται χρηματική ποινή εις βάρος του δημοσίου και πειθαρχικής ευθύνης του υπαλλήλου, σκοπεύουμε να το υπερψηφίσουμε, γιατί θα έχει θετικές και χειροπιαστές συνέπειες σε συμπεριφορά του δημοσίου ενώπιον των δικαστηρίων.

Αναφορικά με το άρθρο 34, όπου ρυθμίζονται οι όροι αναστολής εκτέλεσης ατομικών διοικητικών πράξεων, διαπιστώνουμε ότι περιορίζεται σημαντικά η δικαστική προστασία. Ενώ στην αιτιολογική έκθεση αναφέρεται η στάθμιση μεταξύ της αποτελεσματικότητας της δικαστικής προστασίας και της προάσπισης του δημοσίου συμφέροντος, παρατηρούμε, πρώτον, ότι ως δημόσιο συμφέρον νοείται μόνο η είσπραξη εσόδων και δεύτερον, ότι η στάθμιση γίνεται ανισοβαρής εις βάρος της παρεχόμενης δικαστικής προστασίας. Η αναστολή περιορίζεται στην περίπτωση που ο διάδικος επικαλεστεί ανεπανόρθωτη βλάβη και όχι απλά βλάβη δυσχερώς επανορθώσιμη. Έτσι καταργείται ο λόγος αναστολής που υπάρχει για την αίτηση ακύρωσης, άρθρο 52 παράγραφος 6 του π.δ. 18/1989 ή σε περίπτωση δικαστικής προστασίας σε αγωγή, άρθρα 210 και 213 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας. Και σας ερωτώ τι πρόβλημα είχε δημιουργήσει η προηγούμενη ρύθμιση, που εμφανίστηκε και κυρίως γιατί με τη νέα ρύθμιση αυτά θα μετριαστούν;

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ**)

Όσον αφορά το τέταρτο κεφάλαιο για τη μεταφορά αρμοδιοτήτων και πέμπτο κεφάλαιο, θέλω να πω τα εξής: Στο άρθρο 55, που αφορά στον έλεγχο νομιμότητας της κράτησης των προς απέλαση αλλοδαπών, οφείλουμε να διευκρινίσουμε πως για τον πλήρη δικαστικό έλεγχο, πρέπει να κρίνονται παρεμπιπτόντως και διοικητικές πράξεις, στις οποίες βασίζεται η απόφαση κράτησης, άρα και η ίδια η απόφαση απέλασης.

Είναι, επομένως, αναγκαία η ρητή πρόβλεψη παρεμπιπτόντως ελέγχου της απόφασης απέλασης και η απαίτηση για παραχρήμα απόδειξη των ισχυρισμών του αντιλέγοντος, καθώς και η παραχρήμα έκδοση απόφασης είναι λάθος για τη θέση του προς απέλαση κρατούμενου, μια θέση εξαιρετικά ευάλωτη που δυσχεραίνεται με τις παραχρήμα αποδείξεις.

Επιπρόσθετα, για να είναι ένα μέτρο κράτησης νόμιμο, σύμφωνα με το άρθρο 5, παράγραφος 1 της ΕΣΔΑ, πρέπει να γίνεται υπό συνθήκες που πληρούν τις απαιτήσεις του άρθρου 3 της ΕΣΔΑ, δηλαδή να μην συνεπάγονται απάνθρωπη ή εξευτελιστική μεταχείριση του κρατούμενου.

Επιβάλλεται, λοιπόν, ρητή πρόβλεψη ως λόγος αντίρρησης κατά της κράτησης και το κατάλληλο των συνθηκών κράτησης, ιδίως υπό το φως των συνεχόμενων καταγγελιών για τις άθλιες συνθήκες που επικρατούν στα κρατητήρια.

Τέλος, για τη νομιμότητα της κράτησης πρέπει να συνεξετάζεται το σύννομο της σύλληψης. Με δεδομένο ότι για το συγκεκριμένο άρθρο, κύριε Υπουργέ, δεν λάβατε υπ' όψιν σας τις προτάσεις μας και την επεξεργασία στην επιτροπή, θα το κατα-

ψηφίσουμε. Για όλα τα άρθρα θα τοποθετηθούμε με την ψήφο μας, όταν θα γίνει η ψήφιση των άρθρων.

Μία κουβέντα για την τροπολογία που αφορά στην ανακοπή. Θεωρούμε ότι κινείται στο πλαίσιο, για το οποίο θα καταψηφίσουμε επί της αρχής το νομοσχέδιο. Πρόκειται, δηλαδή, ακριβώς για μία προσπάθεια επιτάχυνσης των διαδικασιών και σύντμησης των προθεσμιών, ορθώνοντας σημαντικά εμπόδια κατά την προσωρινή και οριστική δικαστική προστασία των πολιτών. Για τους λόγους αυτούς την καταψηφίζουμε, όπως καταψηφίζουμε και τα επί μέρος άρθρα που προσθέτει το νομοσχέδιο.

Όσον αφορά τη δεύτερη τροπολογία, που αφορά στη διευθέτηση της πληρωμής αποζημίωσης για υπερωριακή απασχόληση στους υπαλλήλους καταστημάτων κράτησης, την υπερψηφίζουμε.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε την κ. Διώτη, ειδική αγορήτρια του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς.

Εισερχόμαστε στον κατάλογο των ομιλητών.

Το λόγο έχει για οκτώ λεπτά ο πρώτος εκ των ομιλητών, κ. Ελευθέριος Αυγενάκης, Ανεξάρτητος Βουλευτής Ηρακλείου.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ, το εν λόγω νομοσχέδιο είναι εξαιρετικά σημαντικό, αλλά έρχεται πιθανώς λίγο καθυστερημένα, καθώς ήδη ο φόρτος των διοικητικών δικαστηρίων είναι ασφυκτικός, ενώ από καιρό έχουν καταστεί αναγκαίες οι ρυθμίσεις για την ουσιαστική βελτίωση των διαδικασιών απονομής δικαιοσύνης.

Σωστή είναι, λοιπόν, η στόχευση ότι η διεξαγωγή της ποινικής δίκης οφείλει να πραγματοποιείται μέσα σε μία εύλογη προθεσμία, αλλά και ότι πρέπει να υπάρξει μέριμνα για τη συναρμογή των λύσεων που προτείνετε με τον δημοκρατικό χαρακτήρα της ποινικής διαδικασίας, της προστασίας των θεμελιωδών δικαιωμάτων και την ποιότητα της απονεμόμενης δικαιοσύνης.

Ως θετική κρίνω κάθε προσπάθεια εξορθολογισμού και βελτίωσης της απονεμομένης ποινικής δικαιοσύνης, καθώς και αντιμετώπισης ορισμένων γενικά διαπιστωμένων αδυναμιών της, ενώ υποστηρίζω μία λελογισμένη εισαγωγή μέτρων εκσυγχρονισμού της δικονομίας και του ισχύοντος συστήματος ποινών.

Ωστόσο, παρά τις θετικές ρυθμίσεις που το συγκεκριμένο νομοσχέδιο περιλαμβάνει, νομίζω ότι δεν αντιμετωπίζει ένα ουσιαστικό μέρος του πραγματικού προβλήματος που είναι οι σημαντικές ελλείψεις του απαραίτητου προσωπικού. Επιτρέψτε μου, λοιπόν, να κάνω δύο συγκεκριμένες αναφορές στο ζήτημα του προσωπικού, κύριε Υπουργέ.

Πρώτον, αναφέρομαι στη δική σας απόφαση να τοποθετήσετε ασκούμενους δικηγόρους στις γραμματείες των δικαστηρίων με τη μορφή αμειβόμενων συμβάσεων μαθητείας και για διάστημα έξι μηνών, ως μέρος της δεκαεπτάμηνης άσκησης τους. Ωστόσο, με την απόφαση αυτή αγνοείτε ότι υπάρχουν ήδη εκατόν ογδόντα πέντε αδιόριστοι επιτυχόντες δικαστικοί υπάλληλοι του ειδικού γραπτού διαγωνισμού του δικού σας Υπουργείου.

Εφόσον, λοιπόν, αποφασίσατε να καλύψετε τα συγκεκριμένα κενά, γιατί δεν τα καλύψετε με τους εκατόν ογδόντα πέντε επίσημους επιτυχόντες, κατηγορίας ΔΕ, του ειδικού γραπτού διαγωνισμού και επιλέξατε να δώσετε προτεραιότητα στους ασκούμενους δικηγόρους; Συμπληρώνω δε, ότι σύμφωνα με εσάς οι ασκούμενοι δικηγόροι δεν μπορούν να εκτελούν καθηκοντα δικαστικού υπαλλήλου.

Δεύτερον, επισημαίνω την ανάγκη διορισμού ειρηνοδικών, όπως συμβαίνει άλλωστε και στο Νομό Ηρακλείου. Σημειώστε, κύριε Υπουργέ, ότι μόνο στον Νομό Ηρακλείου λειτουργεί ένα ειρηνοδικείο στην πόλη του Ηρακλείου και δικαιοδοτεί επτά ειρηνοδίκες και έξι περιφερειακά ειρηνοδικεία στις Μοίρες, Χερσόνησο, Βιάννου, Αρκαλοχώρι, Καστέλι και Πύργο. Για την κάλυψη των αναγκών και την αποτελεσματική απονομή δικαιοσύνης στο Νομό Ηρακλείου έπρεπε –ενδεικτικά αναφέρω το νομό μου– να υπηρετούν δεκατρείς ειρηνοδίκες, ενώ σήμερα υπάρχουν μόλις τέσσερις.

Αναφορικά τώρα με το Ειρηνοδικείο Μοιρών, το μεγαλύτερο, δηλαδή, του νομού, υπογραμμίζεται ότι το υπάρχον σύστημα με τον εκ περιτροπής ειρηνοδίκη δεν κρίνεται επαρκές για την εκδίκαση των υποθέσεων λόγω του όγκου.

Σημειώνεται, κύριε Υπουργέ, ότι κατά το 2009 εκδόθηκαν συνολικά τετρακόσιες έξι διαταγές πληρωμής, εκατόν πενήντα εννέα πολιτικές αποφάσεις, κατατέθηκαν τριακόσια δικόγραφα και αγωγές, εκδικάστηκαν οκτακόσια ογδόντα οκτώ πλημμελήματα και τριακόσια επτά πταίσματα, ενώ έγιναν διακόσιες επτά προανακριτικές πράξεις, οι οποίες διεκπεραιώθηκαν με την παρουσία ενός ειρηνοδίκη στο Ειρηνοδικείο των Μοιρών κάθε δεκαπέντε ημέρες.

Βεβαίως, ως θετική εξέλιξη σημειώνω ότι δημοσιεύτηκε πλέον και ο διαγωνισμός πρόσληψης των ογδόντα δοκίμων ειρηνοδικών Δ' Τάξεως. Ωστόσο και αυτός ο διαγωνισμός προκηρύχθηκε με προχειρότητα, καθώς λόγω λάθους υπολογισμού των ημερομηνιών, όπως τελικά παραδεχθήκατε, ο διαγωνισμός επρόκειτο να διενεργηθεί, σύμφωνα με την αρχική προκήρυξη, στις 6 Δεκεμβρίου του 2010, ενώ οι ενδιαφερόμενοι θα έπρεπε να έχουν καταθέσει αίτηση βεβαίωσης ήθους και χαρακτήρα τουλάχιστον δυο μήνες νωρίτερα, δηλαδή, πριν τις 6 Οκτωβρίου του 2010. Ωστόσο, η προκήρυξη δημοσιεύθηκε μια μέρα πριν, δηλαδή, στις 5 Οκτωβρίου του 2010. Τελικώς, φυσικά ο διαγωνισμός μετατέθηκε για τις 10 Ιανουαρίου του 2011.

Στο πλαίσιο αυτό σας ζητώ να κοιτάξετε με προσοχή και τις ανάγκες για ειρηνοδίκες που υπάρχουν σε όλη την επικράτεια και να μεριμνήσετε για την κάλυψη αυτών των κενών.

Και κάτι τελευταίο, επίσης. Επειδή υπάρχει μια σχετική φημολογία στην τοπική κοινωνία της Κρήτης όπου πολιτεύομαι, έλεω, εάν είναι δυνατόν, κύριε Υπουργέ, να ξεκαθαρίσετε, εάν πρόκειται να υπάρξει κατάργηση κάποιου ή κάποιων ειρηνοδικείων σε επίπεδο Κρήτης ή σε οποιοδήποτε άλλο επίπεδο περιφέρειας, εάν, δηλαδή, ετοιμάζεστε «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ» και στη δικαιοσύνη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δράττομαι, επίσης, της ευκαιρίας με αφορμή τη συζήτηση αυτού του νομοσχεδίου προκειμένου να υπογραμμίσω για άλλη μια φορά το πολύ σημαντικό ζήτημα, αλλά και το καθολικό αίτημα των φορέων και των πολιτών της ανατολικής Κρήτης για την ανάγκη ίδρυσης του εφετείου στην πόλη του Ηρακλείου.

Το γνωρίζετε ήδη καλά, κύριε Υπουργέ, ότι η δημιουργία, η ίδρυση του Εφετείου Ανατολικής Κρήτης αποτελεί ένα θέμα που απασχολεί όλο το νησί, αφού η υφιστάμενη κατάσταση χαρακτηρίζεται από καθυστερήσεις ετών στην εκδίκαση των υποθέσεων, αλλά και την έκδοση των αποφάσεων.

Υπογραμμίζω, μάλιστα, ότι υπάρχει σαφής προεκλογική δέσμευση του ίδιου του Πρωθυπουργού, του κ. Παπανδρέου για την ίδρυση του εφετείου με έδρα την πόλη του Ηρακλείου, αλλά και δημόσια δήλωσή του, όπως και εσείς πολύ καλά γνωρίζετε, με την οποία στήριξε την εφαρμογή της απόφασης του Αρείου Πάγου υπέρ της ίδρυσης νέων εφετείων, μεταξύ των οποίων και του Εφετείου Ανατολικής Κρήτης στο Ηράκλειο. Και παρ' όλο που μας διαβεβαίωνε -και εσείς μας διαβεβαίωνατε- για την ύπαρξη σαφούς σχεδίου και προγραμματισμού, η λήψη συγκεκριμένων πρωτοβουλιών για την υλοποίηση προεκλογικών δεσμεύσεων της Κυβέρνησης δεν ήταν επιτυχής. Δεν έχουμε δει αποτελέσματα. Αναφέρομαι φυσικά στην αρνητική απόφαση του Ε' Τμήματος του Συμβουλίου Επικρατείας τον περασμένο Μάιο, που επέστρεψε ως απαράδεκτα και τα τέσσερα προεδρικά διατάγματα που είχατε αποστείλει μέσα στο Μάρτιο για τη σχετική επεξεργασία.

Υπενθυμίζω, επίσης, ότι, όταν αποστέιλτε τα προεδρικά διατάγματα στο Σ.τ.Ε., ανακοινώσεις του Υπουργείου Δικαιοσύνης ανέφεραν ότι και τα τέσσερα εφετεία, Ηρακλείου, Μυτιλήνης, Αγρινίου και Χαλκίδος, επρόκειτο να λειτουργήσουν από τον προσεχή Σεπτέμβριο. Δυστυχώς, αυτό δεν έγινε ποτέ πραγματικότητα και το γνωρίζουμε άπαντες. Σημειώνω ότι το αρμόδιο τμήμα του Σ.τ.Ε. δεν πρότεινε τη νομιμότητα των προεδρικών διαταγμάτων, τα οποία συνεπώς δεν μπορεί να υπογράψει ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας κ. Κάρολος Παπούλιας. Μάλιστα, σύμφωνα με την απόφαση, η ολομέλεια του Αρείου Πάγου καλείται ύστερα από δυο και πλέον χρόνια να γνωμοδοτήσει εκ νέου, αλλά και να

αιτιολογήσει μια σειρά παραμέτρων σε επίπεδο επικαιροποίησης στοιχείων, χωροταξίας, βιωσιμότητας και άλλων εφετείων κ.λπ..

Δυστυχώς, από τις εξελίξεις καθίσταται φανερό ότι η «πράσινη Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ» απογοητεύει άλλη μια φορά το «πράσινο νησί», την Κρήτη. Δεν έχετε το θάρρος, όπως φαίνεται και δεν έχετε και την πολιτική βούληση. Κακώς, λοιπόν, λίγους μήνες πριν δίνετε φρούδες ελπίδες και ψεύτικες υποσχέσεις στους πολίτες της Κρήτης. Δυστυχώς, τα γεγονότα αποδεικνύουν ότι δεν σεβαστήκατε ούτε την προεκλογική δέσμευση του ίδιου του Πρωθυπουργού και ούτε τη βούληση και τις ανάγκες των πολιτών της ανατολικής Κρήτης.

Ως Κρητικός Βουλευτής, δήλωσα εξαρχής και το λέω και τώρα ότι είμαι διατεθειμένος να στηρίξω την όποια πρωτοβουλία σας, την όποια πρωτοβουλία λάβει η σημερινή Κυβέρνηση προς τη σωστή κατεύθυνση σε ό,τι αφορά την ίδρυση Εφετείου Ανατολικής Κρήτης με έδρα το Ηράκλειο και να βγω πρώτος να χαιρετήσω και να συγχαρώ, εφόσον έχουμε την ικανοποίηση ενός αιτήματος πολλών ετών.

Το επαναλαμβάνω και τώρα σ' αυτήν εδώ την Αίθουσα. Απλώς τολμήστε κάτι που η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας δεν τόλμησε την προηγούμενη περίοδο.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Ελευθέριο Αυγενάκη, Ανεξάρτητο Βουλευτή Ηρακλείου.

Κύριε Υπουργέ, πόση ώρα θέλετε;

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Ένα, δύο λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Καλώς. Έχετε το λόγο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Ευχαριστώ πολύ.

Παρ' ότι είχα σκοπό να ακούσω το σύνολο των συναδέλφων και στο τέλος να μιλήσω, αισθάνθηκα την ανάγκη να ζητήσω το λόγο για να παράσχω ορισμένες διευκρινίσεις με αφορμή την τοποθέτησή του κ. Αυγενάκη.

Ο κ. Αυγενάκης νομίζω ότι είναι πάντοτε ενημερωμένος για τα όσα συζητούνται στην Αίθουσα ή αλλού. Συνεπώς, είμαι σίγουρος ότι ήταν ενημερωμένος ότι δεν συζητούμε για την ποινική δικαιοσύνη, αλλά για τη διοικητική δικαιοσύνη. Επίσης, θα όφειλε να γνωρίζει τις ανακοινώσεις σχετικά με τους δικαστικούς υπαλλήλους. Οι δικαστικοί υπάλληλοι που πέτυχαν στο διαγωνισμό του 2009 -τα δε αποτελέσματα οριστικοποιήθηκαν από το ΑΣΕΠ σε δύο φάσεις, για τους ΠΕ το Μάρτιο του 2010 και για τους ΔΕ πριν από ένα, ενάμιση μήνα- και είναι διοριστέοι, περίπου εκατόν πενήντα, θα διοριστούν στα δικαστήρια της χώρας με την έναρξη του νέου έτους. Ήδη μάλιστα έχει ζητηθεί από τις αρμόδιες υπηρεσίες του Υπουργείου Δικαιοσύνης να υποβάλουν τις σχετικές δηλώσεις προτίμησης, καθώς και τα δικαιολογητικά τους. Είναι εκατόν πενήντα, λοιπόν, επιτυχόντες και διοριστέοι.

Οι εκατόν πενήντα επιτυχόντες και διοριστέοι, δεν λύνουν, κύριε Πρόεδρε, το πρόβλημα της ελλείψεως δικαστικών υπαλλήλων στα δικαστήρια της χώρας, διότι οι κενές οργανικές θέσεις ανέρχονται περίπου στις δυόμισι χιλιάδες. Θα χρειαστεί, λοιπόν, εν μέσω δημοσιονομικής κρίσης να εξεύρουμε τους πόρους σε βάθος χρόνου, προκειμένου να προσλάβουμε και άλλους μονίμους δικαστικούς υπαλλήλους, πέραν των εκατόν πενήντα που θα προσληφθούν από 1.1.2011.

Μέχρι να καλύψουμε έναν επαρκή αριθμό των κενών οργανικών θέσεων θέλουμε να δώσουμε μία αποτελεσματική διέξοδο. Γι' αυτό ακριβώς και έχω ανακοινώσει ρύθμιση, η οποία περιλαμβάνεται σε νομοσχέδιο για την Εθνική Σχολή Δικαστικών Λειτουργών, σύμφωνα με την οποία οι ασκούμενοι δικηγόροι θα μπορούν έξι μήνες από τους δεκαοκτώ μήνες της άσκησης τους, μετά από πρόταση του οικείου δικηγορικού συλλόγου και συνεννόηση με τους προϊστάμενους των δικαστηρίων, να ασκούνται σε δικαστικές υπηρεσίες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Κύριε Πρόεδρε, θα τελειώσω με την εξής παρατήρηση.

Κύριε Αυγενάκη, θα παρακαλέσω, πριν μιλήσετε για απογοητεύσεις του «πράσινου νησιού», σε ό,τι αφορά το Εφετείο ανα-

τολικής Κρήτης, να απευθυνθείτε στον Πρόεδρο του Δικηγορικού Συλλόγου Ηρακλείου, για να σας ενημερώσει για το πού ακριβώς βρίσκεται η υπόθεση αυτήν την ώρα.

Το Συμβούλιο της Επικρατείας επέστρεψε τα προεδρικά διατάγματα που είχε ετοιμάσει η δική σας κυβέρνηση, τα οποία κράτησε μέσα σε ένα συρτάρι και τα ανέσυρα εγώ. Τα επέστρεψε, διότι μεσολάβησαν δύο χρόνια από την κρίση της ολομέλειας του Αρείου Πάγου περί της αναγκαιότητας συστάσεως τεσσάρων νέων εφετειών. Κατά τη νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας θα πρέπει μεταξύ της εκδόσεως των προεδρικών διαταγμάτων και της γνωμοδότησεως της ολομέλειας του Αρείου Πάγου να μη μεσολαβεί μεγάλο χρονικό διάστημα.

Η κυβέρνηση, λοιπόν, της Νέας Δημοκρατίας είχε τη θετική γνωμοδότηση της ολομέλειας του Αρείου Πάγου, αλλά καθυστέρησε δύο χρόνια. Η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ πρότεινε την αποδοχή των συγκεκριμένων προεδρικών διαταγμάτων μέσα στους πρώτους μήνες από τότε που ανέλαβε. Όμως, ορθά, κατά την άποψή μου, το Συμβούλιο της Επικρατείας απεφάνθη ότι χρειάζεται νέα γνωμοδότηση της ολομέλειας του Αρείου Πάγου, διότι παρήλθε χρόνος ικανός μέχρι την έκδοση των προεδρικών διαταγμάτων.

Το Σεπτέμβριο, λοιπόν, η ολομέλεια του Αρείου Πάγου γνωμοδότησε και πάλι θετικά για τη σύσταση των τεσσάρων εφετειών και με καθυστέρηση περίπου τριάντα, σαράντα ημερών κοινοποιήθηκε στον Υπουργό Δικαιοσύνης η απόφασή της.

Τα υπόλοιπα ακολουθούν. Συνήθως οι Κρητικοί δεν κάνουν κριτική χωρίς να είναι ενήμεροι.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο επί προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κύριε Αυγενάκη, δεν μπορείτε να απαντήσετε τώρα. Όπως καταλαβαίνετε, δεν πρόκειται για προσωπικό θέμα.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, επιτρέψτε μου, σας παρακαλώ, μια κομπέλινα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ορίστε, κύριε Αυγενάκη, έχετε το λόγο.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ: Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κατ' αρχάς, κύριε Υπουργέ, χαίρομαι για τη διευκρίνιση την οποία κάνατε σε ό,τι αφορά την πρόσληψη των δικαστικών υπαλλήλων, οι οποίοι είχαν πετύχει στο διαγωνισμό, διότι όντως υπήρχε μια ασάφεια και ένα ομιχλώδες τοπίο. Εγώ το χαίρομαι αυτό και βεβαίως είναι ευχάριστο σ' αυτήν την Αίθουσα μέσα από μια συζήτηση, όπως αυτή που εξελίσσεται, να βγαίνουν και μηνύματα καθαρά και συγκεκριμένα.

Επίσης, χαίρομαι που και εσείς διαπιστώνετε την έλλειψη δύο-μισι χιλιάδων και πλέον υπαλλήλων, δηλαδή κενών. Βεβαίως, δεν συμφωνώ με τον τρόπο με τον οποίο κινείστε και δεν πιστεύω ότι θα καλυφθεί το πραγματικό κενό που υπάρχει στα ελληνικά δικαστήρια.

Σε ό,τι αφορά τώρα την ενημέρωση την οποία μου ζητήσατε να πάρω από τον Πρόεδρο του Δικηγορικού Συλλόγου, όσον αφορά το θέμα ίδρυσης Εφετείου Ανατολικής Κρήτης με έδρα το Ηράκλειο, επιτρέψτε μου, κύριε Υπουργέ, ως Βουλευτής και ευρισκόμενος στην Αίθουσα αυτήν, να απευθύνομαι στον αρμόδιο Υπουργό, στα αρμόδια και υπεύθυνα χείλη και να ζητώ από εσάς την ενημέρωση και όχι να με παραπέμπετε στον όποιο Πρόεδρο Δικηγορικού Συλλόγου.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Αν δεν έχετε ενημέρωση, κύριε συνάδελφε, μην κάνετε κρίσεις και μάλιστα άστοχες!

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ: Και σας παρακαλώ, λοιπόν, κύριε Υπουργέ, από αυτό εδώ το Βήμα –και μεταφέροντας και το καθολικό αίτημα των πολιτών της ανατολικής Κρήτης– να μας πείτε πρώτον, εάν έχετε την πολιτική βούληση, δεύτερον, εάν έχετε χρονοδιάγραμμα και τρίτον...

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κύριε συνάδελφε, τα προεδρικά διατάγματα βρίσκονται προς υπογραφή στον Υπουργό Οικονομικών!

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ: Τελειώνω, κύριε Υπουργέ. Τρί-

τον, σας δεσμεύει προσωπικά ως μέλος της Κυβέρνησης η δημόσια δέσμευση του κ. Παπανδρέου σε ό,τι αφορά την ίδρυση εφετείου και στο Ηράκλειο, μαζί με τα υπόλοιπα τρία;

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Είναι απρεπές αυτό που κάνετε, κύριε Αυγενάκη!

Είναι ποτέ δυνατόν να λέτε αυτά τα πράγματα, απαντώντας χωρίς να το δικαιούστε; Πρώτα απ' όλα, θα μπορούσατε να έχετε ζητήσει ενημέρωση. Είναι δυνατόν να με ρωτάτε, αν δεσμεύομαι; Σας λέω ότι τα προεδρικά διατάγματα, μετά τη νέα απόφαση της ολομέλειας του Αρείου Πάγου, βρίσκονται προς υπογραφή στον Υπουργό Οικονομικών. Και μου λέτε, εάν δεσμεύομαι; Είμαι πολλά βήματα μετά από τη δέσμευση που ζητάτε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Καλός ο ζωντανός διάλογος, αλλά τώρα είναι ώρα να προχωρήσουμε.

Το λόγο έχει τώρα ο κ. Μιχαήλ Μπεκίρης, Βουλευτής Αχαΐας της Νέας Δημοκρατίας.

Κύριε Μπεκίρη, έχετε το λόγο για οκτώ λεπτά.

ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΕΚΙΡΗΣ: Κύριε Υπουργέ, θα ξεκινούσα με μια παρέμβαση προς εσάς λέγοντας το εξής. Οι δύο-μισι χιλιάδες κενές οργανικές θέσεις που έχουν προκύψει στο Υπουργείο σας θα μπορούσαν μάλλον να καλυφθούν και με μετατάξεις. Επειδή γίνεται πολύς λόγος αυτόν τον καιρό για τις μετατάξεις, ίσως θα ήταν μια καλή λύση να απορροφήσετε αυτό το προσωπικό από υπηρεσίες στις οποίες υπάρχει πλεονάζον προσωπικό.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): ... (δεν ακούστηκε)

ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΕΚΙΡΗΣ: Δεν τα λέω εγώ, αλλά το Υπουργείο Εσωτερικών. Αυτά τα πράγματα τα λέει ο κ. Ραγκούσης. Λέει ότι υπάρχει πλεονάζον προσωπικό σε υπηρεσίες. Λέω, λοιπόν, μήπως θα έπρεπε, για τη διευκόλυνση του Υπουργείου, αλλά και των πολιτών, να εξετάσετε και αυτό το ενδεχόμενο.

Το σχέδιο νόμου το οποίο συζητούμε σήμερα και αφορά τον εξορθολογισμό της διαδικασίας της διοικητικής δίκης αποτελεί μια αναγκαιότητα, ενώ μπορεί να αποτελέσει και μια πιθανή διέξοδο σε γνωστά και μεγάλα αδιέξοδα της δημόσιας διοίκησης. Σε καμμία, όμως, περίπτωση δεν υποκαθιστά την υποχρέωση της πολιτείας να είναι συνεπής προς τους πολίτες.

Με αφορμή τη συγκεκριμένη συζήτηση, οφείλουμε να στηλιτεύσουμε την ανικανότητα και την ανεπάρκεια των αρμοδίων υπηρεσιών του δημοσίου να κάνουν καλά τη δουλειά τους. Όταν δεν δουλεύουν καλά οι υπηρεσίες του κράτους, υπερφορτώνεται η δικαιοσύνη και ειδικά η διοικητική δικαιοσύνη, όπου και παρουσάζεται και το μεγαλύτερο πρόβλημα καθυστέρησης και φτάνουμε στα όρια της αρνησιδικίας.

Το προκείμενο σχέδιο νόμου είναι ένα σχέδιο νόμου ομολογίας μη λειτουργίας σημαντικών πτυχών του κρατικού μηχανισμού και επομένως της ανάγκης της διοικητικής δίκης να περατώνεται γρήγορα και ιδίως σε ό,τι αφορά την είσπραξη σημαντικών εσόδων του κράτους από τη φορολογία, αλλά και από τα τελωνειακά έσοδα.

Καλούμαστε, όμως, σήμερα στην ουσία, συζητώντας νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης, να λύσουμε προβλήματα που ανήκουν και διαιωνίζονται από το Υπουργείο Οικονομικών. Κι αυτό είναι ένα παράδοξο.

Σε ένα κράτος δικαίου, όπου η διοίκηση λειτουργεί, πολλές από τις διατάξεις αυτές που περιέχονται στο νομοσχέδιο δεν θα ήταν αναγκαίες. Λόγω της αναποτελεσματικότητας της δημόσιας διοίκησης τείνουν να γίνουν αναγκαίες με ορατό τον κίνδυνο της έκπτωσης σε σημαντικά ζητήματα άσκησης του δικαιώματος δικαστικής προστασίας στα όρια της αντισυνταγματικότητας.

Δεν βρισκόμαστε σ' αυτήν την Αίθουσα μόνο για να κάνουμε διαπιστώσεις, ούτε για να υπερασπιζόμαστε συνδικαλιστικά, συντεχνιακά, επαγγελματικά συμφέροντα, αλλά το συμφέρον της χώρας και των πολιτών.

Με άλλα λόγια η προσπάθεια της Κυβέρνησης πρέπει να στραφεί στην κατεύθυνση μίας γενικότερης θεώρησης του προβλήματος της απονομής της δικαιοσύνης στη χώρα, ανοίγοντας έναν ευρύ διάλογο για όλους και με όλους, με προτάσεις, με σκέψεις που θα αφορούν και το θεσμικό πλαίσιο και το προσωπικό βε-

βαίως, όπως τονίσαμε νωρίτερα, που χρειάζεται για μια αποτελεσματικότερη λειτουργία της δικαιοσύνης στη χώρα μας. Χρειάζονται καινοτόμες προτάσεις που θα μας κάνουν να φύγουμε προς τα εμπρός, αρνούμενοι στιγμιαίες λύσεις και μπαλώματα.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές θεωρούμε ότι πολλές από τις διατάξεις του υπό συζήτηση νομοσχεδίου βρίσκονται προς τη σωστή κατεύθυνση, όταν μάλιστα τις περισσότερες απ' αυτές τις ζήτησε το Ανώτατο Διοικητικό Δικαστήριο, όπως για παράδειγμα η πιλοτική δίκη, η οποία ως θεσμός θα μπορούσε να λύσει σε επίπεδο νομολογίας πολλές διαφορές οι οποίες μετά από μεγάλο χρονικό διάστημα φθάνουν στην ολομέλεια του Συμβουλίου της Επικρατείας, ενώ στο μεταξύ υπάρχουν διαφορετικές απόψεις των δικαστηρίων.

Η πιλοτική δίκη σκοπό έχει να εδραιώσει το ταχύτερο δυνατό την ασφάλεια του δικαίου και να απαλλάξει τον πολίτη από την πολυετή αναμονή.

Οφείλουμε, όμως, με ιδιαίτερη περίσκεψη, να δούμε και ορισμένα άλλα θέματα που θίγονται με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο. Δημιουργούμε το εξής παράλογο και πρωτοφανές. Ότι για τις μικρές υποθέσεις, δηλαδή που το αντικείμενο τους δεν υπερβαίνει τις 150.000 ευρώ, προβλέπονται δύο βαθμοί δικαιοδοσίας, ενώ από εκεί και πάνω θα δικάζονται μία μόνο φορά σε πρώτο και σε τελευταίο βαθμό από τα εφετεία.

Επίσης, προβλέπεται ότι για την κατάθεση αίτησης αναίρεσης ή έφεσης ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας, ο διάδικος οφείλει να προβάλει επί ποινή απαραδέκτου ότι δεν υπάρχει για το κρίσιμο ζήτημα νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας ή ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι αντίθετη προς τη νομολογία του Ανώτατου Διοικητικού Δικαστηρίου ή άλλου ανώτατου δικαστηρίου.

Κανείς δεν διεκδικεί το αλάθητο, ούτε βέβαια και τα δικαστήρια. Πόσες φορές έχει αλλάξει η νομολογία ακριβώς διότι έχει διαμορφωθεί σε στρεβλή βάση. Επομένως, αντιλαμβανόμαστε ότι μία αναίρεση ή έφεση δεν θα είναι παραδεκτή, επειδή θα είναι αντίθετη με τη νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Ποιος όμως μπορεί να εγγυηθεί ότι μέχρι σήμερα η νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας για ορισμένα ζητήματα είναι η σωστή και όχι η εσφαλμένη, τη στιγμή κατά την οποία είναι τοις πάσι γνωστό ότι η νομολογία δεν διέπεται από καμμία στατικότητα; Αντίθετα, συνεχώς εξελίσσεται και μεταβάλλεται στο χρόνο, αντικατοπτρίζοντας την εξέλιξη της ίδιας της κοινωνίας. Μάλιστα τη στιγμή κατά την οποία, ζητούμε από τον πολίτη διάδικο την επίκληση της νομολογίας των ανωτάτων δικαστηρίων, η νομολογία αυτή μολοντί έχει ήδη ψηφιοποιηθεί δεν είναι δημοσίως προσβάσιμη για λόγους προστασίας των προσωπικών δεδομένων.

Το δικαίωμα της δικαστικής προστασίας δεν σημαίνει απλώς και μόνο να ασκώ το ένδικο βοήθημα ή το ένδικο μέσο. Σημαίνει, επίσης, να μην επιβάλλονται στον πολίτη τέτοιοι οικονομικοί όροι που στην ουσία το καθιστούν αδύνατο, αλλά και απραγματοποιήτο.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι η ρύθμιση του νομοσχεδίου, η οποία προβλέπει πως αν δεν υπάρχει πρωτόδικη απόφαση για να ασκηθεί έφεση πρέπει να καταβληθεί το 50%, ενώ μέχρι σήμερα έπρεπε να καταβληθεί το 20%.

Πρέπει όμως να μας προβληματίσει, τι μπορεί να σημαίνει αυτή η ρύθμιση για την επιχείρηση, τι οικονομικός εκβιασμός μπορεί να προκύψει από επίορκους εφοριακούς σε βάρος προσώπων και σε βάρος επιχειρήσεων. Το οικονομικό βάρος που υφίσταται ο πολίτης με τη συγκεκριμένη ρύθμιση είναι δυσβάσταχτο ιδιαίτερα στη σημερινή εποχή, ενώ η ρύθμιση αυτή θίγει τον πυρήνα του άρθρου 20 παράγραφος 1 του Συντάγματος.

Επίσης, αξιοσημείωτο είναι το γεγονός πως με τις διατάξεις του νομοσχεδίου προβλέπεται πως αν με την πάροδο ενενήντα ημερών από τη χορήγηση της προσωρινής διαταγής η αίτηση αναστολής δεν έχει εισαχθεί για συζήτηση, ο δικαστής που χορήγησε την προσωρινή διαταγή θα πρέπει να επανεξετάσει τη σκοπιμότητά της.

Η δικαστηριακή πρακτική μας λέει ότι κατά μέσο όρο οι αποφάσεις των δικαστηρίων επί αιτήσεως αναστολής εκδίδονται σε τέσσερις μήνες ή και περισσότερο μετά την υποβολή της αίτη-

σης. Επιφορτίζεται, δηλαδή, ο δικαστής με το παράλογο καθήκον να επανεξετάσει αυτεπάγγελτα τη σκοπιμότητα της προσωρινής διαταγής που ο ίδιος χορήγησε, μόνο και μόνο διότι, λόγω φόρτου εργασίας στα δικαστήρια, η αίτηση αναστολής δεν εισήχθη προς συζήτηση εντός ενενήντα ημερών από τη χορήγηση της προσωρινής διαταγής.

Ένα άλλο σημείο στο οποίο οφείλουμε να επιμείνουμε είναι η αύξηση των παραβόλων, η οποία δεν απομακρύνει τον πολίτη από το δικαστήριο, αλλά στο όνομα του κράτους δικαίου προτιμούμε τα παράβολα να είναι μικρά και η δικαιοσύνη να κάνει καλά τη δουλειά της, με την απόφαση για τα δικαστικά έξοδα, επιβαρύνοντας οικονομικά εκείνον που κάνει δίκες, χωρίς να έχουν κάποια σκοπιμότητα και κάποιο νόημα.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, δεν μπορούμε να κρύβουμε άλλο τα προβλήματα κάτω από το χαλί. Δεν μπορούμε άλλο να στρουθοκαμηλίζουμε. Αντί να καταβληθούν συντονισμένες προσπάθειες βελτίωσης και εκσυγχρονισμού, προσπαθούμε, ακολουθώντας πλαγίως οδούς, να λειτουργήσουμε ως κράτος δικαίου.

Ευχόμαστε το νομοσχέδιο, το οποίο συζητούμε και ψηφίζουμε, να αποτελέσει μια αρχή επίλυσης για τα χρόνια προβλήματα των διοικητικών δικαστηρίων και να μην φθάσουμε, μέσω των μεταβολών σε ακραίες καταστάσεις, οι οποίες εκτός από κοινωνικά άδικες αγγίζουν και τα όρια της αντισυνταγματικότητας μόνο και μόνο θυσιάζοντας συνταγματικά κατοχυρωμένα δικαιώματα στο βωμό των οικονομικών εσόδων του κράτους.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κύριο Μπεκίρη, Βουλευτή Αχαΐας της Νέας Δημοκρατίας.

Πριν προχωρήσουμε στον επόμενο ομιλητή, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίαση, αφού ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, είκοσι οκτώ μαθήτριες και μαθητές και δύο εκπαιδευτικοί από το 7ο Δημοτικό Σχολείο Χαλκίδας.

Η Βουλή σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο τώρα έχει για οκτώ λεπτά ο κ. Σπυρίδων – Αδωνης Γεωργιάδης, Βουλευτής της Β' Αθήνας, του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ – ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Θα αναμείνω και εγώ με πολύ μεγάλο ενδιαφέρον τις διευκρινίσεις και τις τοποθετήσεις του κυρίου Υπουργού πάνω στο κατά τη γνώμη μου μείζον θέμα των άρθρων 12 και 13.

Πρέπει να σας πω πως ήδη μετά από μια πρώτη επαφή που είχα σήμερα με όλους τους Προέδρους των Εμπορικών Συλλόγων και Ομοσπονδιών, έχει αρχίσει να προκαλεί πολύ μεγάλη ανησυχία στον εμπορικό κόσμο.

Η προσφυγή στη διοικητική δικαιοσύνη στην πραγματικότητα είναι ένα εργαλείο, ένα όπλο, το οποίο έχουν οι πολίτες, για να μπορούν να προστατεύονται από την κρατική αυθαιρεσία. Αφ' ης στιγμής μειώνουμε, με τον τρόπο που το κάνουμε, αυτήν τη δυνατότητα της προσφυγής, στην πραγματικότητα αφήνουμε τον πολίτη πολύ περισσότερο εκτεθειμένο σε αυτήν την κρατική αυθαιρεσία.

Όλοι αντιλαμβανόμαστε ότι οι δίκες στην Ελλάδα κρατούν πολύ μεγάλο χρονικό διάστημα, πολύ μεγαλύτερο απ' ό,τι θα έπρεπε. Όλοι αντιλαμβανόμαστε ότι αυτό δεν μπορεί να συνεχίσει να συμβαίνει. Όμως, είναι ο περιορισμός του δικαιώματος της ασκήσεως των ενδίκων μέσων, όπως προβλέπεται στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο, ο δόκιμος τρόπος για να προχωρήσουμε στην επιτάχυνση της δικαιοσύνης;

Αν δεχθούμε αυτήν τη λογική, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τότε να καταργήσουμε τελείως τα διοικητικά δικαστήρια, για να πούμε ότι θέλουμε να έχουμε γρήγορες αποφάσεις και να αφήσουμε τη διοίκηση να αποφασίζει αυθαίρετα αυτό που πρόκειται να κάνουν.

Αυτό που σας έλεγα χθες είναι πάρα πολύ απλό. Εμένα μου

αρέσει να νομοθετούμε στον πραγματικό κόσμο. Με αυτό το νομοσχέδιο, όταν θα μπαίνει ένας εφοριακός να κάνει έλεγχο σε μία επιχείρηση, θα είναι τόσο μεγάλη η εξουσία που θα αισθάνεται πλέον ότι θα έχει -και που θα έχει- στα χέρια του, εξουσία, η οποία μεγεθύνεται λόγω του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων που ισχύει στην πατρίδα μας και ο οποίος προβλέπει ποινές σχεδόν για οποιοδήποτε πράγμα μπορεί να κάνει ένας άνθρωπος μέσα στο μαγαζί του.

Κύριε Πρόεδρε, δεν μιλάμε γι' αυτόν που θέλει να φοροκλέψει. Μιλάμε για τη δυνατότητα που έχει ο εφοριακός να σου δει μία μπουτζούρα σ' ένα τιμολόγιο και να στο κοστολογήσει αυτό 500 ευρώ. Μιλάμε για τη δυνατότητα που έχει ο έλεγχος να δει τα έξοδα της επιχειρήσεώς σου και να σου τα απορρίψει κατά το δοκούν έτσι, γιατί εκείνος έτσι νόμιζε, και να σου πει ότι αυτά τα έξοδα που έκανες, παρ' όλο που δικαιολογούνται από παραστατικά, δεν θα έπρεπε να τα κάνεις στη δική σου επιχείρηση βγάζοντάς σου τις λεγόμενες λογιστικές διαφορές, βγάζοντας όμως τεράστια ποσά απ' αυτές τις διαφορές -μπορεί να σε πείσει πολύ εύκολα και σε μία επιχείρηση όχι μεγάλη- πάνω από τα 150.000 ευρώ. Μ' αυτόν τον τρόπο θα σου δώσει στην πραγματικότητα μία και μόνο δίκη μόνο στο εφετείο, αφού σε πείσει κατευθείαν στον δεύτερο βαθμό και χωρίς να έχεις στην πραγματικότητα το δικαίωμα ασκήσεως αναίρεσής, αφού για να μπορέσεις να ασκήσεις αναίρεση θα πρέπει να αποδείξεις ότι δεν υπάρχει αντίθετη νομολογία, κάτι που είναι πρακτικώς αδύνατον. Στην πραγματικότητα αυτό καθιστά τον κάθε ελεγχόμενο σχεδόν έρμαιο στη διάθεση του ελεγκτικού μηχανισμού.

Θέλω να καταλάβετε ότι αυτό δεν το κάνω από αντιπολιτευτική διάθεση. Έχω ζηήσει στον πραγματικό κόσμο, έχω υποστεί ο ίδιος στις επιχειρήσεις μου φορολογικούς ελέγχους και ξέρω πώς γίνονται, κύριε Υπουργέ. Θα το δείτε στην πράξη γιατί νομίζω ότι δεν έχει νόημα να αντιδικούμε. Δεν είναι χώρος αντιδικίας αυτός. Στην πράξη αυτό το νομοσχέδιο θα οδηγήσει στη γιγάντωση της διαφθοράς και θα δημιουργήσει τέτοιες συνθήκες στον ελεγχόμενο επιχειρηματία, όχι τον κατ' ανάγκη φοροφυγά αλλά το νομότυπο, το νόμιμο ο οποίος θα προσπαθεί να «λαδώνει» τον εφοριακό πριν φτάσει στην επιχείρησή του.

Σας λέω ένα πρακτικό πράγμα. Θα μπαίνει ο εφοριακός, θα του βρίσκει λογιστικές διαφορές κατά το δοκούν, θα τον πηγαίνει πάνω από τα 150.000 ευρώ και θα του στερεί το δικαίωμα να έχει τουλάχιστον δύο βαθμούς δίκης, διότι θα πηγαίνει αναγκαστικά κατευθείαν στο εφετείο και τέρμα. Αυτό είναι καταπάτηση του δικαίου, είναι περιορισμός του δικαιώματος ασκήσεως προστάσιος έναντι της κρατικής αυθαιρεσίας.

Θα ακούσω με πολύ μεγάλη προσοχή την απάντηση που θα δώσετε σ' αυτό το σημείο, κύριε Υπουργέ. Είμαι βέβαιος ότι δεν έχετε κάποια διάθεση «πολέμου» προς τους εμπόρους, τους επιχειρηματίες και τους ελεύθερους επαγγελματίες της χώρας και ότι οι προθέσεις σας είναι καλές, όμως πιθανόν να μην έχετε σκεφτεί αυτήν τη διάσταση. Εγώ θα κάτσω να σας ακούσω για να δω πώς έχετε σκεφτεί ότι θα διασφαλίσετε στην πράξη το δικαίωμα του πολίτη να προστατεύεται από την κρατική αυθαιρεσία γιατί αυτό είναι η διοικητική δικαιοσύνη, γι' αυτό υπάρχει η διοικητική δικαιοσύνη. Αν, λοιπόν, στο όνομα του δημοσιονομικού κόστους, αν στο όνομα του να μαζέψουμε χρήματα πάμε να περιορίσουμε το δικαίωμα των πολιτών στο να μπορούν να προστατεύονται από την κρατική αυθαιρεσία, αυτό είναι περιστασιακή δημοκρατία μας.

Πρέπει να παω κάτι τελευταίο: Θέλετε να μαζέψετε χρήματα; Βεβαίως να μαζέψετε χρήματα, κανένα πρόβλημα.

ΜΑΡΙΑ ΣΚΡΑΦΝΑΚΗ: Πρέπει να προστατευτεί το κράτος. Το θέμα δεν είναι να μαζέψουμε χρήματα.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Να προστατεύσουμε το κράτος. Καμμία αντίρρηση.

Θα μπορούσατε να πείτε: Αν χάσει κάποιος τον πρώτο βαθμό, εκεί που λέτε ότι αν χάσει τον πρώτο βαθμό θα πρέπει να πληρώσει το 50% για να κάνει έφεση, να του δώσετε την ευκαιρία και να του πείτε: «Αν χάσεις, κύριε, τον πρώτο βαθμό και δεν κάνεις έφεση, σου προσφέρω συμβιβασμό μ' αυτούς τους όρους, παραδείγματος χάριν με την αφαίρεση των προσαυξήσεων» και να δώσεις στον πολίτη το δικαίωμα της επιλογής του αν θα ασκή-

σει ή όχι το δικαίωμά του. Αυτό θα είχε νόημα. Είναι βέβαιο δε ότι θα είχε και πολύ μεγάλο πρακτικό αποτέλεσμα γιατί πιθανολογώ ότι πολλοί θα ήταν αυτοί που θα έλεγαν ότι «αν είναι να γλιτώσουμε προσαυξήσεις, έχω χάσει και τον πρώτο βαθμό, άρα έχω μια ισχυρή πιθανότητα να χάσω και στο εφετείο, με συμφέρει να πάω να πληρώσω από το να πάω στο εφετείο, αλλά αυτό είναι κάτι που το κάνω εγώ, δεν μου το επιβάλλεις εσύ». Όπως το κάνετε τώρα, στην πραγματικότητα αυθαιρετείτε και καταπατάτε βασικά και θεμελιώδη δικαιώματα των πολιτών.

Ειλικρινά, κύριε Υπουργέ, θα ήθελα στην ομιλία σας να μας πείτε πώς με το νομοσχέδιο που φέρατε θα βρείτε τον τρόπο να προστατεύσετε τον πολίτη από την κρατική αυθαιρεσία που -σας διαβεβαιώνω- είναι τεράστια. Δεν είναι απατεώνες όλοι αυτοί οι πολίτες που πηγαίνουν στα διοικητικά δικαστήρια. Δεν είναι το κράτος που έχει πάντα δίκιο.

Σας διαβεβαιώ ότι χιλιάδες φορές το κράτος έχει άδικο.

Πώς θα προστατεύσουμε, λοιπόν, αυτούς τους ανθρώπους, αφού στην πραγματικότητα τους στερούμε το δικαίωμα στο Β' βαθμό δικαιοσύνης; Διότι στην πρώτη περίπτωση, των κάτω των 150.000 ευρώ, θα πρέπει να πληρώσει το 50% για να κάνει έφεση. Για ρωτήστε, έχει το 50% να το πληρώσει; Στις περισσότερες περιπτώσεις δεν αντέχει αυτό το 50%. Άρα, δεν θα μπορεί να κάνει την έφεση. Κι εκεί που είναι πάνω από 150.000 ευρώ, στην πραγματικότητα υπάρχει ένας βαθμός -μόνο το εφετείο, τίποτα άλλο- αφού δεν μπορεί να κάνει αναίρεση.

Μα πού ακούστηκε; Έγκλημα, φόνο κάνεις -φόνο!- κι έχεις δικαίωμα να πας και σε ένα δεύτερο δικαστήριο, Πρόεδρε. Και στην Ελλάδα αν σου βάλει ένας εφοριακός πρόστιμο 150.001 ευρώ, έχεις ένα βαθμό, μία δίκη και τέρμα.

Αυτό δεν έχουν γίνει πουθενά στον κόσμο. Είναι φοβερά αυτά που γίνονται.

Ειλικρινά σας μεταφέρω την αγωνία του εμπορικού και του επιχειρηματικού κόσμου της χώρας, ότι αυτό το νομοσχέδιο που φέρνετε, σε συνδυασμό με τον Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων που ισχύει στην Ελλάδα, θα είναι η δαμόκλειος σπάθη της επιχειρηματικότητας. Όχι όφελος δεν θα έχει το κράτος, αλλά εν τέλει θα έχει εκ νέου ζημιά.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Άδωνι Γεωργιάδη, Βουλευτή Β' Αθήνας, του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού.

Το λόγο τώρα έχει ο Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Γεώργιος Καρατζαφέρης.

Έχετε οκτώ λεπτά, κύριε Πρόεδρε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Κύριε Υπουργέ, ευτυχείτε μέσα στο σπίτι σας να έχετε ένα από τα σπάνια νομικά μυαλά, με κατάρτιση. Δεν σας είπα ότι εν πολλοίς είναι αντισυνταγματικό αυτό το οποίο φέρνετε; Μου κάνει εντύπωση! Εδώ πρωτοετής φοιτητής της Νομικής διαπιστώνει ότι υπάρχουν αντισυνταγματικά σημεία. Δεν μπορείτε να στερήσετε από κανέναν το Β' βαθμό. Πώς στερείτε το Β' βαθμό δίκης; Σκοντάφτει στο άρθρο 20, μου φαίνεται, του Συντάγματος. Μόνο εξ αυτού του γεγονότος.

Επί της ουσίας: Το ζητούμενο ποιο είναι και γιατί νομοθετείτε; Γιατί έρχεται αυτό το νομοθέτημα; Το νομοθέτημα έρχεται κάτω από αυτήν την πίεση, την αναγκαστική και ασφυκτική, την οποία έχει το Υπουργείο Οικονομικών να μαζέψει λεφτά. Αυτό είναι το θέμα. Κάτω από αυτή την πίεση, ερχόσαστε εσείς, νομοθετείτε, για να διευκολύνετε την είσπραξη χρημάτων. Περί αυτού πρόκειται.

Φοβούμαι, λοιπόν, ότι τελικώς δεν θα το πετύχετε. Μπορεί μεσοπρόθεσμα κάποιοι να έρθουν να καταβάλουν κάποια χρήματα κάτω από την πίεση την οποία δημιουργείτε, την αφόρητη, αλλά, κύριε Υπουργέ, πείτε μου: Σε αυτό το κυνήγι που επιδιόδετα ο έτερος Υπουργός, ο κ. Παμπούκης, που οργώνει τον κόσμο -τώρα δεν ξέρω πού είναι, στη Νέα Υόρκη ίσως, κάπου είναι- να μαζέψει επενδυτές και εκλιπαρεί να έρθουν εδώ κάποιοι από τη Wall Street ναβάλουν χρήματα, με αυτόν το νόμο θα έρθει κανείς ή τον αποθαρρύνετε;

Σας ερωτώ: Ψάχνετε για επενδύσεις, να δημιουργηθεί ανάπτυξη, να προχωρήσει η χώρα, να βγούμε από το τέλμα για να

μπορέσουμε να απαλλαγούμε από τον κ. Στρος Καν και την παρέα του. Αυτό δεν είναι το ζητούμενο; Με αυτό, λοιπόν, το νομοθέτημα υπάρχει περίπτωση κανείς εκ των επενδυτών να έρθει στην Ελλάδα; Υπάρχει περίπτωση; Και σας λένε: Πρώτο θέμα, θέλουμε μείωση φορολογίας. Δεύτερον, θέλουμε εντιμότητα όχι αυτήν τη διαφθορά που καλπάζει. Ρωτώ: Πνίγει τη διαφθορά στο χώρο ευθύνης σας αυτό το νομοσχέδιο; Πνίγει τη διαφθορά στο χώρο ευθύνης του Υπουργείου Οικονομικών; Τι κάνει; Για πείτε μου. Κάνει απόλυτο δυνάστη τον έφορο ο οποίος τώρα με την απειλή «θα σου το κλείσω», πηγαίνει και ζητάει όσα θέλει.

Με άλλα λόγια, αυτό το νομοθέτημα, ανεξαρτήτως προθέσεων, ανεβάζει το «κοστολόγιο», ανεβάζει την «τιμή», ανεβάζει το λεγόμενο από την αγορά «νταβατζλίκι». Αυτό κάνει.

Από την άλλη πλευρά, όταν το είδα, κύριε Υπουργέ, προσπάθησα να κατανοήσω κατά πόσον εσείς στην Κυβέρνηση μιλάτε μεταξύ σας. Στις παρυφές του Μαξίμου -για να μην εμπλέξω τον Πρωθυπουργό- έχει αρχίσει και καλλιεργείται μία σκέψη, μία ιδέα ότι το Συμβούλιο της Επικρατείας εμπλέκεται υπερβολικά στην εκτελεστική εξουσία.

Και διαπιστώνω ότι εσείς, ως αρμόδιος Υπουργός, κινείσθε εντελώς διαφορετικά. Ερχόσαστε εδώ και φέροντε ως νόμο τις επιβολές του Συμβουλίου της Επικρατείας. Τους είδατε χθες; Παρατεταγμένοι εδώ. Είμαι πολλά χρόνια εδώ σε αυτήν τη Βουλή. Ξέρετε πότε έρχονται; Μόνο όταν πρόκειται για χρήμα, μόνο για αύξηση μισθών, μόνο για επιδόματα – μπαπ! – εμφανίζονται. Ουδέποτε άλλοτε έρχονται εδώ οι δικαστές. Ουδέποτε άλλοτε, ούτε για κυρίαρχα θέματα της δικαιοσύνης, μόνο εάν πρόκειται για θέματα που αφορούν τα οικονομικά τους. Και χθες τους είδατε εδώ. Ήρθαν να παρακολουθήσουν τι θα κάνουμε. Γιατί; Γιατί τους δίνετε, κύριε Υπουργέ, να υπερεξουσία, η οποία στο τέλος οδηγείται εκεί που οδηγείται και ο εφοριακός.

Μεγάλοι επενδυτές λένε – και είχαμε και θέματα τελευταίως, που προέκυψαν, μεγάλες επενδύσεις οι οποίες έφυγαν και ήταν χαστούκι στην Κυβέρνηση – «πρέπει να κάνω μια επένδυση τόσα δισεκατομμύρια. Πρώτα-πρώτα πρέπει να βγάλω αυτό το πακέτο για μια Δημόσια Διοίκηση διεφθαρμένη. Τόσα. Και εν συνεχεία ένα άλλο πακέτο για εκείνους στο Συμβούλιο της Επικρατείας που θα πάει η δουλειά από κάποιον καλοθελητή». Δεν είναι δική μου άποψη. Είναι άποψη εκείνων οι οποίοι ακόμα σκέπτονται ενδεχομένως ότι μπορεί να υπάρξει η δυνατότητα να επενδύσουν στην Ελλάδα.

Τώρα, λοιπόν, έρχεστε εσείς και λέτε: αποφασίζει το Συμβούλιο της Επικρατείας; Τέλειωσε! Είναι δημοκρατικό αυτό, κύριε Υπουργέ; Και απευθύνομαι στη γνωστή σας ευαισθησία και τη λεβεντιά σας. Είναι σωστό ένα ολόκληρο Κοινοβούλιο, με μια πλειοψηφία που θα μπορούσε ευχερώς να αλλάξει και το Σύστημα, με διακόσιους εξήντα πέντε Βουλευτές, με μια εκτελεστική εξουσία με νόμιμη εντολή από τον ελληνικό λαό να αποφασίζει κάτι και να έρχεται ένας σύμβουλος της επικρατείας και αλλάζει όλη την απόφαση όλης της Βουλής των Ελλήνων; Δηλαδή διακόσιοι εξήντα πέντε εξ ημών εις τα σκουπίδια. Η Κυβέρνηση εις τα λύματα, επειδή κάποιος εσκέφθη και είπε αυτό, ένας άνθρωπος!

Τη στιγμή, λοιπόν, που εκλιπαρείτε εσείς, εκλιπαρεί η Κυβέρνηση, ο πολιτικός κόσμος, η Ελλάδα για επενδύσεις, έτσι επειδή ενός έτσι του ήρθε – δεν λέω «κάπνισε» - δεν έγιναν τα έργα εις τη Λεωφόρο Αλεξάνδρας και εις το Βοτανικό. Εμείς εδώ διακόσιοι εξήντα πέντε άνθρωποι το αποφασίσαμε και είπαμε «πρέπει να γίνει». Και έρχεται το Συμβούλιο της Επικρατείας και λέει «όχι».

Και ερωτώ, λοιπόν, τον ευαίσθητο κύριο του Συμβουλίου της Επικρατείας, που δεν ξέρω καν πώς τον λένε, και ρωτάω και όλους εμάς: είναι καλύτερα αυτό το πράγμα στη Λεωφόρο Αλεξάνδρας, οι κερκίδες που σε πνίγουν στο αντικαρκινικό νοσοκομείο, παρά ένα πράσινο πολλών στρεμμάτων, με δυο-τρεις χώρους αναψυχής, να πεις έναν καφέ, να βγάλεις το παιδί σου έξω; Είναι καλύτερα το «τέρας» που βρίσκεται εκεί τώρα; Αυτό αποφάσισε αυτός ο άνθρωπος στο Συμβούλιο της Επικρατείας, το οποίο εσείς κάνετε δυνάστη.

Και είναι καλύτερα εκεί τώρα στο Βοτανικό, που δεν μπορεί να περάσει άνθρωπος; Μόνο οχιές και αρουραίοι μπορούν να πα-

τήσουν. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Είναι δυνατόν αυτό το οποίο έγινε στο Costa Navarino; Έντεκα χρόνια χτιζόταν μια τουριστική μονάδα, με επενδύσεις εκατομμυρίων. Και έρχεται και κλείνει τώρα.

Μα είναι σοβαρά πράγματα αυτά; Ποιος θα έρθει να επενδύσει στην Ελλάδα; Κάνετε κουβέντες και κάνετε κουβέντες με το Κατάρ, για να γίνει η μεγάλη επένδυση στο παλιό αεροδρόμιο. Ξέρετε ότι έχει σκοντάψει, όταν πληροφορήθηκαν ότι με μια αίτηση ενός ανθρώπου μπορεί να πάει πέντε χρόνια πίσω η όλη κατάσταση; Το ξέρετε;

Εγώ πιστεύω ότι το Συμβούλιο της Επικρατείας, το οποίο έχει και ζωή περίπου ενός αιώνος – έγινε από το Βενιζέλο – μπορεί να αλλάξει και να ενταχθεί ένα τμήμα εις την ποινική δικαιοσύνη. Να αλλάξει με τους νόμους. Να είναι τμήμα. Δεν μπορεί αυτήν τη στιγμή να νομοθετεί όπως θέλει το Συμβούλιο της Επικρατείας, εις βάρος του συμφέροντος του έθνους.

Υπάρχει η υπερευαίσθησία του για το περιβάλλον με ό,τι σημαίνει: να που δεν μπορείτε στα αυθαίρετα να κάνετε ένα βήμα μπροστά, μπορείτε να τα γκρεμίσετε; Δεν μπορείτε να τα γκρεμίσετε, δεν μπορείτε καν να τα νομιμοποιήσετε. Είδατε τι έγινε με τους ημιυπαίθριους χώρους. Προσπαθεί η Κυβέρνηση, έχει μία βούληση, έχει ένα αποτέλεσμα, και η προηγούμενη και αυτή η Κυβέρνηση, μετά από μια δικιά μας ιδέα. Δεν μπορείτε να το προχωρήσετε όμως όπως θέλετε, γιατί σκοντάφτετε στο Συμβούλιο της Επικρατείας.

Να ξέρετε, εάν θέλετε –που νομίζω ότι δεν μπορεί να είναι διαφορετικά- να βγει η χώρα από την ύφεση, πρέπει να περιορίσετε το δυνάστη που λέγεται Συμβούλιο της Επικρατείας. Με Συμβούλιο της Επικρατείας και με τη διάθεση που έχει να επικυριαρχεί των πάντων, δεν πρόκειται να υπάρξει ουσιαστική πρόοδος και έξοδος από την κρίση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον Πρόεδρο του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Γεώργιο Καρατζαφέρη.

Το λόγο έχει ο τελευταίος ομιλητής κ. Ηλίας Πολατιδής Βουλευτής του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού στο Νομό Σερρών για οχτώ λεπτά.

ΗΛΙΑΣ ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, υπάρχει ένα θέμα, το οποίο θίξατε χθες, σχετικά με τους γραμματείς των δικαστηρίων. Θα ήθελα να πω ότι, πράγματι, υπάρχει αναστολή προσλήψεων. Για το λόγο αυτό βρήκατε ως λύση το να μπορούν οι δικηγόροι για ένα εξάμηνο πρακτικής ασκήσεως –που δεν θα είναι πρακτική άσκηση- με μία αμοιβή των 570 ευρώ να ασκούν κάποια καθήκοντα γραμματέων. Είναι κατ' αρχάς εξόχως προβληματική όλη αυτή η διαδικασία. Δεν γνωρίζω ποιοι την εισηγήθηκαν. Νομίζω ότι είναι εξαιρετικά προβληματική.

Κατ' αρχάς, οι γραμματείς των δικαστηρίων όπως και οι εφοριακοί είναι θέσεις του δημοσίου, οι οποίες είναι ανταποδοτικές. Λίγο μετά το Πάσχα νομοθέτησε η Κυβέρνηση τις αλλαγές στη φορολογία των ακινήτων. Τελειώνουμε το έτος του 2010 και ακόμη λόγω έλλειψης προσωπικού δεν έχει κατορθώσει η Γενική Γραμματεία Πληροφοριακών Συστημάτων να στείλει τα σημειώματα. Άρα, χάνει έσοδα το κράτος.

Το ίδιο γίνεται και με τους γραμματείς των δικαστηρίων. Λόγω των ελλείψεων, οι οποίες υπάρχουν, δεν λαμβάνονται κάποιες δικαστικές αποφάσεις και άρα χάνει πάρα πολλά έσοδα το δημόσιο. Αυτό οφείλετε να το πείτε. Και τέλος πάντων, μέσα στον κανόνα ένα προς πέντε μπορείτε να πείτε ότι θα προωθηθούν οι θέσεις αυτές, οι οποίες θα είναι ανταποδοτικές. Και αυτές οι θέσεις των γραμματέων των δικαστηρίων είναι πραγματικά θέσεις ανταποδοτικές.

Γι' αυτούς τους συμβασιούχους του ενός εξαμήνου μπορεί μετά να έρθει μια νομοθετική ρύθμιση και το ένα εξάμηνο να το κάνει δύο εξάμηνα, τρία εξάμηνα –νομικοί είναι αυτοί οι άνθρωποι- και να αρχίσουν μετά τις διαδικασίες και να πάμε τελικά σε νομιμοποίηση τους –διότι στην Ελλάδα ζούμε και ξέρουμε τις αποφάσεις που βγάζουν τα δικαστήρια- εφόσον εσείς από την πρόσληψή τους λέτε ότι καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες. Γι' αυτό τους δίνετε αυτήν τη δυνατότητα. Είναι, λοιπόν, εξαιρε-

τικά προβληματικό αυτό το σημείο. Νομίζω ότι πρέπει να το δείτε για να μη δημιουργήσουμε μια νέα γενιά συμβασιούχων.

Σχετικά με τη λειτουργία του Συμβουλίου της Επικρατείας θα αναφερθώ σε μία περίπτωση την οποία γνωρίζετε από σχετικές ερωτήσεις που σας έχω κάνει: Το 1996 έγινε μία κρίση στο Πανεπιστήμιο Αθηνών για την έδρα της Ιστορίας. Έπρεπε να επιλεγεί ο καθηγητής, κ. Μιχαλόπουλος. Αυθαιρέτως το πανεπιστήμιο επέλεξε κάποιον άλλο. Προσέφυγε στο Συμβούλιο της Επικρατείας όπου τον δικαίωσε. Το πανεπιστήμιο, όμως, δεν εφάρμοσε την απόφαση αυτή και έρχεται το Συμβούλιο της Επικρατείας και λέει: «Εφόσον η διοίκηση για ορισμένο χρόνο δεν εφάρμοσε τη δική μας απόφαση, παύει να ισχύει και ισχύει πλέον η καινούργια απόφαση». Τραγελαφικά πράγματα. Δεν ξέρω, δεν είμαι νομικός, αλλά νομίζω ότι κοινή λογική διαθέτουν όλοι σε αυτήν την Αίθουσα, είναι δεν είναι νομικοί. Δεν είναι δυνατόν το ίδιο το δικαστήριο να αλλάζει τον εαυτό του. Ξέρετε όμως, αυτό που οφείλεται; Οφείλεται στο ότι δικηγόρος του καθηγητή, ο οποίος παρανόμως δεκατέσσερα χρόνια κρατάει αυτήν τη θέση, ήταν ο κ. Αλιβιζάτος, ο γνωστός κ. Αλιβιζάτος, ο οποίος υπαγόρευσε και στην προηγούμενη κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και στη δική σας Κυβέρνηση το νόμο περί παροχής ιθαγένειας στους λαθρομετανάστες.

Δήλωσε στην πρώτη δίκη, μάλιστα, όταν βγήκε το αποτέλεσμα το οποίο δικαίωσε τον κ. Μιχαλόπουλο, ότι αυτή η απόφαση δεν θα εφαρμόστεί. Άρα, δηλαδή, υπάρχουν ορισμένοι στην Ελλάδα, αυτή η σπείρα, αυτή η συμμορία του Λιάκου, της Κουλούρη, της Ρεπούση και των συν αυτοίς, οι υπάλληλοι του Τζώρτζ Σόρος, οι οποίοι είναι πάνω από τον ελληνικό νόμο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

Και έρχεται το Συμβούλιο της Επικρατείας και τους επιβραβεύει! Αυτά όλα γίνονται διά του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Είναι, βεβαίως, και ο κ. Βερέμης. Μην τον ξεχνάμε και αυτόν, ο οποίος έχει γίνει και τηλεοπτικός αστήρ εσχάτως και μας λέει ότι όσα γνωρίζαμε για την Επανάσταση του 1821 ήταν μία μαγική εικόνα, μία εικονική πραγματικότητα και επιτέλους ο ίδιος κατάλαβε τι έγινε το 1821! Μόνο ο οξυδερκής κ. Βερέμης κατάλαβε ότι μέχρι τώρα όλοι οι ιστορικοί της Ελλάδος και όλοι οι πολίτες ήταν σε πλάνη και αυτός θα μας βγάλει από την πλάνη!

Για τις αποφάσεις που παίρνετε με τα άρθρα 53, 54 και 55 δεν πρέπει να κρυβόμαστε σ' αυτήν την Αίθουσα πίσω από το δάκτυλό μας. Οι προτάσεις που γίνονταν για απονομή καθεστώτος πρόσφυγας στην Ελλάδα ήταν σχεδόν ανύπαρκτες. Από ένα σημείο και μετά, κάποιους δικηγόρους του ΣΥΡΙΖΑ, του Συνασπισμού, των συνιστωσών, διάφορων τέτοιων χώρων, κάποιους τους συμβούλεψε να γίνονται συνεχώς προτάσεις για παροχή ασύλου, ούτως ώστε να δυσκολέσουν την απέλαση. Βέβαια, ελάχιστες απελάσεις έχουν γίνει στην Ελλάδα, αλλά ήθελαν να δυσκολέψουν και αυτήν τη μικρή πιθανότητα απελάσεως.

Αρα, μιλάμε για πραγματικές υποθέσεις. Στις πενήντα χιλιάδες περίπου εκκρεμείς αιτήσεις πόσοι είναι οι πραγματικοί πρόσφυγες που θέλουν να έρθουν στην Ελλάδα; Δηλαδή, ένας που είναι πραγματικά πρόσφυγας επέλεξε την Ελλάδα, για να έρθει; Για ποιο λόγο δεν πήγε στη Γαλλία, στις ΗΠΑ, στη Γερμανία; Γιατί θέλει σώνει και καλά αυτός ο άνθρωπος να έρθει στην Ελλάδα, εφόσον δεν υπάρχει κάτι άλλο;

Συνεπώς είναι όλα αυτά προσχηματικά και έρχεστε εδώ και τα διευκολύνετε όλα αυτά. Αυτή, δηλαδή, τη διαδικασία ένα νομοσχέδιο που θέλει να επιταχύνει τα πράγματα τη διευκολύνει. Λέτε, λοιπόν, πρώτα να κάνει την αίτηση για την αναστολή της απελάσεως, χωρίς να έχει προσφύγει στο Συμβούλιο της Επικρατείας. Το λέτε, υποτίθεται, για να πάνε λιγότερες αποφάσεις στο Συμβούλιο της Επικρατείας. Αυτό δεν είναι ορθό και σας το εξήγησε ο εισηγητής μας επί μακρόν, ότι στην ουσία δημιουργεί πολύ μεγαλύτερο πρόβλημα, γιατί ο δικαστής δεν γνωρίζει τα πραγματικά περιστατικά.

Φέρνετε και ένα άλλο θέμα, αυτό της παραστάσεως της Ύπατης Αρμοστείας του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών. Η Ύπατη Αρμοστεία μας στέλνει τακτικά διάφορες ενημερώσεις μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου. Τις απόψεις της τις ξέρουμε. Πιστεύει ότι μέσω υποτιθεμένων προσφύγων θα αλλάξει την εθνο-

λογική σύσταση της Ελλάδος. Εντάξει, μπορεί να είναι κάποιοι ακροαριστεροί αυτοί οι οποίοι είναι στις συγκεκριμένες θέσεις, δικαίωμά τους να έχουν τις απόψεις που έχουν. Από εκεί και πέρα, όμως, η Ελλάδα είναι μια δημοκρατική χώρα και ισχύει η αρχή της πλειοψηφίας. Δεν μπορούν κάποιοι να αναγορεύονται σε πιο ίσους των ίσων. Δεν μπορεί κάποιοι να έχουν δικαιώματα τα οποία ο νόμος και το ελληνικό σύστημα δικαίου δεν αναγνωρίζουν σε κανέναν άλλον και να έρχονται μόνο αυτοί, για να τα ασκήσουν.

Τι ακριβώς συμβαίνει; Είπατε και σε απάντηση σας ότι θα έρθουν να μας δώσουν κάποιες πληροφορίες για συνθήκες. Γιατί να έρθουν να δώσουν αυτές τις πληροφορίες για συνθήκες; Δηλαδή, δημοσιογραφικές πληροφορίες δεν υπάρχουν; Ο Τύπος δεν αναφέρει τίποτα; Θα έρχονται για οποιονδήποτε από το Αφγανιστάν ή από οπουδήποτε να μας λένε ότι είναι πρόσφυγας και δεν μπορεί να επιστρέψει πίσω;

Ειδικά για το Αφγανιστάν θέλω να κάνω ένα σχόλιο. Στο Αφγανιστάν έχει γίνει επέμβαση από τις Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής και συμμετέχει και η Ελλάδα, υποτίθεται –βάλτε ένα τεράστιο «υποτίθεται»– για να διορθωθούν τα κακώς κείμενα σ' αυτήν τη χώρα. Γιατί, λοιπόν, να μη μείνουν αυτοί οι άνθρωποι εκεί και να διορθώσουν, μαζί με τις άλλες χώρες, τα κακώς κείμενα στη χώρα τους, αλλά να έρθουν εδώ και να πωλούν ρολόγια ή πλαστά cd; Έτσι θα διορθωθεί η χώρα τους;

Κλείνοντας, για το συγκεκριμένο θέμα θέλω να πω πως είναι σαφές ότι επιδιώκεται μία κοινωνική μηχανική. Όλα τα άλλα και όλες οι πράξεις οι οποίες γίνονται δεν γίνονται από αγάπη για τους λαθρομετανάστες ή τους πρόσφυγες ή ό,τι άλλο νομίζετε, αλλά από μίσος για τους Έλληνες. Θέλετε να αλλάξετε την εθνολογική σύσταση της Ελλάδας. Ενδεχομένως όχι εσείς, αλλά αυτοί που χαράσσουν την πολιτική. Θέλετε, δηλαδή, να κάνετε μία κοινωνική μηχανική, βαρβαριστί λεγόμενη «social engineering», γιατί θεωρείτε ότι ο ελληνικός λαός δεν έχει τις προδιαγραφές που απαιτούνται, για να συμμετάσχει στην παγκοσμιοποίηση. Θα αποτύχετε, όμως, όπως έχουν αποτύχει και πάρα πολλοί άλλοι που προσπάθησαν να το κάνουν κατά το παρελθόν.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Χλία Πολατίδη, Βουλευτή Σερρών του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώθηκε ο κατάλογος των ομιλητών.

Το λόγο έχει ο Υπουργός κ. Χαράλαμπος Καστανίδης.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Το συζητούμενο νομοσχέδιο είναι αποτέλεσμα μιας επίμονης συλλογικής προσπάθειας. Είναι αποτέλεσμα μακράς συζήτησης και διαβούλευσης, με πληθώρα παραγόντων που υπηρετούν τη δικαιοσύνη.

Επιτρέψτε μου, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να μη θεωρώ το νομοσχέδιο που εισηγείται η Κυβέρνηση, μία ακόμη προσπάθεια για τον εξορθολογισμό και την επιτάχυνση της διοικητικής δίκης. Πολλές φορές έγιναν αποσπασματικές προσπάθειες στο παρελθόν, αλλά απέτυχαν, μεταξύ άλλων, γιατί ακριβώς επρόκειτο για αποσπασματικές ρυθμίσεις.

Η δική μας πρόταση συνιστά μία ευρεία, εκτεταμένη επέμβαση στο δικονομικό πλαίσιο. Εισάγονται ρηξικέλευστες ρυθμίσεις και ιδέες. Δικονομικά τολμηρές, πρωτότυπες, συγκριτικά με το ισχύον θεσμικό πλαίσιο. Πρόκειται για ρυθμίσεις γενναίες, οι οποίες θα βελτιώσουν κατά πολύ την απονομή της διοικητικής δικαιοσύνης.

Σπεύδω να αποσαφηνίσω ότι όσα προβλήματα χρόνια συσσωρεύτηκαν στην απονομή της δικαιοσύνης, δεν μπορούν να αντιμετωπιστούν μόνο με μία νομοθετική πρωτοβουλία. Αλλά η παρούσα νομοθετική πρωτοβουλία συνιστά μία πρώτη απάντηση και θα ακολουθήσουν και άλλες. Η επιτάχυνση στην απονομή της δικαιοσύνης, όμως, δεν είναι μόνο θέμα μεταβολής του θεσμικού πλαισίου. Προϋποθέτει και άλλες ταυτόχρονες παρεμβάσεις, για τις οποίες το Υπουργείο Δικαιοσύνης είχε την πρόνοια να με-

λετήσσει, σχεδιάσει και ήδη εφαρμόζει.

Είχα την ευκαιρία να αναφερθώ στην ανάγκη αύξησης των θέσεων των δικαστικών λειτουργιών και κάλυψης ενός μεγάλου μέρους των οργανικών κενών των δικαστικών υπαλλήλων. Δεν είναι τυχαίο ότι και στην παρούσα νομοθετική πρωτοβουλία της Κυβέρνησης υπάρχει ρητή πρόβλεψη, ότι αυξάνεται ο αριθμός των οργανικών θέσεων των διοικητικών δικαστών. Επιπλέον στην επόμενη περίοδο των εξετάσεων για την Εθνική Σχολή Δικαστικών Λειτουργιών θα υπάρξει αύξηση των υποψηφίων σπουδαστών.

Είναι, επίσης, βέβαιο ότι χρειάζεται τολμηρή επέμβαση προς την κατεύθυνση να αξιοποιηθούν εθνικούς και κοινοτικούς πόρους, προκειμένου να επιτύχουμε αυτό που αποκαλώ «ψηφιακή δικαιοσύνη».

Στον τομέα της ηλεκτρονικής διοίκησης της δικαιοσύνης και της ηλεκτρονικής διαχείρισης των δικαστικών υποθέσεων, η χώρα έχει βρεθεί πολύ πίσω. Γίνεται τώρα μία συντονισμένη προσπάθεια να επιτύχουμε σε μικρό χρονικό διάστημα, όσα δεν πετύχαμε τα προηγούμενα χρόνια.

Θέλω να γνωρίζετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι η «πρόικα» μου στις 4 Οκτωβρίου του 2009, ήταν μόνο μία σύμβαση χρηματοδοτούμενη από εθνικούς πόρους για τη μαγνητοφώνηση και απομαγνητοφώνηση των δικών στα πολυμελή πρωτοδικεία της χώρας.

Δεν υπήρχε τίποτα άλλο. Αυτήν την ώρα στον τομέα της ψηφιακής δικαιοσύνης έχουν τελειώσει τα τεχνικά δελτία για μία σειρά από δράσεις που εντάχθηκαν στο πρόγραμμα της ψηφιακής σύγκλισης και στο πρόγραμμα της διοικητικής μεταρρύθμισης. Πρόκειται για ρηξικέλευθες και καινοτόμες πρωτοβουλίες.

Αναφέρομαι στην ηλεκτρονική ροή της δίκης και φυσικά στην ηλεκτρονική κατάθεση των δικογράφων. Αντισταθμίστε τι σημαίνει αυτό για την επιτάχυνση στην απονομή της δικαιοσύνης. Είναι η on line σύνδεση της κεντρικής υπηρεσίας του Υπουργείου Δικαιοσύνης με τις αντίστοιχες κεντρικές υπηρεσίες των Υπουργείων Δικαιοσύνης των χωρών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Είναι η ηλεκτρονική διασύνδεση μεταξύ όλων των καταστημάτων κράτησης και η σύνδεση του συνόλου των καταστημάτων κράτησης με την κεντρική υπηρεσία του Υπουργείου Δικαιοσύνης. Αντισταθμίστε τι σημαίνει αυτό για την παροχή των κατάλληλων πληροφοριών που χρειάζεται το Υπουργείο Δικαιοσύνης άλλοι οργανισμοί και οι πολίτες. Η λειτουργία του κεντρικού επισημοτικού συμβουλίου ενάντια στη θυματοποίηση και την εγκληματικότητα των ανηλίκων, καινοτόμος νέος θεσμός ο οποίος επίσης θα υποστηριχθεί στις δράσεις του από το πρόγραμμα διοικητικής μεταρρύθμισης.

Είναι ενδεικτικά τα παραδείγματα που σας δίνω. Δεν έχω το χρόνο, είναι αμελίκτος, να μιλήσω για όλα αυτά. Θα αναλάβω όμως πρωτοβουλία τουλάχιστον την Κοινοβουλευτική Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, Δικαιοσύνης και Τάξης να την ενημερώσω στα θέματα της ψηφιακής δικαιοσύνης.

Σε ό,τι αφορά το νομοσχέδιο θέλω να ευχαριστήσω...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Κύριε Πρόεδρε, πρέπει να μου δώσετε λίγο χρόνο γιατί δεν μίλησα χτες επί της αρχής και περίμενα όλους τους συναδέλφους προκειμένου να δώσω μία συνεκτική και πλήρη απάντηση.

Θέλω να ευχαριστήσω για το νομοσχέδιο αυτό που όπως προείπα είναι αποτέλεσμα επίμονης συλλογικής προσπάθειας, τον Πρόεδρο και τους αντιπροέδρους του Συμβουλίου της Επικρατείας και κάθε μέλος του Συμβουλίου της Επικρατείας που συμμετέχει στον σχηματισμό της ολομέλειας. Το Συμβούλιο της Επικρατείας είχε συστήσει επιτροπή υπό τον Αντιπρόεδρο κ. Αρναούτγου που εισήχθη στην ολομέλεια του Συμβουλίου της Επικρατείας. Έτσι η ολομέλεια κατέληξε στην απόφασή της όπως αυτή αποτυπώνεται στο υπ' αριθμόν 4 πρακτικό του 2010. Πολλές από τις προτάσεις που υιοθέτησε η ολομέλεια του Συμβουλίου της Επικρατείας υιοθετούνται και αποτελούν την πρώτη πηγή εμπνεύσεως του συζητούμενου νομοσχεδίου.

Η δεύτερη ευχαριστία μου απευθύνεται προς την επιτροπή υπό τον Αντιπρόεδρο του Συμβουλίου της Επικρατείας κ. Μενουδάκο, η οποία συγκρότησε σε χρόνο σύντομο μία δέσμη ιδεών για τον εξορθολογισμό και την επιτάχυνση της διοικητικής

δίκης στον πρώτο και το δεύτερο βαθμό. Επίσης, στην πρόταση της νομοπαρασκευαστικής επιτροπής περιλαμβάνονται εξαιρετικές ιδέες, τολμηρές και καινοτόμες.

Επιτρέψτε μου δι' ολίγων να περιγράψω μερικές από αυτές τις προτάσεις που εισηγούμαστε σήμερα.

Θα χρησιμοποιήσω τον όρο «πilotική δίκη», προκειμένου δώκιμα να τον διακρίνουμε από το θεσμό της πρότυπης δίκης, που το πρώτον εισήχθη με το ν.3659 και αφορά την πρωτοβάθμια διοικητική δικαιοσύνη.

Ο θεσμός, λοιπόν, της pilotικής δίκης είναι ένας νεωτερικός θεσμός που θα επιταχύνει καίρια την απονομή της διοικητικής δικαιοσύνης και ταυτόχρονα θα εξασφαλίσει ασφάλεια δικαίου.

Η pilotική δίκη, δεν είναι τίποτα άλλο από την εισαγωγή απευθείας στο Συμβούλιο της Επικρατείας υποθέσεων γενικότερου ενδιαφέροντος, προκειμένου με μία απόφαση το Συμβούλιο της Επικρατείας να κρίνει τέτοιες υποθέσεις, εξασφαλίζοντας ταυτόχρονα ενότητα της νομολογίας. Σε διαφορετική περίπτωση, αν ακολουθούσαμε τη γνωστή διαδρομή, διοικητικά πρωτοδικεία, διοικητικά εφετεία και μετά Συμβούλιο της Επικρατείας, πέραν της καθυστέρησης, εξακολουθούσαμε να αντιμετωπίζουμε φαινόμενα αντινομίας στις αποφάσεις των δικαστηρίων που δημιουργούν ανασφάλεια δικαίου. Πρωτοποριακός θεσμός!

Δεύτερον, διαμορφώνουμε ένα είδος συγκεντρωτικού ελέγχου της αντισυνταγματικότητας των νόμων. Εξακολουθώ να πιστεύω στην αρχή του διάχυτου ελέγχου της αντισυνταγματικότητας των νόμων. Η αρχή του διάχυτου ελέγχου ακριβέστερα της αντισυνταγματικότητας των νόμων δεν ακυρώνεται.

Διαμορφώνουμε, όμως, παράλληλα το θεσμό του συγκεντρωτικού ελέγχου της αντισυνταγματικότητας των νόμων από το Συμβούλιο της Επικρατείας, προκειμένου μία ώρα αρχύτερα να εξασφαλίζεται ασφάλεια δικαίου με την κρίση του.

Μ' αυτόν τον τρόπο, ταχέως και αποτελεσματικά, κρίνονται θέματα αντισυνταγματικότητας, τα οποία αν καλούνταν να κρίνουν δικαστήρια του πρώτου ή του δεύτερου βαθμού, θα αντιμετωπίζαμε και πάλι υπέρμετρες καθυστερήσεις και ανασφάλεια δικαίου.

Ενισχύουμε το θεσμό της πρότυπης δίκης. Προηγουμένως αντιδιέστειλα το θεσμό της πρότυπης δίκης από την pilotική δίκη. Η pilotική δίκη αφορά το Συμβούλιο της Επικρατείας, ενώ η πρότυπη δίκη αφορά στους δύο πρώτους βαθμούς δικαιοδοτικής κρίσης.

Είναι ένας θεσμός που εισήχθη με το ν.3659. Την πρότυπη δίκη καθόριζε με απόφασή του μόνο ο γενικός επίτροπος των διοικητικών δικαστηρίων. Για θέματα κοινωνικής σπουδαιότητας θα ήταν δυνατόν με αμετάκλητο τρόπο, υπαγόμενη τέτοια υπόθεση στο θεσμό της πρότυπης δίκης, να κρίνεται από το διοικητικό πρωτοδικείο ή εφετείο. Δεν ευνοήθηκε, όμως, ο θεσμός γιατί μόνο ο γενικός επίτροπος των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων δεν αρκούσε.

Τώρα δίνουμε τη δυνατότητα ο θεσμός της πρότυπης δίκης να κινείται και μετά από πρωτοβουλία των διαδίκων, του Υπουργού των Οικονομικών ή του διευθύνοντος το δικαστήριο. Μ' αυτόν τον τρόπο σημαντικές υποθέσεις μπορούν να δικάζονται με οριστικό τρόπο, από τα διοικητικά μας δικαστήρια.

Σημαντική ενίσχυση στον εξορθολογισμό και την επιτάχυνση της διοικητικής δίκης θα δώσει η ιδέα των μονομελών διοικητικών εφετείων. Απελευθερώνουμε μεγάλο αριθμό δικαστικών λειτουργιών, προκειμένου να κρίνουν υποθέσεις οι οποίες μέχρι σήμερα κρίνονται από τριμελείς συνθέσεις.

Σκεφθείτε, σας παρακαλώ ότι η αποτελεσματική προστασία του πολίτη έχει σχέση και με τους περιορισμούς στις αυθαιρεσίες του ελληνικού δημόσιου. Το ελληνικό δημόσιο, κατ' αντιστροφή με όσα υπερασπίστηκαν ορισμένοι εκ των συναδέλφων, μέχρι σήμερα, εξαντλούσε όλα τα ένδικα μέσα και βοηθήματα. Καθυστερούσε στην αποστολή φακέλων, που αφορούν συγκεκριμένη υπόθεση, χωρίς καμμία συνέπεια. Αποτέλεσμα, να συσσωρεύονται υποθέσεις γιατί το ελληνικό δημόσιο δεν τηρούσε την υποχρέωσή του εγκαίρως να δίδει στο διοικητικό πρωτοδικείο ή στο διοικητικό εφετείο σχηματισμένο φάκελο για συγκεκριμένη διοικητική διαφορά.

Σήμερα, ο νομοθέτης επεμβαίνει με αποφασιστικότητα για την

καλύτερη παροχή έννομης προστασίας στον πολίτη, περιορίζοντας τις αυθαιρεσίες του ελληνικού δημοσίου. Μην υποτιμάτε τη διάταξη, η οποία εξορθολογίζει τις προθεσμίες εντός των οποίων πρέπει η διοίκηση, να παραδίδει ολοκληρωμένο φάκελο, σχετικά με συγκεκριμένη διοικητική διαφορά. Μην υποτιμάτε την πρόβλεψη μας, ότι επιβάλλεται χρηματικό πρόστιμο, στη διοικητική υπηρεσία, η οποία δεν θα συμμορφώνεται προς την απαίτηση να σχηματίζεται εγκαίρως ο διοικητικός φάκελος.

Άλλη τομή, άλλη ιδέα, η οποία βοηθάει στην επιτάχυνση και στον εξορθολογισμό: Σήμερα, το ελληνικό δημόσιο μπορεί να στρέφεται κατά αποφάσεων δικών του οργάνων. Δικά του όργανα, τα οποία εξέδωσαν αποφάσεις μετά από διοικητική προσφυγή. Σε ορισμένους δε οργανισμούς κοινωνικής ασφάλισης είχαμε το παράδοξο φαινόμενο, η διοίκηση να στρέφεται κατά αποφάσεων άλλων οργάνων του ιδίου ασφαλιστικού φορέα, οργάνων που εξέδωσαν απόφαση μετά από ενδικοφανή προσφυγή. Το αποτέλεσμα είναι να υπάρχει μία δαιδαλώδης, χρονοβόρα διαδικασία, μία πολυτέλεια δικαιωμάτων του ελληνικού δημοσίου. Αυτά όλα καταργούνται. Δεν μπορεί πλέον το δημόσιο ή οργανισμοί κοινωνικής ασφάλισης να στρέφονται κατά αποφάσεων δικών τους οργάνων, που είναι αποτέλεσμα διοικητικής προσφυγής ή ενδικοφανούς προσφυγής.

Επίσης, ορισμένες υποθέσεις -όπως η ανάκληση αδειών εγκατάστασης για συγκεκριμένα επαγγέλματα ή η αφαίρεση συντάκτων - που απασχολούσαν μέχρι τώρα σε πλήρη συνθέση δικαστήρια, θα μπορούν να κρίνονται με αποφάσεις του προέδρου του οικείου δικαστηρίου, προκειμένου να είναι σύντομη η απονομή δικαιοσύνης.

Όσα σας αναφέρω είναι ορισμένα από τα μέτρα, τα οποία περιλαμβάνονται στο συζητούμενο νομοσχέδιο.

Θα μείνω, λίγο, στην αρχή του άρθρου 12 για το «φίλτρο διαλογής», γιατί έγινε πολύ συζήτηση. Είχα την ευκαιρία και χθες, κατά τη συζήτηση επί της αρχής, να επισημάνω ότι τα περισσότερα ανώτατα δικαστήρια, τα ανώτατα ακυρωτικά δικαστήρια στην Ευρώπη, έχουν προ πολλού επιλέξει φίλτρα διαλογής, ώστε να μη σωρεύονται αιτήσεις αναιρέσεως και εφέσεις που δεν έχουν καμμία τύχη. Ένας πολίτης έχει δεχθεί έννομη προστασία σε πρώτο βαθμό, σε δεύτερο βαθμό και είναι επαρκής αυτή η προστασία.

Για να εξαντλήσει, παρ' ότι δεν δικαιώθηκε, μέχρι το τέλος τα ένδικα μέσα και βοηθήματα, προσφεύγει και στο Συμβούλιο της Επικρατείας. Πολλές από αυτές τις αιτήσεις αναιρέσεως και εφέσεις είναι προδήλως προπετείς, είναι προδήλως αβάσιμες. Έτσι, λοιπόν, σωρεύονται οι υποθέσεις, χωρίς να υπάρχει ένας νομοθετικός περιορισμός των αιτήσεων αναιρέσεως και εφέσεων.

Αυτό το φίλτρο διαλογής επιχειρεί μέσω του νομοθετικού περιορισμού που προβλέπεται στο άρθρο 12: να υπάρχει ένα σαφές κριτήριο προκειμένου να εισαχθεί υπόθεση που έχει ήδη προηγουμένως κριθεί σε δύο βαθμούς δικαιοδοσίας. Κριτήριο είναι αν δεν υπάρχει προηγουμένη νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας ή αν η εκδοθείσα απόφαση έρχεται σε ευθεία σύγκρουση με τη νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας. Φυσικά περιλαμβάνονται και οι ανέκκλητες αποφάσεις διοικητικών δικαστηρίων.

Όμως, δεν είναι λογικό να τοποθετηθεί ένα φίλτρο διαλογής προκειμένου το Συμβούλιο της Επικρατείας να επιτελέσει την αποστολή του; Διότι, αν και η πρωτόδικη και η δευτεροβάθμια απόφαση είναι σύμφωνη με τη νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας, ποιος ο λόγος να κριθεί εκ νέου από το Συμβούλιο της Επικρατείας, το συγκεκριμένο θέμα;

Εάν, όμως, έχουμε σύγκρουση, τότε έχει ενδιαφέρον ότι το Συμβούλιο της Επικρατείας θα αναλάβει, μετά από αίτηση αναιρέσεως ή έφεση, να κρίνει τη συγκεκριμένη υπόθεση και ενδεχομένως να υιοθετήσει την διαφορετική άποψη που εξεφράσθη κατά το δεύτερο βαθμό και έτσι να αλλάξει η νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Δεν θα καθυστερήσω, κύριε Πρόεδρε.

Σε ό,τι αφορά τις φορολογικές διαφορές είχα την ευκαιρία χθες να παράσχω διευκρινήσεις. Στις φορολογικές, τελωνειακές

και δασμολογικές διαφορές, θεωρώ ότι τα πράγματα είχαν οδηγηθεί σε υπέρμετρη προστασία του ενός εκ των διαδίκων και σε υπέρμετρη δυσκολία του ελληνικού δημοσίου.

Δίνουμε τη δυνατότητα να εξορθολογιστεί το σύστημα της παρεχόμενης αναστολής σε περίπτωση ανεπανόρθωτης βλάβης του διαδίκου ή αν η αίτηση αναστολής είναι προδήλως βάσιμη. Για μια διαφορά η οποία πρόκειται να κριθεί σε δεύτερο βαθμό επιβάλλεται η υποχρέωση, αν ο διάδικος χάσει σε πρώτο βαθμό τη δίκη, να καταβάλλει το 50% της οφειλόμενης υποχρέωσής του. Μέχρι εκείνη την ώρα δεν έχει πληρώσει απολύτως τίποτα.

Αυτό που συμβαίνει σήμερα είναι ότι διάφοροι οφειλέτες ή παραβάτες δεν καταβάλλουν τίποτα στο δημόσιο παρά την παρέλευση πολλών χρόνων.

Στις υποθέσεις πάνω από 150.000 ευρώ η διαφορά κρίνεται σε πρώτο και τελευταίο βαθμό στα εφετεία. Γιατί; Διότι η νομολογία του Δικαστηρίου Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων έχει κρίνει ότι τα ανώτερα δικαστήρια παρέχουν απολύτως επαρκείς εγγυήσεις για ορθή κρίση και δίκαιη δίκη.

Η εκδίκαση σε πρώτο και δεύτερο βαθμό επιτρέπεται για τις υποθέσεις κάτω των 150.000 ευρώ. Δεν θα μπορούσαν σε πρώτο και τελευταίο βαθμό να κρίνουν τα διοικητικά πρωτοδικεία υποθέσεις κάτω των 150.000 ευρώ, διότι κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων δεν παρέχονται, όπως στα ανώτερα δικαστήρια, οι ίδιες εγγυήσεις.

Ο Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού αναρωτήθηκε αν όλο αυτό το κανονιστικό πλαίσιο δυσκολεύει τις επενδύσεις ή μάλλον θεώρησε ως δεδομένο ότι δυσκολεύει τις επενδύσεις. Μα οι ρυθμίσεις του νομοσχεδίου αυτού δεν έχουν καμμία απολύτως σχέση με τις επενδύσεις. Πρόκειται, για φορολογικές, τελωνειακές και δασμολογικές υποθέσεις, για διαφορές οι οποίες δεν σχετίζονται με το επενδυτικό πλαίσιο ή με την επενδυτική πρωτοβουλία.

Ένας επενδυτής δεν έχει μπροστά του το φάσμα της επιβολής ενός προστίμου για φορολογικούς, τελωνειακούς ή δασμολογικούς λόγους. Ένας επενδυτής θέλει να δει να λειτουργεί η διοικητική γραφειοκρατία σύντομα και αποτελεσματικά και ενδεχομένως, αν κριθεί διαφορά μεταξύ αυτού και του ελληνικού δημοσίου, τότε να υπάρξει γρήγορη κρίση, ώστε να ενισχυθεί στην προσπάθειά του να επενδύσει.

Αν ο Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού αμφισβητεί το Συμβούλιο της Επικρατείας, ειδικά την προσυμβατική προστασία που παρέχει, τότε του υπενθυμίζουν ότι πολύ πρόσφατα, κατά την υιοθέτηση οδηγίας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής - οδηγία για τη δικαστική προστασία των συμβάσεων του δημοσίου - η αρμοδιότητα μεταφέρθηκε στα οικεία διοικητικά εφετεία. Άρα, δεν έχει κανένα λόγο να ανησυχεί ο Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού για την πιθανή κρίση του Συμβουλίου της Επικρατείας, τα μέλη του οποίου χαρακτήρισε με άκομψο τρόπο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Αν έχετε την καλοσύνη, κύριε Υπουργέ, τελειώνετε.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Θα μπορούσα να σκεφτώ την ιδέα που πρότειναν ορισμένοι συνάδελφοι να δώσουμε κίνητρα στο δεύτερο βαθμό. Η αυτόματη αντίδρασή μου, όμως είναι η εξής: Αν έχουμε πρόστιμο το οποίο οφείλεται σε πλαστά και εικονικά τιμολόγια, θα του δώσουμε το κίνητρο των μη προσυμμετρήσεων, προκειμένου να μην ασκήσει το ένδικο μέσο της εφέσεως; Ας προβληματιστούμε λίγο παραπάνω!

Καταλήγω, εκφράζοντας, κύριε Πρόεδρε, τις ευχαριστίες μου στο σύνολο των συναδέλφων που είτε συμφωνώντας είτε διαφωνώντας με τις διατάξεις του συζητούμενου νομοσχεδίου προσέφεραν με τις ιδέες τους και τις προτάσεις τους.

Θέλω να ευχαριστήσω για άλλη μια φορά όλους τους συναδέλφους και να τους καλέσω με την ίδια επιμέλεια να συμμετάσχουμε και στα άλλα δύο νομοσχέδια που συζητούνται τις επόμενες μέρες για τη διαμεσολάβηση σε αστικές και εμπορικές

υποθέσεις και για τον εξορθολογισμό στην απονομή της ποινικής δικαιοσύνης, τρία νομοσχέδια που αποτελούν μία πρώτη δέσμη παρεμβάσεων για τον εξορθολογισμό και την επιτάχυνση στην απονομή εν γένει της δικαιοσύνης.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον Υπουργό Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας, κ. Κωνσταντίνος Τζαβάρας, για οκτώ λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Ευχαριστώ κύριε Πρόεδρε.

Ευθύς εξαρχής θα ήθελα να καταθέσω τις αντιρρήσεις τις οποίες με πολύ ευστοχία και επιστημονική επάρκεια ανέπτυξε από το Βήμα ο εισηγητής μας και καθηγητής, κ. Παυλόπουλος και να επαναλάβω ότι από την πλευρά της Νέας Δημοκρατίας δεν ψηφίζουμε τις διατάξεις των άρθρων 9,20,22,34,45 και 49.

Σπεύδω να τοποθετηθώ αμέσως στα ζητήματα τα οποία αναπτύχθηκαν στο πλαίσιο ενός πολύ γόνιμου διαλόγου κατά τη σημερινή συζήτηση του υπό ψήφιση νομοσχεδίου.

Πράγματι οι επιστημονικές του Προέδρου του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού μπορεί να μην είχαν την εμβρίθεια μίας επιστημονικής έρευνας, πλην όμως έδωσαν το μέτρο με το οποίο θα πρέπει η Βουλή να προσεγγίζει και να επεξεργάζεται τις προτάσεις που έρχονται και αποτελούν διεκδικήσεις επαγγελματικών κατηγοριών, έστω κι αν αυτές ασχολούνται με πολύ υψηλό κύρος και πολύ μεγάλη επάρκεια με το δικαιοδοτικό έργο της πολιτείας.

Γιατί – επαναλαμβάνω, το είπα χτες και θα το πω και σήμερα- η δικαιοσύνη είναι ανεξάρτητη και πρέπει να είναι ανεξάρτητη, αλλά δεν είναι αυτόνομη μέσα στη διάταξη του άρθρου 26 του Συντάγματος, που υιοθετεί την αρχή της διάκρισης των εξουσιών, τους νόμους τους συζητά και τους ψηφίζει η Βουλή μετά από νομοθετική πρωτοβουλία η οποία εκδηλώνεται με συγκεκριμένους τρόπους.

Δεν θεωρώ ότι αποτελεί επιτυχία τρόπο νομοθέτησης η υιοθέτηση προτάσεων που έρχεται από δικαστικά σώματα, έστω κι αν αυτά έχουν καταξιώσει με τη δραστηριότητά τους ή με την αίγλη και το συμβολικό κεφάλαιο που έχουν συσσωρεύσει πέριξ αυτών.

Όσον αφορά, λοιπόν, το Συμβούλιο της Επικρατείας, εν μέρει θα συμφωνήσω με τον Πρόεδρο του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, γιατί πράγματι εδώ, κύριε Υπουργέ, και μάλιστα ειδικά από τις διατάξεις του άρθρου 1 και του άρθρου 12 διαβλέπω και διακρίνω ότι προσπαθεί -και ήδη το πέτυχε- το Συμβούλιο της Επικρατείας, να διεισδύσει και να επιβάλει στο νομοθετικό έργο αρχές και ρυθμίσεις, οι οποίες δεν έχουν να κάνουν με την εξορθολογική προσπάθεια που κάνετε στις διαδικασίες της απονομής δικαιοσύνης στον τομέα της διοικητικής δίκης, αλλά στην ανακούφιση από κόπους, ενέργειες, ή δικαστικές προσπάθειες από εκείνους οι οποίοι κατά το άρθρο 26 του Συντάγματος έχουν την αρμοδιότητα να δικαιοδοτούν και στα θέματα που έχουν σχέση με την επίλυση διοικητικών διαφορών.

Πιο πολύ με εντυπωσιάζει το γεγονός ότι σε τέτοιου είδους νομοθετήματα θα πρέπει τουλάχιστον να λαμβάνεται η πρόνοια, ώστε να περιφρουρείται το νομικό πολιτισμικό παράδειγμα στο οποίο ανήκει η επιστήμη μας και η πολιτεία μας.

Θεωρώ, λοιπόν, ότι η μεταφύτευση θεσμών, όπως είναι η πρότυπη δίκη, ή όπως ορθά επισήμανε ο κ. Παυλόπουλος, ο θεσμός του κριθέντος ζητήματος ή του προηγούμενου, που, πράγματι, οδηγούν στο να αποδεχθούμε λύσεις που αλλοιώνουν τα δογματικά θεμέλια του δικαίου μας συστήματος και μας οδηγούν στο να αποδεχθούμε τη νομολογία όχι ως πηγή δικαίου, αλλά ως διαμόρφωση δικαίου, θεωρώ ότι αποτελεί ένα ζήτημα για το οποίο πρέπει να προβληματιστούμε. Κι αν βεβαίως χρειάζεται να πάρουν κάποιες αποφάσεις, ώστε αυτά τα ζητήματα κι αυτές οι ρυθμίσεις να μας οδηγήσουν σε λύσεις που ουσιαστικά περιορίζουν τις εισροές υποθέσεων στο Συμβούλιο της Επικρατείας, αυτό να μην το κάνουμε με τον τρόπο που –επαναλαμβάνω- μας οδηγεί στο να υιοθετήσουμε λύσεις που δεν είναι συμβατές με τα θεμέλια του δικαίου μας συστήματος.

Όμως, αυτό που με εντυπωσιάζει πιο πολύ είναι ότι στη διάταξη του άρθρου 6 η ολομέλεια του Συμβουλίου της Επικρατείας

μαζί με τις προτάσεις που κάνει για να ανακουφίσει το ανώτατο αυτό δικαστήριο από το φόρτο των αδικαστων υποθέσεων, φτάνει μέχρι του σημείου να ζητήσει την αλλαγή ουσιαστικά του θεσμού του εισηγητή δικαστή, αυτού του θεσμού που θεωρώ –και δεν το λέω μόνο εγώ, αλλά η συντριπτική πλειοψηφία των νομικών αυτής της χώρας- ότι αποτέλεσε το σημείο της διάκρισης, το σημείο της δικαστικής αίγλης αυτού του ανωτάτου δικαστηρίου.

Και όχι μόνο αυτό, αλλά ήταν τόσο επιτυχημένος αυτός ο θεσμός, ώστε να έχει υιοθετηθεί και στις δίκες που γίνονται ενώπιον του Ανωτάτου Ειδικού Δικαστηρίου. Όμως, θα πρέπει να το θυμηθούμε και στο πλαίσιο της λεγόμενης «Ραμόνας» «Πολιτικής Δικονομίας», αυτής της ενδιάμεσης πολιτικής δικονομίας που είχε ισχύσει πριν από τον Κώδικα της Πολιτικής μας Δικονομίας, που σήμερα ισχύει και όπου εκεί πραγματικά υπήρχε ο θεσμός του εισηγητή δικαστή.

Ο εισηγητής δικαστής ήταν ο δικαστής που στο πλαίσιο της προδικασίας επέλυε όλα τα ζητήματα, συγκέντρωνε το αποδεικτικό υλικό και βρισκόταν σε ένα δημιουργικό διάλογο με τους νομικούς παραστάτες. Έτσι, λοιπόν, η δικαστική απόφαση ερχόταν μετά από μία ώριμη ανταλλαγή απόψεων στο πλαίσιο ενός επιστημονικού διαλόγου που βεβαίως είχε πάρα πολύ ευεργετικά και θετικά αποτελέσματα.

Αυτή, λοιπόν, την αρχή που θεμελιώνει την ευθυδικία, αυτήν την αρχή του εισηγητή δικαστή, που διασφαλίζει τις ορθές αποφάσεις, το ίδιο το Συμβούλιο της Επικρατείας την παραμερίζει μόνο και μόνο για να απαλλάξει τα μέλη του από την αυτονόητη υποχρέωση που έχουν -όχι μόνο μ' αυτόν το νόμο, αλλά και ευρύτερα από το Σύνταγμα- να αιτιολογούν με αιτιολογία η οποία πρέπει να είναι ειδική και εμπεριστατωμένη όλες τις πράξεις και τις αποφάσεις τους.

Και τι πιο δημιουργικό από το να ακούει σε δημόσια συνεδρίαση ο διάδικος ή οι διάδικοι τους νομικούς λόγους, για τους οποίους ο εισηγητής προτείνει στο συλλογικό δικαστικό σχηματισμό την αποδοχή ή την απόρριψη του αιτήματος για την παροχή της δικαστικής προστασίας.

Θεωρώ ότι είναι πολύ ατυχής αυτή η ρύθμιση. Θεωρώ ότι πράγματι –και επιτρέψτε μου να χρησιμοποιήσω αυτήν την έκφραση- «μαζί με τα παλιόνερα, πετάει και το μωρό» και ουσιαστικά μας στερεί από την επιτυχημένη λειτουργία ενός θεσμού, που κατά γενική παραδοχή και ομολογία είχε, πράγματι, αποδώσει πάρα πολύ.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Εγώ όμως, κύριε Υπουργέ, ακούγοντάς σας να μιλάτε για «ψηφιακή δικαιοσύνη», θα ήθελα να πω ότι ουσιαστικά ως προς την έννοια της «ψηφιακής δικαιοσύνης» θεωρώ ότι οι εξηγήσεις που δώσατε ήταν ανεπαρκείς, ώστε να μου διασκεδαστούν και οι άσχημες εντυπώσεις που δημιουργήθηκαν όταν σας άκουσα να μιλάτε γι' αυτήν την έκφραση, γιατί, πράγματι, πίστεψα πλέον ότι αυτή η διάταξη του άρθρου 1, σε συνδυασμό με τη διάταξη του άρθρου 12, ουσιαστικά δεν οραματίζονται τίποτα άλλο πέρα από το «δικαστή κομπούτερ», αυτόν το δικαστή που θα του βάζεις συγκεκριμένα και τυποποιημένα δεδομένα και θα βγάζει από την άλλη μεριά συγκεκριμένες και τυποποιημένες αποφάσεις.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ**)

Αυτό θεωρώ ότι είναι το τέλος της δικαιοσύνης, είναι η αποθέωση του δικαστικού εργαλειακού λόγου. Και αναφέρομαι στη γνωστή διάκριση που κάνει ο Χάμπερμας μεταξύ εργαλειακού και επικοινωνιακού λόγου. Διότι, πράγματι, μ' αυτό το σχέδιο νόμου σε εκείνες τουλάχιστον τις κραυγαλέες περιπτώσεις τις οποίες επισήμανε ο εισηγητής μας, αυτό που υιοθετεί σήμερα η Βουλή είναι η καθαρά εργαλειακή αντίληψη που έχει το Συμβούλιο της Επικρατείας για την απονομή της δικαιοσύνης και σ' αυτήν ακριβώς την εκδοχή της εγώ προσωπικά είμαι αντίθετος.

Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Τζαβάρα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι παρακολουθούν τη συνεδρίασή μας από τα άνω

δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, σαράντα έξι μαθητές και μαθήτριες και τρεις εκπαιδευτικοί-συνοδοί τους από το 4ο Γυμνάσιο Λιβαδειάς «Πλουταρχείο».

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει δι' ολίγον ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, κ. Χαράλαμπος Καστανίδης.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Σας ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Θα ήθελα να κάνω την προσθήκη πολύ συντόμου εδαφίου στην τροπολογία με γενικό αριθμό 247 και ειδικό αριθμό 29, που κατέθεσα μαζί με το συνάδελφο κ. Παπακωνσταντίνου και αφορά την αποζημίωση για την υπερωριακή απασχόληση, τις εξαιρέσιμες ημέρες και τις νυχτερινές ώρες.

Έτσι, λοιπόν, στο τέλος της τροπολογίας με γενικό αριθμό 247

και με ειδικό αριθμό 29 προστίθεται εδάφιο που έχει ως εξής: «Η ισχύς του άρθρου αυτού αρχίζει από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.»

Έτσι συνδυάζεται με το ακροτελεύτιο άρθρο, που προβλέπει την έναρξη ισχύος των διατάξεων του παρόντος νόμου από την 1η Ιανουαρίου 2011, εκτός από τις επιμέρους διατάξεις που η εφαρμογή τους αρχίζει όπως ορίζουν αυτές οι διατάξεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Παρακαλώ η προσθήκη αυτή να καταχωριστεί στα Πρακτικά και να διανεμηθεί στους Βουλευτές.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Μάλιστα, κυρία Πρόεδρε.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων κ. Χαράλαμπος Καστανίδης καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα προσθήκη, η οποία έχει ως εξής:

ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΑ ΠΡΟΣΘΗΚΗ

ΣΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

«ΕΞΟΡΘΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΩΝ
ΚΑΙ ΕΠΙΤΑΧΥΝΣΗ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΔΙΚΗΣ
ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ»

ΑΡΘΡΟ...

Η αποζημίωση για υπερωριακή απασχόληση κατά τις Κυριακές και
εξαιρέσιμες ημέρες και νυκτερινές ώρες, των μηνών Μαρτίου, Απριλίου, Μαΐου,
Ιουνίου 2010, που οφείλεται στους υπαλλήλους των καταστημάτων κράτησης,
καταβάλλεται εντός του έτους 2010 από τις εγγεγραμμένες πιστώσεις, του Τακτικού
Προϋπολογισμού έτους 2010. *Η ιεράς των άρθρων αυτής λήξη δεν τη
συνοδεύει την παρόντος νόμον στην Εμπειρία της Συντακτικής.*

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Την προτεινομένη ρύθμιση επιβάλλει η ανάγκη κάλυψης της νυχτερινής
εργασίας και της εργασίας Κυριακών και λοιπών εξαιρέσιμων ημερών, των
υπαλλήλων των καταστημάτων κράτησης, κατά το χρονικό διάστημα από την 1^η
Μαρτίου έως την 30^η Ιουνίου 2010, επειδή η απόφαση κατανομής τους για το πρώτο
εξάμηνο του 2010 καταργήθηκε την 1^η Μαρτίου 2010 με την παρ. 4 του άρθρου 6 του
ν. 3833/2010. Η νέα απόφαση εκδόθηκε στις 31 Ιουλίου 2010, έχοντας αναδρομική
ισχύ ενός μήνα και, ως εκ τούτου, δεν είναι δυνατή η αποπληρωμή δεδουλευμένων

ωρών των υπαλλήλων των καταστημάτων κράτησης για τη ρυθμιζόμενη με την παρούσα περίοδο.

¹⁸
Αθήνα, Νοεμβρίου 2010

ΟΙ ΠΡΟΤΕΙΝΟΝΤΕΣ

Γ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Χ. ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ

ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

Αριθμ. | Φαν. 247
Ειδ. 29
Κατατέθηκε σήμερα στις 11/12/2010 και ώρα 12:00
α. α. ο Δ/ντής Νομ. Υπ. Υπ. Υπ.
Χ. Καστανίδης
Γ. Παπακωνσταντίνου

ΓΕΝΙΚΟ ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Αριθμ. 194 / 19 / 2010

ΕΚΘΕΣΗ

Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους
(άρθρο 75 παρ. 2 του Συντάγματος)

Επί τροπολογίας στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων «Εξορθολογισμός διαδικασιών και επιτάχυνση της διοικητικής δίκης και άλλες διατάξεις».

Με τις διατάξεις της υπόψη τροπολογίας, ορίζεται ότι, η αποζημίωση για υπερωριακή απασχόληση κατά τις Κυριακές και εξαιρέσιμες ημέρες και νυκτερινές ώρες των μηνών Μαρτίου – Ιουνίου 2010, που οφείλεται στους υπαλλήλους καταστημάτων κράτησης, καταβάλλεται εντός του έτους 2010, από τις εγγεγραμμένες πιστώσεις του τακτικού προϋπολογισμού του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

Από τις προτεινόμενες διατάξεις προκαλείται, σε βάρος του κρατικού προϋπολογισμού, εφάπαξ συνολική δαπάνη ύψους **2.000.000 ΕΥΡΩ** περίπου, από την κατά τα ανωτέρω καταβολή αποζημίωσης στους υπαλλήλους καταστημάτων κράτησης.

Αθήνα, 19 Νοεμβρίου 2010

Η Γενική Διευθύντρια κ.α.α.

Ελένη Θαλασσινάκη

ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

(άρθρο 75 παρ. 3 του Συντάγματος)

Επί τροπολογίας στο σχέδιο νόμου «Εξορθολογισμός διαδικασιών και επιτάχυνση της διοικητικής δίκης και άλλες διατάξεις».

Από τις διατάξεις της προτεινόμενης τροπολογίας προκαλείται σε βάρος του κρατικού προϋπολογισμού εφάπαξ συνολική δαπάνη ύψους **2.000.000 ΕΥΡΩ** περίπου, από την καταβολή αποζημίωσης για υπερωριακή απασχόληση κατά τις Κυριακές και εξαιρέσιμες ημέρες και νυκτερινές ώρες των μηνών Μαρτίου – Ιουνίου 2010 που οφείλεται στους υπαλλήλους καταστημάτων κράτησης.

Η ανωτέρω δαπάνη θα αντιμετωπισθεί από τις εγγεγραμμένες πιστώσεις του τακτικού προϋπολογισμού, τρέχοντος οικονομικού έτους του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (Ε.Φ. 17-310 ΚΑΕ 0500).

Αθήνα, 19 Νοεμβρίου 2010

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

**ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ**

Γ.ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Χ.ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ

ΕΙΔΙΚΗ ΤΡΟΠΟΛ.ΥΠΑΔΚ ΚΤ

**ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ ΣΥΝΕΠΕΙΩΝ
ΡΥΘΜΙΣΕΩΝ**

ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΗΣ ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΑΣ

**ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ: ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ
ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ**

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ: : ΚΥΡ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

ΥΠΗΡΕΣΙΑ: ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ

ΘΕΣΗ / ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑ: ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΣ

ΤΗΛΕΦΩΝΟ: 2107705186

E-MAIL: MINJUST@JUSTICE.GR

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ:

ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΑ-ΠΡΟΣΘΗΚΗ ΣΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ
«ΕΞΟΡΘΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΤΑΧΥΝΣΗ ΤΗΣ
ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΔΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ»

ΠΕΡΙΛΗΠΤΙΚΗ ΑΝΑΦΟΡΑ

ΣΤΟ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΣ ΑΞΙΟΛΟΓΟΥΜΕΝΗΣ ΡΥΘΜΙΣΗΣ:

Κάλυψη της νυχτερινής εργασίας και εργασίας Κυριακών και
λοιπών εξαιρέσιμων ημερών των υπαλλήλων των Καταστημάτων
Κράτησης κατά το χρονικό διάστημα από 1 Μαρτίου έως 30
Ιουνίου 2010.

ΠΕΡΙΛΗΠΤΙΚΗ ΑΝΑΦΟΡΑ

**ΣΕ ΑΛΛΕΣ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΠΟΥ ΤΥΧΟΝ ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ ΣΤΟ
ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΟ ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ:**

1.
2.
3.

στους υπαλλήλους των Καταστημάτων Κράτησης θα καταβληθεί από τις εγγεγραμμένες πιστώσεις του τακτικού προϋπολογισμού του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

4. Συνέπειες στην κοινωνία και στους πολίτες

4.1. Αναφέρατε τις προσδοκώμενες συνέπειες της προτεινόμενης ρύθμισης στην κοινωνία γενικά και στις επηρεαζόμενες κοινωνικές ομάδες ειδικά

Η προτεινόμενη τροπολογία αφορά στην καταβολή δεδουλευμένης εργασίας στους υπαλλήλους των Καταστημάτων Κράτησης.

5. Συνέπειες στο φυσικό και πολιτιστικό περιβάλλον

5.1. Περιγράψτε ξεχωριστά και αναλυτικά τις αναμενόμενες συνέπειες της αξιολογούμενης ρύθμισης για τη βιώσιμη ανάπτυξη, τη βελτίωση της ποιότητας του περιβάλλοντος και τη μείωση των περιβαλλοντικών κινδύνων

Δεν έχει εφαρμογή

6. Συνέπειες στη Δημόσια Διοίκηση και την άπονομή της Δικαιοσύνης

6.1. Περιγράψτε ξεχωριστά και αναλυτικά τις αναμενόμενες συνέπειες της αξιολογούμενης ρύθμισης για τη βελτίωση της λειτουργίας και της αποδοτικότητας της Δημόσιας Διοίκησης

Δεν έχει εφαρμογή

7. Νομιμότητα

7.1 Αναφέρατε το πλαίσιο διατάξεων του Συντάγματος στο οποίο ενδεχομένως εντάσσεται η προτεινόμενη ρύθμιση.

8. Αρμοδιότητα

8.1. Αναφέρατε τα υπουργεία που είναι συναρμόδια για τον σχεδιασμό και την προώθηση της αξιολογούμενης ρύθμισης, αιτιολογώντας ειδικά τους λόγους συναρμοδιότητας

-Υπουργείο Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων

-Υπουργείο Οικονομικών

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Το λόγο έχει ο κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ κ. Θεόδωρος Δρίτσας.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε. Θα χρησιμοποιήσω πολύ λιγότερο από το χρόνο μου, γιατί χθες μας δόθηκε η ευκαιρία να εκθέσουμε τις απόψεις μας επ' αυτού του νομοσχεδίου συνολικά και ειδικότερα.

Ήθελα μόνο να επισημάνω ένα ζήτημα που προέκυψε κυρίως από τη σημερινή συζήτηση και που νομίζω ότι πρέπει να επισημανθεί, γιατί φαίνεται να αποτυπώνει μια κατεύθυνση που βρίσκεται σε εξέλιξη, την κατεύθυνση υποβάθμισης του ρόλου και του κύρους του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Ακούσαμε κριτικές, όπως ότι το Συμβούλιο της Επικρατείας είναι πολύ συγκεντρωτικό και ότι με αυτό το σχέδιο νόμου συγκεντρώνει υπερεξουσίες. Επειδή στη χώρα μας όλοι γνωρίζομαστε και όλοι γνωρίζουμε, ξέρουμε πάρα πολύ καλά ότι η δικαιοσύνη γενικώς σπανιότατα έχει αναδειχθεί σε θεσμό προστασίας των πολιτών, καταφύγιο για τα δικαιώματά τους. Αυτή είναι η γενική εικόνα της ελληνικής κοινωνίας για τη δικαιοσύνη. Οι Έλληνες πολίτες δεν θεωρούν τη δικαιοσύνη καταφύγιο για τα δικαιώματά τους για πολλούς και διάφορους λόγους.

Εξάιρεση σε αυτόν τον κανόνα αποτελεί το Συμβούλιο της Επικρατείας για μια σειρά από ζητήματα και όχι μόνο για τα περιβαλλοντικά. Τόσο ως πολλές όσο και ως κινήματα πολιτών, ως δήμοι που παλεύουν να είναι κοντά στους δημότες τους, το Συμβούλιο της Επικρατείας με την πλούσια νομολογία του και την ανοικτή δημόσια διαφανή, δημοκρατική του παράδοση έχει πραγματικά καταξιωθεί στη συνείδηση των Ελλήνων πολιτών ως καταφύγιο όχι μόνο στενά εναντίον των αυθαιρεσιών του κράτους αλλά και ευρύτερα υπεράσπισης των πολιτών, που αδυνατούν να ανταποκριθούν μόνοι τους στις πιέσεις που ασκούνται από την οικονομική ολιγαρχία και από τη δυνατότητα που έχουν να ισχυρά οικονομικά συμφέροντα να διεισδύουν και να επηρεάζουν διοικητικές και κρατικές αποφάσεις.

Αυτός ο ρόλος του Συμβουλίου Επικρατείας σήμερα έχουμε σαφείς ενδείξεις ότι ενοχλεί.

Συσσωρεύεται αυτή η ενόχληση σε διάφορα κλιμάκια και σε διάφορα επίπεδα.

Σήμερα σε διαδοχικές τοποθετήσεις εκπροσώπων του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού με επικεφαλής τον Πρόεδρό του αποτυπώθηκε αυτή η κατεύθυνση και ακούστηκαν πολλά και φοβερά πράγματα για το τι γίνεται στο Συμβούλιο της Επικρατείας, μέχρι ότι καλύπτει πράκτορες, εθνοπροδότες ή οτιδήποτε άλλο, υπονοούμενα κάθε είδους. Δεν θα με ανησυχούσε αυτό. Γνωρίζω αυτή την ιδεολογία, γνωρίζω αυτή την πολιτική, γνωρίζω αυτή την τακτική. Είναι σε πλήρη αντίθεση με τη συντριπτική πλειοψηφία της ελληνικής κοινωνίας και τη συνείδηση που έχει απέναντι στο Συμβούλιο της Επικρατείας όπως την έχει πραγματικά βιώσει επί σειρά δεκαετιών.

Με ανησυχεί όμως ότι μόλις πρόσφατα, πριν από δέκα μέρες, από τα κυβερνητικά έδρανα στέλεχος της Κυβέρνησης μίλησε για «υπερβολές» του Συμβουλίου της Επικρατείας -που κατά τα άλλα το τιμάμε κ.λπ.- που εμποδίζουν την ανάπτυξη, που δημιουργούν προσκόμματα σε επενδύσεις, ταυτισμένα δηλαδή. Σήμερα απέναντι σ' αυτό το έντονο κατηγορητήριο από τη μεριά του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού δεν είδα αντίστοιχη -ως όφειλε κατά τη δική μου εκτίμηση και γνώμη- αντίδραση από τη μεριά του κυρίου Υπουργού Δικαιοσύνης.

Αυτό θέλω να επισημάνω, κυρία Πρόεδρε. Δεν μπορεί διά της διολισθήσεως να ακυρώσουμε την τεράστια συμβολή του Συμβουλίου της Επικρατείας στην προστασία του περιβάλλοντος, στην προστασία των δικαιωμάτων και των ελευθεριών των Ελλήνων πολιτών. Αν θέλουμε να κάνουμε ένα νέο Συμβούλιο της Επικρατείας, κάτι σαν Συνταγματικό Δικαστήριο ή κάτι άλλο και μάλιστα διά της διολισθήσεως, θα πρέπει να ανοίξει μία μεγάλη συζήτηση στην οποία να μη συμμετάσχουν μόνο η Βουλή και οι πτέρυγές της αλλά όλη η ελληνική κοινωνία που ακριβώς αυτής αποτελεί καταφύγιο το δικαστήριο αυτό.

Αυτή είναι μόνο η παρέμβασή μου. Για τα άλλα έχω μιλήσει.

Σας ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Δρίτσα.

Έχουν ζητήσει το λόγο ο κ. Προκόπης Παυλόπουλος και μετά ο κ. Αθανάσιος Πλεύρης. Θα μιλήσετε από δύο λεπτά ο καθένας. Ορίστε, κύριε Παυλόπουλε, έχετε το λόγο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, απλώς ήθελα να επανέλθω σ' ένα θέμα το οποίο αφορά το άρθρο 20. Νομίζω ότι στο πλαίσιο της συζήτησης φάνηκε η διάθεση του Υπουργείου. Πλην της περίπτωσης της σύνδεσης του άρθρου 1 με το άρθρο 12 δεν νομίζω ότι αποδέχεστε άλλες παρατηρήσεις από εκείνες που έγιναν σ' αυτή την Αίθουσα.

Εδώ όμως θα μου επιτρέψετε να επιμείνω στο άρθρο 20. Είναι λάθος το άρθρο 20 και από πλευράς συνταγματικότητας και από πλευράς πρακτικής εφαρμογής και δεν μπορώ να καταλάβω πώς άνθρωποι του Συμβουλίου της Επικρατείας οι οποίοι γνωρίζουν τόσο καλά τη νομολογία την οποία έχουν ήδη διαπλάσει, δέχονται να παραισφρήσουν στο άρθρο 20 τέτοιου είδους διατάξεις και ιδίως οι δύο διατάξεις. Δεν μιλάω μονάχα για τον περιορισμό του αυτεπάγγελλου ελέγχου μόνο στην παράβαση του δεδικασμένου. Είναι σαφές ότι αυτό αποδυναμώνει εντελώς τον αυτεπάγγελλο αυτοέλεγχο.

Θα ήθελα να σας ρωτήσω το εξής: Πρώτα-πρώτα για το θέμα της εξωτερικής νομιμότητας λέει κάτι στη σχετική παράγραφο και δεν μπορώ να καταλάβω πώς θα το ερμηνεύσει το ίδιο το Συμβούλιο της Επικρατείας. Λέει στην παράγραφο 1 εδάφιο β': «Η πράξη ακυρώνεται για παράβαση διάταξης που ρυθμίζει τον τύπο ή τη διαδικασία έκδοσης της πράξης μόνο αν ο προσφεύγων επικαλείται και αποδεικνύει βλάβη, η οποία δεν μπορεί να αποκατασταθεί διαφορετικά παρά μόνο με την ακύρωση της πράξης».

Σήμερα ακόμα αυτοί που στοιχειωδώς δικηγορούν στο Συμβούλιο της Επικρατείας -και δεν μιλάω για τους δικαστές- ξέρουν ότι όχι μόνο το ένδικο βοήθημα αλλά και ο κάθε λόγος, για να προβάλλεται παραδεκτός, πρέπει να προβάλλεται μετ' εννόμου συμφέροντος το οποίο πρέπει να έχει τρία χαρακτηριστικά, να είναι προσωπικό, άμεσο και ενεστώς. Τι προσθέτει παραπάνω; Ούτως ή άλλως ο δικαστής σήμερα εξετάζει και αυτήν τη στιγμή που μιλάω, όταν προτείνεις και λες «παράβαση ουσιώδους τύπου ή παράβαση διαδικασίας», ποιο είναι το έννομο συμφέρον για το οποίο το κάνεις.

Το έννομο συμφέρον σημαίνει ότι πρέπει να υποστείς βλάβη, η οποία βλάβη δεν μπορεί να προσδιοριστεί διαφορετικά. Διότι αν μπορεί να επανέλθει η πράξη με επανάληψη της διαδικασίας -σού λέει, αφού μπορεί να γίνει- αλυσιτελώς προβάλλεται ο λόγος.

Εκεί, όμως, που έχω βασική αντίρρηση -και σας διαβεβαίω ότι δεν το καταλαβαίνω- είναι στην επόμενη παράγραφο που λέει: «Όταν από τις κείμενες διατάξεις προβλέπεται ή επιβάλλεται η άσκηση διακριτικής ευχέρειας, την οποία για οποιονδήποτε λόγο η φορολογική ή τελωνειακή αρχή δεν άσκησε ή άσκησε πλημμελώς, το δικαστήριο ασκεί το ίδιο την αρμοδιότητα και τροποποιεί, αν απαιτείται, την πράξη.»

Στα παιδιά στο πανεπιστήμιο, στο δεύτερο έτος, όταν κάνουν γενικό διοικητικό δίκαιο και διοικητική δικονομία, τους μαθαίνει ότι ο δικαστής -το διοικητικό δικαστήριο- ο οποίος κάνει επανάληψη του νομικού συλλογισμού για να κρίνει τη νομιμότητα της διοικητικής πράξης, όλα μπορεί να τα κάνει -δηλαδή να κρίνει εξ υπαρχής το νομικό συλλογισμό- εκτός από ένα πράγμα: Να ασκήσει διακριτική ευχέρεια που δεν άσκησε το διοικητικό όργανο. Διότι τότε ασκεί διοικητικό έργο, που δεν το έχει ασκήσει προηγουμένως η διοίκηση.

Άρα ο δικαστής εδώ καλείται στο πλαίσιο της άσκησης της δικαιοδοσίας του, να ασκήσει διοικητικό έργο. Αυτό που μπορεί να κάνει είναι μόνο να δει αν υπάρχει υπέρβαση ακραίων ορίων. Να ασκήσει πρωτογενώς διακριτική ευχέρεια;

Λυπάμαι, αλλά αν αυτό το πράγμα -και δεν προσπαθώ να εντυπωσιάσω κανέναν, άλλωστε λίγοι είμαστε σ' αυτήν την Αίθουσα- το βάχαμε σε άσκηση φοιτητική στο Β' έτος της Νομικής Σχολής, θα έκοβαν φοιτητή γι' αυτό. Όχι να το βάλουμε σε διάταξη νόμου.

Είναι τραγικό λάθος και δεν πρόκειται να το κάνει ποτέ κανένα δικαστήριο. Δεν μπορεί να το κάνει.

Φανταστείτε, δηλαδή, τον έφορο, ο οποίος, παραδείγματος χάριν, είχε διακριτική ευχέρεια στο αν θα ρίξει τα βιβλία ή όχι. Έχει τη διακριτική ευχέρεια ξέρετε. Έρχεται, λοιπόν, και δεν την ασκεί. Θα έρθει ο δικαστής να το κάνει πρωτογενώς;

Δείτε το, σας παρακαλώ, έστω και την τελευταία στιγμή. Να διορθωθεί αυτό, διότι δεν στέκει.

Ευχαριστώ πάρα πολύ και συγγνώμη για την υπέρβαση, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ο κ. Πλεύρης έχει το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Κατ' αρχάς, κύριε Υπουργέ, σ' αυτό που σας είπαμε, να δοθούν κίνητρα για να μην πηγαίνει στο εφετείο κάποιος, θέλω να σας φέρω ένα πραγματικό παράδειγμα: Αυτήν τη στιγμή εσείς βάζετε το 50%, κοιτάξετε τι θα γίνει: Όποιος έχει χρήματα, θα πληρώσει το 50%, διότι δεν έχει λόγο να πληρώσει το 100% και θα πάει στο εφετείο. Από αυτόν ο οποίος δεν θα πληρώσει το 50%, είναι πολύ πιθανόν να μην μπορείτε να του πάρετε τα λεφτά. Μιλάμε για κατεστραμμένη επιχείρηση. Αντιθέτως, αυτό που σας λέμε εμείς με το κίνητρο είναι ότι πραγματικά ο άλλος θα ζυγίσει. Και δεν σας λέμε για κάποιο κίνητρο, ώστε να του περιορίσετε το πρόστιμο. Το κίνητρο θα μπορούσε να είναι στο επίπεδο των προσαυξήσεων και να πει ο άλλος: Αφού έχω μία απόφαση η οποία δικαιώνει το δημόσιο, για ποιο λόγο εγώ να πάω στο εφετείο και να έχουμε ακόμα περισσότερες προσαυξήσεις;

Αυτό, λοιπόν, μπορείτε να το δείτε. Βέβαια, όχι τώρα. Σκεφτείτε το, όμως, στην πορεία.

Θέλω να ξεκαθαρίσω κάτι: Τα δικαστήρια κρίνονται. Και μέσα απ' αυτήν την Αίθουσα. Ειδικά στην προηγούμενη θητεία μου ως Βουλευτής άκουσα πολύ μεγάλη κριτική για τον Άρειο Πάγο και για τον εισαγγελέα του. Εκεί, λοιπόν, δεν είδα την ευαισθησία. Δεν θα κρίνω τις αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας; Βεβαίως, θα τις κρίνω. Στο θέμα της διπλής ανάπλασης που δεν προχωρά τίποτα, γιατί κάποιοι ακτιβιστές – οικολόγοι στο Συμβούλιο της Επικρατείας αποφάσισαν έτσι, και ως πολίτης και ως νομικός και ως Βουλευτής θα κρίνω την απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Το γεγονός ότι για την Πύλο...

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: «Βωβός».

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Δεν σας διέκοψα, κύριε Δρίτσα.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: «Βωβός».

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Βεβαίως. Και εμπορικό κέντρο, κύριε Δρίτσα. Και «Παναθηναϊκός». Δεν είναι «Βωβός». Και γήπεδο είναι.

Στην Πύλο: Το γεγονός ότι το Συμβούλιο της Επικρατείας βγάζει αντισυνταγματικό ένα νόμο του 1997, θα το κρίνω.

Ξέρετε τι μου κάνει εντύπωση, κύριε Δρίτσα, και το λέω ευθέως; Δικαιολογείτε το Συμβούλιο της Επικρατείας. Είναι δικαίωμά σας. Σήμερα, όμως, η Ολομέλεια του Συμβουλίου της Επικρατείας, κατά τις θέσεις της εισηγήτριάς σας και κατά τις θέσεις της Νομικής Υπηρεσίας της Βουλής έχει αποφασίσει περιορισμό δικαιωμάτων, που φτάνουν να έρχεται σε κόντρα με το άρθρο 20 του Συντάγματος και το άρθρο 6 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου. Και θα κρίνω τους συμβούλους της Επικρατείας που βρίσκουν υπερευαισθησία στο 24 και δεν βρίσκουν καμμία ευαισθησία στο 20, στο 4 του Συντάγματος, στο 6 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.

Και έχω δικαίωμα ως πολιτικός να κρίνω και δεν μπορεί κανένας να μου απαγορεύσει την κριτική. Σέβομαι τις αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας, σέβομαι τις αποφάσεις του Αρείου Πάγου, αλλά έχω το δικαίωμα να τις κρίνω. Έτσι και ο Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Πλεύρη.

Ο κ. Σκυλλάκος έχει το λόγο.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Επειδή άνοιξε το θέμα σχετικά με το Συμβούλιο της Επικρατείας, είπα χθες ορισμένα πράγματα, θα τα επαναλάβω. Το Συμβούλιο της Επικρατείας έχει υψηλότερο

κύρος από τα άλλα δικαστήρια, διότι έχει αντισταθεί σε επιλογές κυβερνήσεων, ιδιαίτερα στα περιβαλλοντικά ζητήματα και σε ορισμένα άλλα.

Βεβαίως δεν είναι στο ύψος των περιστάσεων σε όλα τα ζητήματα. Διότι – κακά τα ψέματα – σε όλα τα δικαστήρια, και τα ανώτατα δικαστήρια – δεν ξέρω κατά πόσον, από τη στιγμή που γίνεται επιλογή της ηγεσίας της δικαιοσύνης, και ποια είναι η πραγματική τους ανεξαρτησία, ανεξάρτητοι δικαστές υπάρχουν, αλλά ανεξαρτησία της δικαιοσύνης δεν υπάρχει.

Τώρα, υπάρχουν αποφάσεις που θα μπορούσαμε να πούμε ότι δεν υπερασπίστηκαν όπως πρέπει λαϊκά δικαιώματα και το περιβάλλον. Χαρακτηριστική περίπτωση έχει να κάνει με την εκτροπή του Αχελώου, που βγαίνουν επανειλημμένες αποφάσεις σε βάρος της περιβαλλοντικής ζημιάς που γίνεται στη Θεσσαλία. Από την άλλη μεριά είναι σωστή η απόφαση που πάρθηκε για την ανάπλαση για το γήπεδο του Παναθηναϊκού και για τα επιχειρηματικά συμφέροντα του κ. Βωβού. Πολύ σωστή η απόφαση.

Αυτό που θα ήθελα να κάνω ως παρατήρηση και έχει σχέση με το παρόν νομοσχέδιο: Αντί του Συμβουλίου της Επικρατείας να πει τα πράγματα με το όνομά τους, ότι λείπουν δικαστές, διοικητικοί κ.λπ. και ότι αυτό είναι το μεγάλο πρόβλημα, έρχονται οι προτάσεις τους και κάνουν εκπτώσεις στην παροχή της έννομης προστασίας. Και αυτό δεν είναι προς τιμήν του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Από την άλλη πλευρά, τα κόμματα εξουσίας – επαναλαμβάνω – ΠΑΣΟΚ, Νέα Δημοκρατία και Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός, στο όνομα της ανάπτυξης, ακόμη και να μην υπάρχουν οι ουσιαστικοί έλεγχοι των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων, καταδικάζουν το Συμβούλιο της Επικρατείας.

Ήμουν στο νομοσχέδιο για το fast track. Αν ακούγατε εκεί μέσα πώς μιλούσε και το κυβερνητικό κόμμα και η Νέα Δημοκρατία και ο ΛΑΟΣ κατά του Συμβουλίου της Επικρατείας, στο όνομα του να έρθουν εκτάκτως και κατά παρέκκλιση κάθε διάταξης και του να γίνουν μεγάλες επενδύσεις στην Ελλάδα, θα βλέπατε ότι ήταν τραγική η εικόνα του Κοινοβουλίου.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Το λόγο έχει ο κύριος Υπουργός.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Η τιμή προς το Συμβούλιο της Επικρατείας δεν ισούται με τον αναγκαίο προφορικό λόγο τιμής, αλλά αποδεικνύεται κυρίως από το εάν, σεβόμενος την ιστορία του και τις επιδόσεις του, αποδέχεται κρίσιμες προτάσεις που το ίδιο έχει υποδείξει.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Όχι εν λευκώ...

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Ένα λεπτό.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: ... (Δεν ακούστηκε).

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Όχι, όχι, λέω ότι δεν είναι μόνο αναγκαίος ο προφορικός λόγος τιμής. Και αυτό αισθάνομαι την ανάγκη να το παρατηρήσω, επειδή ο κ. Δρίτσας ισχυρίστηκε ότι δεν υπήρξε η κατάλληλη υπεράσπιση, επαρκής υπεράσπιση από την πλευρά της Κυβέρνησης.

Τώρα, κυρία Πρόεδρε, θα μου επιτρέψετε το εξής, εφόσον συμφωνεί το Σώμα: επειδή με προβληματίζει η επιχειρηματολογία του κ. Παυλόπουλου σε ό,τι αφορά το άρθρο 20, παράγραφος 1, περίπτωση γ', να μου δοθεί η ευχέρεια, εάν χρειαστεί να το αποσύρω ή να το τροποποιήσω – δεν έχω αποφασίσει ακόμα, κύριε συνάδελφε – να μπορώ να το κάνω κατά την ψήφιση στο σύνολο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Συμφωνεί το Σώμα σε αυτό;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Παρεσχέθη η σύμφωνη γνώμη του Σώματος.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί των άρθρων 1 έως και 68 και των τροπολογιών του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: «Εξορθολογισμός διαδικασιών και επι-

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.
ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Συνεπώς το άρθρο 26

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Συνεπώς το άρθρο 41 έγινε δεκτό ως έχει ομοφώνως.
Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 42 ως έχει;
ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.
ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Παρών.
ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Συνεπώς το άρθρο 42 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.
Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 43 ως έχει;
ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.
ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Συνεπώς το άρθρο 43 έγινε δεκτό ως έχει ομοφώνως.
Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 44 ως έχει;
ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.
ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Συνεπώς το άρθρο 44 έγινε δεκτό ως έχει ομοφώνως.
Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 45 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;
ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.
ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Συνεπώς το άρθρο 45 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό κατά πλειοψηφία.
Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 46 ως έχει;
ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.
ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Συνεπώς το άρθρο 46 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.
Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 47 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;
ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.
ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Παρών.
ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Συνεπώς το άρθρο 47 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό κατά πλειοψηφία.
Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 48 ως έχει;
ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.
ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Παρών.
ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Συνεπώς το άρθρο 48 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.
Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 49 ως έχει;
ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.
ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Παρών.
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Συνεπώς το άρθρο 49 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.
Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 50 ως έχει;
ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.
ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Παρών.
ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Συνεπώς το άρθρο 50 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.
Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 51 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;
ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.
ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Συνεπώς το άρθρο 51 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό κατά πλειοψηφία.
Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 52 ως έχει;
ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.
ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Συνεπώς το άρθρο 52 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.
Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 53 ως έχει;
ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.
ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Συνεπώς το άρθρο 53 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.
Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 54 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;
ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Παρών.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Συνεπώς το άρθρο 54 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 55 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Συνεπώς το άρθρο 55 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 56 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Συνεπώς το άρθρο 56 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 57 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Συνεπώς το άρθρο 57 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 58 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Συνεπώς το άρθρο 58 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 59 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Συνεπώς το άρθρο 59 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 60 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Παρών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Συνεπώς το άρθρο 60 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 61 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Παρών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Συνεπώς το άρθρο 61 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 62 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Παρών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Συνεπώς το άρθρο 62 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 63 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Παρών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Συνεπώς το άρθρο 63 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 64 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Συνεπώς το άρθρο 64 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 65 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Παρών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Συνεπώς το άρθρο 65 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 66 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Παρών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Συνεπώς το άρθρο 66 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 246 και ειδικό 28 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Συνεπώς η τροπολογία με γενικό αριθμό 246 και ειδικό 28 έγινε δεκτή ως έχει κατά πλειοψηφία και εντάσσεται στο νομοσχέδιο ως ίδιον άρθρο.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 247 και ειδικό 29 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Συνεπώς η τροπολογία με γενικό αριθμό 247 και ειδικό 29 έγινε δεκτή όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό ομοφώνως και εντάσσεται στο νομοσχέδιο ως ίδιον άρθρο.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το παλαιό άρθρο 67 το οποίο αναριθμείται σε άρθρο 69;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Συνεπώς το παλαιό άρθρο 67 το οποίο αναριθμείται σε άρθρο 69 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Εισερχόμαστε στην ψήφιση του ακροτελεύτιου άρθρου.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το ακροτελεύτιο άρθρο;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Το ακροτελεύτιο άρθρο έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων «Εξορθολογισμός διαδικασιών και επιτάχυνση της διοικητικής δίκης και άλλες διατάξεις» έγινε, κατά πλειοψηφία, δεκτό επί της αρχής και επί των άρθρων. Η ψήφισή του στο σύνολο αναβάλλεται για άλλη συνεδρίαση.

Κύριοι συνάδελφοι, σας έχουν διανεμηθεί τα Πρακτικά της Τετάρτης 17 Νοεμβρίου 2010 και της πρωινής συνεδρίασης της Τρίτης 23 Νοεμβρίου 2010 και ερωτάται το Σώμα αν τα επικυρώνει.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Συνεπώς τα Πρακτικά της Τετάρτης 17 Νοεμβρίου 2010 και της πρωινής συνεδρίασης της Τρίτης 23 Νοεμβρίου 2010 επικυρώθηκαν.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 13.40' λύεται η συνεδρίαση για αύριο ημέρα Πέμπτη 9 Δεκεμβρίου 2010 και ώρα 9.30', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: α) κοινοβουλευτικό έλεγχο, συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων και β) νομοθετική εργασία, μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: «Διαμεσολάβηση σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις», σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.